

ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๙

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๒๐ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 6 เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑ / ๒๕๓๗ วันที่ ๑๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
(สมัยสามัญ ครั้งที่ ๑๐๖) ชุดที่ ๑๕ ปีที่ ๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่ประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ มีสมาชิกลงชื่อ
เข้าประชุมครบ ผมขอดำเนินการเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่อง
การเงินได้ ภายในกำหนดเวลาเพราะอยู่ระหว่างการพิจารณาของ
ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรวม ๑ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
จังหวัดที่อำเภออุษันท์ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. . . . ของคุณสวัสดิ์
สืบสายพรหม กับคณะเป็นผู้เสนอจึงเรียนที่ประชุมเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
ขอเชิญคณะรัฐมนตรีครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายไพฑูรย์ แก้วทอง สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพิจิตร ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ . . .)
พ.ศ. . . . โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้ หลักการเพื่อแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ในประเด็นที่เพิ่มสิทธิประโยชน์
ให้แก่ผู้ประกันตนและนายจ้างให้เกิดในการคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓
ได้ใช้บังคับมาแล้วประมาณ ๓ ปี มีข้อขัดข้องและมีปัญหาในการปฏิบัติ
เกิดขึ้นหลายประการ ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเต็มที่
วิธีปฏิบัติในบางเรื่องมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยากทำให้เกิดภาระแก่นายจ้าง
ซึ่งทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการเพื่อเอื้อประโยชน์
และให้บริการแก่ผู้ประกันตนและนายจ้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อ
ให้องค์การประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่
บุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง จึงสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติประกันสังคม
๒๕๓๓ บางประการ อาทิเช่น

๑. แก้ไขหลักการการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพ
แก่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตลอดชีวิต และเมื่อ
ถึงแก่ความตายก็ให้ได้รับค่าทำศพ และให้ทายาทได้รับเงินสงเคราะห์
อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งเดิมได้รับประโยชน์ทดแทนเพียง ๑๕ ปีเท่านั้น

๒. แก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตร
โดยกำหนดให้ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อทำการคลอดบุตร ได้รับ
เงินสงเคราะห์เหมาจ่ายในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างเป็นเวลา
๙๐ วัน คิดเป็นค่าจ้างเท่ากับ ๔๕ วัน ส่วนอีก ๔๕ วันนั้น นายจ้าง
เป็นผู้จ่าย ซึ่งเดิมผู้ประกันตนได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เพียง
๖๐ วันเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล เกี่ยวกับ
สิทธิการลาคลอดของลูกจ้างหญิง

๓. แก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีตาย
ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับค่าทำศพแตกต่างกันตามสัดส่วนของระยะ
เวลาที่ได้จ่ายเงินสมทบ-----

และให้ทายาทได้รับเงินสงเคราะห์อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งเดิมได้รับเท่ากัน คือจำนวน ๑๐๐ เท่าของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสูงสุดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

๔. ขยายขอบเขตความช่วยเหลือผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างให้ได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพและกรณีตายต่อไปอีก ๖ เดือน นับตั้งแต่วันสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ซึ่งเดิมนั้นได้รับสิทธิประโยชน์เฉพาะการรักษาพยาบาล กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยกับกรณีคลอดบุตรเท่านั้น

๕. เปลี่ยนแปลงวิธีคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนและวิธีนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบ ที่ก่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนจากรายวันเป็นรายเดือน เพื่อให้ลูกจ้างได้รับสิทธิประโยชน์เร็วขึ้น ซึ่งตามกฎหมายเดิมนั้นกำหนดให้นับเป็นรายวัน ทำให้ลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวันนั้นต้องใช้เวลาในการสะสมจำนวนวันที่จะส่งเงินสมทบก่อให้เกิดสิทธิ

๖. กำหนดให้ลูกจ้างที่จะเริ่มประกันตนในครั้งแรกต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี และไม่เกิน ๖๐ ปี ซึ่งกฎหมายเดิมนั้นไม่ได้กำหนดไว้

๗. แก้ไขระยะเวลาในการแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงของลูกจ้างที่ได้เคยยื่นไว้เปลี่ยนแปลงไป หรือการแจ้งแก้ไขของนายจ้างที่ได้ยื่นไว้เปลี่ยนแปลงไปให้เหมาะสม และสอดคล้องกับวิธีการส่งเงินสมทบ คือให้แจ้งได้ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป ซึ่งกฎหมายเดิมนั้นให้แจ้งได้ภายใน ๑๕ วันนับตั้งแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

๘. เปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาการบังคับใช้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ จะใช้บังคับเมื่อใดก็ได้ที่ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เดิมนั้นให้ดำเนินการภายใน ๖ ปี นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ จึงเสนอสภาผู้แทนราษฎรเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ชาติดีพัฒนา จากนครราชสีมา ท่านประธานครับ ผมเองนั้น ได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติตัวนี้แล้ว ขอกราบเรียนว่ากระผมค่อนข้างจะ

หนักใจสักนิดหนึ่ง เพราะว่าชื่อของพระราชบัญญัติตัวนี้เองเป็นพระราชบัญญัติ
 ประกันสังคม ซึ่งถ้าหากว่าท่านประธานคงจะทราบแล้วว่า พระราชบัญญัตินี้
 เป็นพระราชบัญญัติที่ พลเอก ชชาติชาย ชุณหะวัณ หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา
 ได้ผลักดันขึ้นมา ในสมัยที่ยังเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านประธานที่เคารพ
 ในอดีตที่ผ่านมา ๆ มานั้น เราได้เห็นว่าปัญหาของลูกจ้างนั้นค่อนข้างจะ
 สำคัญมาก แล้วรัฐบาลเองก็ได้ให้ความสำคัญในการที่จะสนใจแก้ไขปัญหา
 เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม ปี ๒๕๓๓ ก็ได้ออกมา
 ผลบังคับใช้ แต่สิ่งที่ผมเป็นห่วงมากที่สุด ท่านประธาน ในขณะนี้
 เราก็มารู้กันว่า พระราชบัญญัติประกันสังคมนั้นให้กับผู้ใดบ้าง ประโยชน์
 ที่จะตก ตกอยู่กับฝ่ายใดบ้าง ถ้าเราดูแล้วเราจะเห็นได้เลยว่า
 พระราชบัญญัตินี้^{ฉบับนี้} ~~ฉบับนี้~~ เกี่ยวข้องกับเรื่องภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น
 ลูกจ้างที่อยู่ในโรงงานเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ปฏิเสธว่า
 นั่นคือปัญหาที่รัฐบาลหรือว่าพวกเราทุกคนนั้นจะต้องแก้ไข เพื่อที่จะให้
 ลูกจ้างทั้งหลายได้รับการเหลียวแลดูแลรักษาประโยชน์ ตามที่พวกเรา
 ทุกคนมุ่งหมาย แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือว่า กองทุนทดแทนกีด ในเรื่อง
 ของกองทุนประกันสังคมกีดนั้น รัฐบาลจะต้องเอาเงินที่ประชาชน
 พ่อแม่พี่น้องทั้งหมดได้เสียภาษีนั้นได้ออกมาใช้ เป็นกองทุนเพื่อที่จะจ่าย
 ไปยังลูกจ้างทั้งหลาย แต่สิ่งที่เราลืมไปแล้วก็คือว่าทำอย่างไรที่เงิน
 ทุกบาททุกสตางค์ ที่จะต้องให้รัฐจ่ายไปยังลูกจ้างนั้น จะได้นั่งถึง
 ภาคเกษตรกรรมด้วย ถ้าหากว่าท่านประธานได้ติดตามในเรื่องของ
 จำนวนของพ่อแม่พี่น้องเกษตรกร เราจะทราบได้ว่าในประเทศเรานั้น
 มีเกษตรกรอยู่ถึง ๒๓ เปอร์เซ็นต์ -----

แต่สิ่งตรงนี้เกษตรกรได้รับอะไรบ้างหรือไม่ ตรงนี้ลึกลับท่านประธาน
 นำเป็นห่วง เพราะว่าพ่อแม่พี่น้องประชาชนในภาคเกษตรกรรมเอง
 ก็เสียภาษี แต่ในเวลาเดียวกันนั้นสิ่งที่จะตอบแทนให้กับเขาทั้งหลาย
 ตรงนี้เขาไม่ได้ทำอะไรเลยครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมถึงอยากจะ
 กราบเรียนว่า ถ้าหากว่าเราจะแก้ไขพระราชบัญญัติตัวนี้ เปลี่ยนแปลง
 ตัวนี้ ทำไมไม่แก้ไขตั้งแต่ชื่อ ตั้งแต่แรกเริ่มว่าพระราชบัญญัติประกันสังคม
 สังคมอะไรบอกกันให้ชัดเจน ถ้าหากว่าเราดูอย่างนี้แล้ว เราศึกษาตาม
 ด้วยกฎหมายในร่างพระราชบัญญัติตัวนี้แล้ว เราจะเห็นได้เลยว่านี่คือ
 ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น กระผมเรียน
 แล้วว่า กระผมไม่ได้ปฏิเสธว่าในส่วนของลูกค้านั้นจะไม่มีผลสำคัญ
 ต่อชาติบ้านเมือง แต่กว่า ๒๐ เปอร์เซนต์ เพียงเล็กน้อยตรงนี้ทำให้
 พ่อแม่พี่น้องในภาคเกษตรกรต้องเอาภาษี รัฐต้องเอาภาษีตัวนี้มาช่วย
 กับพ่อแม่พี่น้องในภาคอุตสาหกรรมด้วย แล้วในส่วนที่เป็นประโยชน์กับ
 พ่อแม่พี่น้องทั้งหลายในภาคเกษตรกรรมอยู่ตรงไหน ท่านประธานที่เคารพ
 ถ้าหากว่าท่านดูลงไปอีกสักนิดหนึ่ง ท่านจะเห็นได้เลยว่าในส่วนของ
 การที่จะไปประกันสังคมในส่วนของการลงโทษของนายจ้าง ก็ปรากฏว่า
 มีการร่างแก้ไขแล้วจะมีการลดโทษนายจ้างลงไปในกรณีที่นายจ้างไม่ยื่นต่อ
 นายทะเบียน หรือไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้
 จาก ๑ ปี เหลือ ๖ เดือน ท่านประธานที่เคารพ ผมได้เรียนถาม
 เลขาของคณะกรรมการประกันสังคม ก็บอกว่าถ้าในกรณีอย่างนี้
 ถ้าหากว่าไปลงโทษหรือว่ายืนยันว่าผู้กระทำผิดนั้น จะต้อง
 มีบทลงโทษถึง ๑ ปี จะทำให้ผู้รับเหมาซึ่งจะต้องจัดหาลูกจ้างมา
 ทำงานให้กับนายจ้าง เขาจะเป็นภาระ ผมอยากจะเรียนท่านประธาน
 สักนิดว่าในตรงนี้ถ้าหากว่าเราได้ผู้รับเหมาที่ไม่ดี อะไรจะเกิดขึ้น
 นั่นคือความเดือดร้อนของลูกค้าใช้หรือไม่ แต่ในเวลาเดียวกันนั้น
 ในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงตัวนี้ปรากฏว่า ได้ลดโทษการกระทำผิด
 ของนายจ้างลงถึงกึ่งหนึ่ง นี่คือนี่ที่เราเป็นห่วงว่าแล้วทำอย่างไร
 ในอนาคตที่ลูกจ้างจะได้รับการประกันว่านายจ้างนั้นจะเอาใจใส่
 ล้วงลึกลงไปถึงการจ้างแรงงาน การยื่นต่อนายทะเบียนด้วยความ
 ถูกต้องและชัดเจน มีการควบคุมที่ดีของนายจ้างต่อลูกจ้าง ท่านประธาน
 ที่เคารพ นี่คือนี่ที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เราจะต้องพิจารณากันให้

รอบคอบมากกว่านี้ แล้วสิ่งที่สำคัญที่สุดครับ ท่านประธานที่เคารพ เรา
 กำหนดอายุ ๑๕ ถึง ๖๐ ปี ในการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ผมอยากจะ
 เรียนถามสักนิดว่า ขณะนี้ในบ้านของเรามีเด็กที่อายุไม่ถึง ๑๕ ปี
 ทำงานอยู่ในโรงงาน ทำงานอยู่ในบ้านเมืองเรามากน้อยแค่ไหน
 ผมอยากจะถามท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงแรงงาน ว่าเราสามารถที่จะปราบปรามในเรื่องการใช้
 แรงงานเด็กได้หรือยังในบ้านในเมืองเราแห่งนี้ แต่ในเวลาเดียวกัน
 เรามากำหนดอายุ ๑๕ ปี ถ้าหากว่าเราไม่สามารถจะปราบปราม
 ผู้ใช้แรงงานเด็กได้ เราไม่สามารถจะปราบตัวนี้ได้แล้ว ทำไมเรา
 ไม่ล้วงลึกลงไปช่วยเหลือเขาเสียเลย เด็กที่ไม่ถึง ๑๕ ปี ถ้าหากว่าเขา
 ทำงานก็น่าจะประกันสังคมให้กับเขาด้วย ให้เขาได้รับประโยชน์
 ตรงนี้ด้วย แต่ในการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านเห็นไหมครับว่า ๑๕ ปี ถึง ๖๐ ปี แล้วในส่วนนั้นก็ไม่ได้มีการ
 ประกันสังคม นั่นคือปัญหาที่ผมอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยัง
 ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานว่า เราจะแก้ไขกันอย่างไร
 ในขณะที่เราเองนั้นยังต้องใช้แรงงานเด็กอยู่ แต่ในเวลาเดียวกันนั้น
 เมื่อเด็กทำงานแล้วประสบอุบัติเหตุก็ดี ประสบอะไรก็แล้วแต่ที่สร้าง
 ความเดือดร้อนให้กับเขา เขาไม่ได้มีการช่วยเหลือ ไม่ได้มีการ
 ประกันสังคมจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลยแม้แต่หนึ่งนิด ถ้าหากว่า
 เราทำไม่ได้ เราปราบปรามไม่ได้ เราป้องกันไม่ได้ ก็ทำไมไม่ผนวก
 ตัวนี้เข้าไปรวมอยู่ในการประกันสังคมด้วย ช่วยเหลือเด็กด้วย เอาละ
 ถ้าหากมาบอกว่าตรงนี้เพื่อให้มันสอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองแรงงานเด็ก
 อันนั้นก็ชัดเจน ผมไม่ว่า แต่ในเวลาเดียวกันเราต้องคำนึงถึง
 ด้วยว่าเด็กในบ้านของเรานั้น ในขณะนี้ก็เข้าไปสู่วางงานมากเหลือเกิน
 จนกระทั่งน่าเป็นห่วงว่า ถ้าหากว่าเขาประสบเหตุ ไม่ว่าจะประสบเหตุ
 ในเรื่องใด ๆ ก็แล้วแต่ ใครล่ะจะเข้ามาช่วยเหลือเขา ผมอยากจะ
 กราบเรียนเพิ่มเติมอีกสักนิด ท่านประธานที่เคารพว่า ในส่วนของ
 คณะกรรมการที่จะต้องเข้าไปควบคุมในเรื่องของการประกันสังคมนั้น
 มี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีท่านปลัดกระทรวงแรงงาน
 เป็นประธานโดยตำแหน่ง ผมอยากจะถามนิดหนึ่งว่า ทำไมเราจะต้องเอา
 เจ้าหน้าที่ทางราชการเข้าไปควบคุมในเรื่องการดำเนินการของ

คณะกรรมการประกันสังคม ทำไมเราไม่เอาคนนอกเข้ามา ท่านประธาน
เห็นไหมครับว่าในขณะที่ ภาคราชการเองมันยุ่งยากซับซ้อน ไม่ว่า
ตัวบทกฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเวลาลูกจ้าง
เดือดร้อนนั้น ถ้าหากว่าเขาจะยื่นคำร้อง จะแสดงสิทธิ ใช้สิทธิอะไร
ก็แล้วแต่ มันเต็มไปด้วยความซับซ้อนแล้วยังยากสับสนเหลือเกิน -----

แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้นคณะกรรมการประกันสังคมของเราตรงนี้ ผม
 อยากจะเรียนถามนิดหนึ่งว่า เขามุ่งที่จะใช้เงินเพื่อลูกจ้างที่เดือดร้อน
 หรือเปล่า สิ่งที่ผมเป็นห่วงมากที่สุดก็คือว่า ส่วนใหญ่แล้วในภาคราชการ
 มักจะมุ่งในเรื่องของการออมเงิน ออมทรัพย์ สร้างกองทุนให้ใหญ่โต
 มากกว่าการที่จะลงไปช่วยเหลือพ่อแม่พี่น้องที่เดือดร้อน เพราะฉะนั้น
 ตรงนี้ผมกราบเรียนว่า ผมเป็นห่วงเหลือเกินถ้าหากให้ทางภาคราชการ
 ลงไปทำแล้ว ประสิทธิภาพที่จะได้จะน้อยกว่า อย่างไรก็ตามนั้นผมอยาก
 จะฝากเป็นข้อคิดเอาไว้ว่า ถ้าหากว่าเป็นไปได้แล้วควรจะพิจารณาใน
 ส่วนตรงนี้ด้วยว่าเราสามารถจะเอาคนนอกเข้ามาได้หรือไม่ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับ
 ภาคราชการ ผมถามนิดว่าทำไมถึงจะต้องเอาภาคราชการลงมาควบคุม
 ในเรื่องการค้าเนกาการ ในเรื่องของการประกันสังคมตรงนี้
 ผมได้เรียนให้ท่านประธานทราบแล้วว่า ถ้าหากว่าเราปล่อยกันอยู่อย่างนี้
 ภาคราชการนั้นจะมุ่งในเรื่องการออมเงิน จนกระทั่งเป็นห่วงว่า
 ในกรณีแต่ละกรณีที่เกิดขึ้นทางราชการจะจัดงบประมาณ จะจัดเงินตรงนี้
 ไปแก้ไขช่วยเหลือตามที่ควรจะได้รับหรือไม่ ความล่าช้าก็ดี ความผิดพลาดก็ดี
 มันมีเหตุมีผลมากมายเหลือเกิน ซึ่งผมเองนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
 ผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ซึ่งท่านเองผมเชื่อได้ว่า
 ท่านตั้งอกตั้งใจเหลือเกินในการที่จะแก้ไขปัญหให้กับพ่อแม่พี่น้องที่ใช้แรงงาน
 ทั้งหลาย กระผมฝากไว้อีกสักนิดหนึ่ง อย่างไรก็ตามแล้วแต่ กรุณาได้ย้อนกลับ
 ไปดูภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งทุ่มเทกายใจ
 สร้างประเทศสร้างบ้านสร้างเมืองมาโดยตลอด แต่ในเวลาเดียวกันใน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้มีอะไรเลยที่กล่าวถึง ทั้ง ๆ ที่เขาก็เสีย
 ภาษีอากรเช่นเดียวกับทุก ๆ คน เช่นเดียวกับสังคมทุกสังคม แต่ในเวลา
 เดียวกันนั้นมิอะไรได้ตอบสนองให้กับเขาบ้าง ผมได้กราบเรียนชี้แจง
 ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย คือท่านชานี ศักดิ์เศรษฐ์
 ขออนุญาตที่ผมได้เอ่ยนาม ผมเป็นห่วงเหลือเกินร่างพระราชบัญญัติตัวนี้
 ออกมาแล้ว เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงก็ควรจะทำให้ดีให้ครอบคลุมให้หมด
 ฯพณฯ พลเอก ชชาติชาย ชุณหะวัณ ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคชาติพัฒนาได้ต่อสู้
 ต่อสู้เรียกร้องเพื่อช่วยเหลือพ่อแม่พี่น้องในภาคอุตสาหกรรมแล้ว ในเวลา
 เดียวกันนั้น เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติก็ควรที่จะต้องเอา
 ภาคเกษตรกรเข้ามาร่วมด้วย ทำอย่างไร ถ้าหากว่าพ่อแม่พี่น้องของเขา

ต้องล้มหายตายจาก หรือประสบเหตุประสบภัยอะไรก็แล้วแต่ ในเรื่องของการทำงานก็ทำอะไรที่จะช่วยเหลือเขาบ้าง ผมถามท่านประธานนิดเดียวว่าขณะนี้เรามีอะไรให้เขาบ้าง เขาทำไร่เขาไถนาเขาปลูกข้าวโพด เขาปลูกมันสำปะหลัง ขณะนี้ผมอยากจะทราบว่าถ้าเกิดว่าเขาเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา ลูกเขาไม่ได้เรียนหนังสือ พ่อแม่เขาตาย ลูกจะไปอยู่ตรงไหน เรายังไม่รู้อนาคตของเขาทั้งหลายเลย ผมอยากจะเรียนว่าตรงนี้รัฐทำอะไรบ้าง ผมกราบเรียนนิดหนึ่ง ไหน ๆ จะพูดแล้วก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานนิดหนึ่งว่า การจะนำพาประเทศไปสู่ความรุ่งเรือง คิวิลิซ (Civilize) หรือความเจริญรุ่งเรืองนั้น ไม่ใช่สักแต่ว่าเป็นฝ่ายบริหารแล้วจะทำอะไรก็ได้ตามอำเภอใจ โดยไม่ได้คำนึงถึงฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายตุลาการเลย ไม่ว่าจะฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดใน ๓ อำนาจนี้ล้วนแต่เป็นสิ่งแวดล้อมซึ่งกันและกันทั้งนั้น ฝ่ายบริหารจะทำอะไรนั้นก็เป็นสิ่งแวดล้อมของนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารจะทำอะไรนั้นก็เป็นสิ่งแวดล้อมของฝ่ายตุลาการ เพราะฉะนั้นการที่ผู้บริหารจะทำอะไรโดยผลการกระทำอะไรโดยตามใจตัวเองนั้น คิดว่าตัวเองเป็นผู้บริหารนั้น ไม่สามารถจะนำพาประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้แน่ เปรียบเสมือนกับเราขายเรือ ถ้าหากว่าต่างคนต่างขายไม่เกื้อกูลกัน ไม่เป็นสิ่งแวดล้อมซึ่งกันและกัน ผมอยากจะเรียนว่าบ้านเมืองจะไปทางไหน ถ้าหากคิดว่าตัวเองเป็นผู้บริหารนั่งอยู่ตรงนั้นอยากจะทำอะไรก็ทำ โดยไม่ได้คำนึงถึงสภาพของส่วนรวม ไม่ได้คำนึงถึงหน่วยงานอื่น ๆ ไม่ได้คำนึงถึงฝ่ายของนิติบัญญัติ ไม่ได้คำนึงถึงฝ่ายตุลาการ ไม่ได้พิจารณาร่วมกันในการแก้ไขปัญหของบ้านเมืองแล้ว ผมอยากจะถามว่าเราจะไปกันรอดหรือ เราจะไปกันรอดหรือเปล่าครับท่านประธานที่เคารพ ผมกราบเรียนเพิ่มเติมอีกนิด ผมเรียนว่าในขณะนี้ผมเองนั้นผมมุ่งหวังเหลือเกินว่าพ่อแม่พี่น้องไม่ว่าจะเป็นภาคของอุตสาหกรรม หรือว่าภาคของเกษตรกรรมก็ดี ทุกคนมุ่งหวังเอาไว้กับ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นอย่างยิ่ง ผมฝากเอาไว้ว่าท่านสามารถจะทำได้หรือไม่ ในขณะนี้พ่อแม่พี่น้องชาวไทยทั้งหลายที่ใช้แรงงานออกเดินทางไปทำงานยังต่างประเทศ ต้องเสียเบี้ยยรายทางเยอะแยะเต็มไปหมดไม่รู้ก็โบรกเกอร์ (Broker) ในประเทศไทย ๒๐๐ กว่า แลมนไปยังเมืองนอกต่างประเทศก็ยังเสียอีกเยอะแยะ มันเป็นการทำนาบนหลังคนหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านมีความตั้งใจจริง ผมคิดว่าท่านจะต้องพยายามรีบแก้ไขโดยเร็วแล้วผมเองผมมีความเชื่อมั่นเหลือเกิน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานนั้น ท่านพร้อมที่จะทุ่มเทกายใจ
 ให้กับพ่อแม่ทั้งหลายแล้ว แต่ในเวลาเดียวกันนั้นท่านจะต้องทุ่มเทให้มาก
 กว่านี้ ท่านจะต้องสนใจให้มากกว่านี้ ท่านจะต้องเอาอกเอาใจใส่ในการ
 ที่จะให้พ่อแม่พี่น้องภาคอุตสาหกรรมผู้ใช้แรงงาน หรือว่าภาคของเกษตรกร
 ผู้ใช้แรงงานเหมือนกัน ได้มีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่ให้มีการกดขี่ ไม่ให้มีการ
 เอาไรต์เอาเปรียบ นั่นคือสิ่งที่เราต้องการจะเห็น -----

เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าตรงนี้ เอละครีบ ท่านประธานที่เคารพ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ผมเรียนว่ายังมีสิ่งหลาย ๆ อย่าง ที่จริงแล้วใน
รายละเอียดมีอีกมากเลย แต่ผมกราบเรียนว่าตรงนี้จะต้องแก้ไข แล้ว
เราเห็นด้วย ผมเห็นด้วยในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ว่าจะต้องแก้ไข
ให้เกษตรกรชาวไร่ ชาวนา และอาชีพอื่น ๆ นั้นได้มีสิทธิเท่าเทียมกัน
ใช้ประโยชน์จากตัวนี้เท่าเทียมกัน ผมกราบเรียนท่านท่านนี้ ท่านประธาน
ที่เคารพ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร้อยตำรวจโท เชาวริน แล้ว
ต่อด้วยคุณมานะ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลักษศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลักษศักดิ์ศิริ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย กระผมมีความรู้สึก
ว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ เข้ามารับผิดชอบบริหารบ้านเมืองเหมือนอย่างกับ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ขอภัยครับ
ต้องเปรียบเทียบกับให้ชัด ๆ คือเป็นรัฐบาลที่สายตาสั้น ไม่มองการณ์ไกล
ไปข้างหน้า ท่านประธานครับ จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ถูก
เสนอเข้ามาสู่สภา โดยหนังสือที่ลงนามโดยท่านนายกรัฐมนตรี ลงวันที่
๑๐ กันยายน ๒๕๓๖ ถ้ารัฐบาลชุดนี้จะมีการมองการณ์ไกลสักนิดหนึ่ง จะ
เห็นได้ว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมนั้น
จะมีผลในวันที่ ๒๓ กันยายน เพียงแต่ชะลอการเสนอเข้าสู่สภาอีกสัก
๒ สัปดาห์ คือ ๑๓ วัน พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะมีคุณสมบัติมากกว่า
ที่ซึ่งเสนอมาในวันที่ ๑๐ กันยายน ทั้ง ๆ ที่โอกาสในการพิจารณา
พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มาไม่ถึง จนกระทั่งมาวันนี้ ๒๐ ตุลาคมเพิ่งจะมี
โอกาสพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไปแล้ว
เปลี่ยนแปลงไปจนกระทั่งสาระในกฎหมายนี้จะต้องได้รับการแก้ไข
กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในมาตรา ๕ ที่บัญญัติไว้ว่า
ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการประกันสังคม ประกอบ
ด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ตรงนี้จะเห็นได้ชัด
เลยว่า สิ่งที่กระผมกราบเรียนไปนั้นเป็นการกระทำที่ไม่มองการณ์ไกล
ถ้าตั้งไว้อีก ๒ อาทิตย์แล้วเสนอเข้ามา ข้อความว่า คณะกรรมการ
ประกันสังคมที่มีปลัดกระทรวงมหาดไทยก็จะถูกเปลี่ยนเป็นปลัดกระทรวง

แรงงานและสวัสดิการสังคม ตรงนี้ผมขอฝากเป็นข้อสังเกตไว้ว่า รัฐบาลในการทำอะไรจะเสนอสภานั้น ในคราวต่อไปขอให้ได้โปรดใช้ความรอบคอบ และให้มีการมองการณ์ไกลบ้าง หลักการในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ เป็นเรื่องการเสนอพระราชบัญญัติเข้ามาเพื่อจะแก้ไขปัญหาของพี่น้องผู้ใช้แรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เขียนอยู่ในเหตุผล หลักการนั้นเป็นหลักการที่จะช่วยเหลือผู้ใช้แรงงาน และในเหตุผลเขียนไว้ชัดเจน ท่านประธานครับ บอกว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีข้อขัดข้องและมีปัญหาในทางปฏิบัติ เกิดขึ้นหลายประการ ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่เจตนารมณ์ของกฎหมาย ตรงนี้เป็นความชัดเจนที่ว่า มีเหตุผลเพื่อต้องการช่วยเหลือผู้ใช้แรงงานซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ผมมีความแปลกใจว่ารัฐบาลมีความจริงใจในการช่วยเหลือพี่น้องประชาชนผู้ใช้แรงงาน ซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายในลักษณะที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างจริงใจและจริงจังหรือไม่ ดังจะเห็นได้จากในมาตรา ๑๓ ที่บอกว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้ มาตรา ๕๑ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ สิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้น (๑) ตาย ไม่มีปัญหา (๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก อันนี้อาจจะไปประกันตนในอีกเงื่อนไขหนึ่ง (๓) บอกลาออกจากความเป็นผู้ประกันตน โดยการแสดงความจำนงต่อสำนักงาน ใน (๔) บอก ไม่ส่งเงินสมทบ ๓ เดือนติดต่อกัน อันนี้เราจะยอมกันได้ว่าถ้าคนไม่ส่งเงิน ๓ เดือนติดต่อกัน ความเป็นผู้ประกันตนก็ต้องขาดไป แต่ที่น่าห่วงใยที่สุดก็คือความในวรรคสอง เขียนบอกว่า การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๕) สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรกที่ไม่ส่งเงินสมทบ สมมติท่านประธานเป็นผู้ประกันตน เป็นผู้ใช้แรงงาน ด้วยความเคารพผมสมมุติเท่านั้นเอง จริง ๆ ท่านไม่มีทางเป็นผู้ใช้แรงงานเด็ดขาด เพราะท่านเป็นประธานรัฐสภา -----

สมมติว่าผู้ประกันตนนั้นชื่อ นายมารุต เพื่อความเข้าใจง่าย ๆ ขาดส่ง
 ๓ เดือนแล้วก็ขาดจากความเป็นผู้ประกันตนตาม (๘) นั้น อันนี้ก็ชอบด้วย
 เหตุและผล สมาคมทั่วไปก็บัญญัติในลักษณะอย่างนี้ แต่พอพรรคสองบอกว่า
 สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรกที่ขาดส่ง อันนี้สมมติว่า ในเดือนแรกที่ขาดส่ง
 อาจจะเกิดขึ้นจากความจำเป็นบางประการของครอบครัว อาจจะเกิดขึ้น
 จากเขาประสบอุบัติเหตุหรือมีภาระจนไม่สามารถไปส่งเงินประกันไปส่ง
 เงินสมทบเข้ากองทุน แทนที่จะประวิงเวลาให้ความเป็นผู้ประกันตนขาดไป
 ตอนครบ ๓ เดือนไม่ส่งเงินสมทบ กลับไปบัญญัติไว้ในพรรคสองเลยบอกว่า
 สิ้นสุดทันที ผมก็เลยไม่แน่ใจว่ารัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ที่บอกว่าเหตุผลต้องการช่วยเหลือเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ใช้แรงงานซึ่งเป็น
 ผู้ประกันตนย่อมมีความจริงใจหรือไม่ เพราะข้อความตรงนี้มีมันก็เห็นอยู่
 ชัด ๆ บอกว่าความเป็นผู้ประกันตนขาดต่อเมื่อขาดส่งเงินสมทบเข้ากองทุน
 ๓ เดือนติดต่อกัน แต่พอมาพรรคสองบอกว่าสิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรก
 อันนี้คือสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลซึ่ง เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้าสู่
 การพิจารณาของสภา ไม่ได้พิจารณาอย่างรอบคอบ หรือหาไม่คงมีจิตใจ
 เอนเอียงไปฝ่ายอื่น ซึ่งไม่ใช่ฝ่ายผู้ใช้แรงงาน ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของ
 ประเทศ อีกสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะทำไว้เขียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล
 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พพชฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ
 กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ท่านประธานคงจะปฏิเสธความจริง
 ต่อไปนี้ไม่ได้ว่า เศรษฐกิจบ้านเราขณะนี้จะไปหวังราคาฟิลผลิตทาง
 การเกษตร ซึ่งในอดีตเคยทำรายได้ให้แก่บ้านเมือง ไม่ว่าจะป็นข้าว
 มันสำปะหลัง ยางพารา หรือพืชเศรษฐกิจอื่น ๆ ปัจจุบันเราหวังอนาคต
 ของบ้านเมืองในด้านเศรษฐกิจจากราคาผลผลิต จากผลผลิตทาง
 การเกษตรนั้นแทบจะหวังไม่ได้ ในขณะที่เด็วกันภาคอุตสาหกรรม
 เราก็ไปเจอภาวะการกีดกันทางการค้าของประเทศใหญ่ ๆ
 ชาติอุตสาหกรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ว่าจะกลุ่มประเทศยุโรปตะวันตก
 หรือแม้แต่สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นภาคอุตสาหกรรมก็
 ไม่สามารถที่จะพยุงภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ แต่สิ่งหนึ่ง
 ที่จะพอกอบกู้ฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศชาติของเราในขณะนี้ก็คือ
 ผู้ใช้แรงงาน เพราะในฐานะที่ทำงานนั่งอยู่ตรงนี้ เป็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ท่านจะต้องทุ่มเทกำลังกาย

กำลังใจสติปัญญาและความรู้ความสามารถทั้งหลายทั้งปวง เพื่อที่จะช่วยเหลือดูแลผู้ใช้แรงงาน เพราะคนเหล่านี้คือวีรบุรุษของชาติอย่างแท้จริง ปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีผู้ใช้แรงงานจากประเทศไทยเดินทางไปทำงานต่างประเทศจำนวนมากมาย ท่านประธานครับ คนเหล่านี้คือวีรบุรุษของชาติบ้านเมืองในปัจจุบันนี้ที่เป็นภาระหน้าที่ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจะต้องไปดูดูแลเขา จะต้องให้เขาได้รับความช่วยเหลือตามควร และจะต้องได้รับการยกย่องจากพี่น้องชาวไทยทั้งหลายทั้งปวงว่าเขาคือผู้กอบกู้ภาวะเศรษฐกิจของบ้านเมืองของเราในขณะนี้ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตกล่าวนอกเรื่องนิดเดียวครับ มันเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับผู้ใช้แรงงาน เพราะเรากำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ใช้แรงงาน นอกเรื่องตรงนี้ไม่ใช่เรื่องเสียหาย เป็นนอกเรื่องที่ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ เพราะเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๖ ที่ผ่านมา ผมลุกขึ้นพูดในสภาแห่งนี้ว่าพี่น้องคนไทยเราไม่ได้รับความเป็นธรรมในต่างประเทศ ไปกอดคอดีซึ่งไม่ได้ตั้งใจ คนไทย ๓ คน มีเหตุทะเลาะเบาะแว้งกับชาวบังคลาเทศ ๑ คนที่ประเทศสิงคโปร์ เสร็จแล้วไปตีเขาแรงเกินไป บังเอิญบังคลาเทศคนนั้นตาย ศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิต ในขณะที่เดียวกันผู้หญิงไทยคนหนึ่งไปอยู่สิงคโปร์ถูกคนสิงคโปร์พยายามจะข่มขืนครั้งที่ ๒ แล้วผู้หญิงไม่ยอมคนสิงคโปร์คนนั้นก็ฆ่าคนไทยตาย ศาลพิพากษาลงโทษตัดสินจำคุกคนสิงคโปร์เพียง ๖ ปี แต่สำหรับคนไทยทั้ง ๓ คนซึ่งอยู่ในคดีทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายผู้อื่นถึงแก่ความตาย ถูกตัดสินประหารชีวิต ขณะที่ผมไปประเทศสิงคโปร์เมื่อวันที่ ๑๙ นั้น ศาลได้ตัดสินวันที่ ๑๘ มีการลงหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นของสิงคโปร์อย่างเกรียวกราว ผมจึงเอาเรื่องนี้มาพูดแล้วฝากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไปดำเนินการเพื่อช่วยเหลือพี่น้องคนไทย ซึ่งเป็นผู้ใช้แรงงานซึ่งผมถือว่าเป็นวีรบุรุษของชาติบ้านเมือง ปรากฏว่ากระทรวงการต่างประเทศได้รับไปดำเนินการ เป็นที่น่ายินดีที่ชีวิตของคนไทยเหล่านั้นซึ่งถูกศาลสิงคโปร์ตัดสิน ผมขอใช้คำว่า ไม่เป็นธรรม ตัดสินลงโทษประหารชีวิตอย่างไม่เป็นธรรม ได้รับการดูแลจากกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับการติดต่อเอาใจใส่อย่างดียิ่ง

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ส่งรองปลัดกระทรวง
การต่างประเทศมาพบผมเมื่อเช้านี้พร้อมทั้งหนังสือฉบับนี้ และถึง
ปัจจุบันนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังพี่น้อง ซึ่งเป็น
ญาติของคนไทยทั้ง ๓ - ๕ คนนั้นว่าท่านพอจะเบาใจได้ คงจะได้รับ
การพิจารณาจากประธานาธิบดีของสิงคโปร์ด้วยความเอาใจใส่ของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ คนไทย ๕ คนนั้นคงจะได้รับ
การลดหย่อนโทษ ตรงนี้ต้องประกาศยกย่องท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศที่มีความเอาใจใส่ชีวิตของคนไทยทุกชีวิต
มีค่าต่อชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมได้พูดในสภาแล้วท่านรีบไป
ดำเนินการ จึงเป็นเรื่องสมควรแก่การยกย่อง ผมขอขอบพระคุณ
ท่านประธานและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานนะครับ
ผมหวังว่าสักวันหนึ่งผมคงมีโอกาสมายืนกล่าวสดุดีเกียรติคุณของท่าน
ในการที่ท่านรับผิดชอบถึง ๒ กระทรวงใหญ่ ๆ หากทำอะไรเป็นประโยชน์
ต่อประชาชน ผมจะไม่ละเลยที่จะเอามาประกาศเกียรติคุณ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ คุสกุล และต่อด้วย
คุณเทิดภูมิ ใจดี

นายมานะ คุสกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม มานะ คุสกุล ส.ส. นครพนม พรรคชาติพัฒนา สำหรับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในบางมาตราซึ่งท่านขอแก้ไขนั้นผมก็เห็นด้วย
แต่ในบางมาตราซึ่งท่านขอแก้ไขมานั้น เป็นสิ่งซึ่งทางรัฐบาลหรือผู้ร่างนี้
ไม่ได้มองข้อเท็จจริง อย่างมาตรา ๔ ในการที่ไม่ให้ลูกจ้างชั่วคราว
และลูกจ้างรายวัน ลูกจ้างรายชั่วโมงของราชการเป็นผู้ประกันตนนั้น
ผมถือว่าเป็นรัฐบาลที่ใจแคบมากที่ไม่มองเห็นความสำคัญของบุคคลเหล่านี้
โดยท่านอ้างในเหตุผลว่า เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เข้า ๆ ออก ๆ อยู่
แต่ในข้อเท็จจริงนั้นรัฐบาลกำลังหลอกตัวเอง รัฐบาลโดยท่านนายกรัฐมนตรี
กำลังถูกข้าราชการบางคนหลอก เพราะอะไรครับ เพราะว่าลูกจ้าง
เรานี้มีเป็นแสนคนไม่ใช่ร้อย แม้กระทั่งในงบประมาณเองก็ได้ตั้งงบประมาณ
ไว้เป็นค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างรายวัน และลูกจ้างเหมาจ่ายของ
ส่วนราชการต่าง ๆ นั้น ผมขอกราบเรียนว่า อย่างกระทรวงคมนาคม
มีลูกจ้างรายวันของกรมทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งไปตัดหญ้าตัดไม้อะไรอยู่
ริมถนนนั้นละครับท่านประธานที่เคารพ บุคคลเหล่านี้ทำงานเกือบทั้งปี
ไม่ใช่เขาเข้า ๆ ออก ๆ อย่างที่พูด กระทรวงเกษตรเอง กรมป่าไม้
ก็มีบุคคลเหล่านี้ทำงานเป็นลูกจ้างชั่วคราวอยู่ ในหน่วยพิทักษ์รักษาป่าก็มี
ในหน่วยปลูกป่าก็มี แม้กระทั่งกรมชลประทาน ลูกจ้างเหล่านี้ก็เป็นลูกจ้าง
ฝีมือแรงงาน แต่ต้องมากินเงินเดือนลูกจ้างชั่วคราวให้กรมชลประทาน
บุคคลเหล่านี้ทำงานอยู่ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑๐ เดือน บางคนทำทั้งปี
สิทธิเขาได้รับนั้นเสาร์-อาทิตย์ เขาก็เบิกไม่ได้ งบประมาณหมดก็ทำงาน
ให้หลวงฟรี ถ้าไม่ทำ ปีต่อไปก็ไม่มีสิทธิที่จะได้ทำงาน นี่คือข้อเท็จจริง
แต่รัฐบาลไม่ได้ไปดูแลเขาเหล่านี้ และเขาทำงานผมกราบเรียนว่า
เงินเดือนเขาเดือนหนึ่งเบิกได้ประมาณ ๒๒ - ๒๔ วันแค่นั้นเอง
และรัฐบาลไม่เคยดูแลเขาเลย และยังมาตัดสิทธิเขาตรงนี้ด้วย
ทำไมรัฐบาลไม่ดูแลบุคคลเหล่านี้ ซึ่งเป็นคนของรัฐบาลเองที่ต้องจ้าง
เขาอยู่ประจำ ท่านประธานเชื่อผมเถอะครับว่า ถ้าท่านลงไปดูข้อเท็จจริง
เรียกข้อเท็จจริงมาตรวจสอบจะได้ข้อมูลที่ชัดเจน แต่หลักฐานเอกสาร
ทางราชการนั้นอาจจะออกมาว่า นาย ก ทำงาน ๑๕ วัน แล้วก็เปลี่ยน

เป็นนาย ข เข้ามา แต่ที่จริงบุคคลคนเดียวทำงาน แต่เป็นการหลีกเลี่ยง
 บางทีก็เอาผิวมาทำงาน ๑๕ วันหรือเดือนหนึ่งลงชื่อผิว อีกเดือนหนึ่งต่อมา
 ลงชื่อเมีย อีกเดือนหนึ่งต่อมาลงชื่อลูก เสร็จแล้วก็กลับมาเป็นลงชื่อผิวอีก
 นี่คือข้อเอาเปรียบของส่วนราชการกับแรงงานเหล่านี้ ท่านไม่เคยทำอะไร
 เขาเลย การรักษาพยาบาลก็ไม่ใช้ว่ารักษาพยาบาลฟรี เขาก็ต้องไปใช้
 บัตรสงเคราะห์คนยากจน ตรงนี้ละครับคือสิ่งที่รัฐบาลนี้มองเห็นแต่ไม่ทำ
 ผมว่ากฎหมายฉบับนี้น่าจะคลุมไปถึงลูกจ้างชั่วคราวและลูกจ้างรายวัน
 ลูกจ้างรายชั่วโมง ท่านไม่บังคับในส่วนราชการ แต่ท่านไปบังคับในส่วน
 ของเอกชน ลูกจ้างชั่วคราวของเอกชนกับรัฐบาลนั้นเขามีความเป็นคน
 ไม่เท่ากันหรืออย่างไร ท่านถึงไม่บังคับเพื่อช่วยเหลือเขา ท่านเป็นรัฐบาลแท้ ๆ
 ท่านกลับไม่ดูแลคนของรัฐบาล แต่ท่านไปบังคับให้เอกชนไปดูแลคนของเขา
 ซึ่งผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่บังคับให้เอกชน โดยเฉพาะผู้รับเหมารายย่อย
 ผู้รับเหมาช่วงจะต้องไปดูแลลูกจ้างของตัวเองโดยให้เป็นผู้ประกันตนตาม
 พ.ร.บ. ฉบับนี้ -----

แต่รัฐบาลกลับไม่ดูแลคนของตัวเอง ให้ออกไปเป็นผู้ประกันตนให้ได้สิทธิ ในการที่เขาจะได้รับผลประโยชน์ทดแทนกรณีที่เขาเจ็บไข้ได้ป่วยหรือว่า เขาตกงาน หรือว่าทางราชการไม่มีเงินที่จะจ้างเขาเพราะโครงการ ลื่นสุดไป ตรงนี้ผมอยากจะให้แก้ไข

อีกประเด็นหนึ่งในมาตรา ๓๓ ท่านแก้ว่า บุคคลที่เอา ประกันตนนั้น จะต้องอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีถึง ๖๐ ปี ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงแรงงานท่านหนึ่งอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยด้วย ท่านก็ทราบดีว่า โดยสภาพการณ์ในปัจจุบันนี้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งเป็น เกษตรกรมีความยากความจน ข้าว มัน ปอ สินค้าการเกษตรทุกอย่าง ขายไม่ได้ราคา เกิดความขาดทุนต้องกู้หนี้ยืมสินทั้งจากนายทุน และ ธ.ก.ส. ซึ่งท่านก็ทราบดีอยู่แล้ว ซึ่งในสภานี้ก็พยายามที่จะพูดให้รัฐบาลได้แก้ไข ปัญหาเหล่านี้โดยลดดอกเบี้ย ธ.ก.ส. หรืออะไรก็แล้วแต่หลาย ๆ อย่าง เพื่อเป็นมาตรการช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ แต่ท่านทราบไหมเด็กเหล่านี้ ที่อายุไม่ถึง ๑๕ ปี อายุ ๓ ขวบเขาเข้าโรงเรียน การศึกษาภาคบังคับ ของเรานั้นถึง ป. ๖ อายุ ๑๓ ปีเขาก็จบ แล้วเขาจบ ออกมาเขาจะนอน อยู่บ้านเฉย ๆ ไม่ได้ เพราะความยากความจน เขาไม่เหมือนลูกท่าน หลานเธอที่เป็นรัฐมนตรีนั่งอยู่บนนั้น มีเงินให้ใช้ให้จ่าย มีคนขับรถให้ มี ข้าวอะไรให้กิน แต่ลูกชวรบบ้านจน ๆ เขาไม่มี เขาจะต้องมาทำงานรับใช้ เป็นคนรับใช้ตามหมู่บ้าน ตามร้านขายอาหาร ต้องมาทำงานในโรงงาน อุตสาหกรรมขนาดเล็ก ซึ่งทางพระราชบัญญัติแรงงานเปิดรับให้ทำได้ โดยกำหนดว่าเด็กอายุ ๑๓ ปีจะทำงานลักษณะนี้ได้ อายุ ๑๔ ปีทำงาน ลักษณะนี้ได้ อายุ ๑๕ ปีทำงานลักษณะนี้ได้ ตรงนี้ทำไมไม่ให้เขาประกันตน ทั้ง ๆ ที่แรงงานเด็กเหล่านี้เป็นแรงงานที่พูดกันอยู่ตลอดเวลาว่า ถูก เอารัดเอาเปรียบจากสังคม ถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ถูกข่มเหง รังแกจากนายจ้าง ทำไมไม่เปิดโอกาสให้เขา ทำไมไม่ให้เด็กอายุไม่ถึง ๑๕ ปีประกันตนได้ เราต้องยอมรับสภาพสังคมเราที่เป็นความจริง อย่า ไปมองเลิศเลอว่าท่านจะลดแรงงานเด็กได้ เด็กแต่ละคนนั้นเขาต้องช่วย พ่อ ช่วยแม่ทำมาหากินเพื่อที่จะหาเงินไปส่งให้พี่น้อง ๆ เขา ซึ่งยังเรียนหนังสือ ภาคบังคับอยู่ จะได้มีโอกาสได้รับการศึกษา นี่คือข้อเท็จจริงในสังคมไทย ของเรา และอีกอันหนึ่งก็คือคนอายุ ๖๐ ปี ผมขอทราบเรียนท่านประธานว่า เรามีกฎหมาย เรามีใบประกันตน ประกันสุขภาพของผู้สูงอายุเกิน ๖๐ ปี

ท่านรัฐมนตรี กระทรวงสาธารณสุขนี้ อยู่ตรงนี้ ท่านต้องยอมรับ ถามท่าน
 ตอนนั้นก็ได้ว่าเงินที่กระทรวงสาธารณสุขได้รับไปนั้น เพื่อไปช่วยเหลือ
 บุคคลชราเหล่านี้ เพียงพอหรือไม่ แม้กระทั่งสถานสงเคราะห์คนชราต่าง ๆ
 ซึ่งเป็นของมูลนิธิก็ดี เป็นของทางรัฐบาลก็ดี มีเงินไม่เพียงพอ ต้องขอ
 บริจาคจากผู้มีจิตกุศล นี่แหละคือข้อเท็จจริง ทำไมถึงไม่ไห้บุคคลเหล่านี้
 เขาได้มีสิทธิประกันตนกับเขาบ้าง คนเราอย่าคิดว่าคนไทยมีอายุสั้น ๖๐ ปี
 จะตาย ถ้าท่านประธานอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อเดือนที่แล้วจะเห็นว่า จังหวัด
 อุดรธานีนั้นมีคนอายุเกิน ๑๐๐ ปีถึง ๔ - ๕ คน นี่คือข้อเท็จจริงของสังคมไทย
 คนไทยเราไม่ใช่อายุแค่ ๖๐ ปีหรือ ๖๓ ปีจะตาย โดยเฉลี่ยแล้ว ๖๘ ปี
 ถึง ๗๐ ปี นี่คืออายุแท้จริงของคนไทย เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนไปยัง
 รัฐบาลว่า อย่างนี้กว่าคนที่แก่ ๆ เหล่านี้จะเป็นเอดส์ตายเสียหมด เพราะ
 ฉะนั้นขอให้ท่านแก้ตรงนี้ใหม่ ให้สิทธิเขาเถอะ เพราะเราทุกคนเกิดมา
 เป็นคนไทย ถือบัตร์ประชาชนไทยมีความเป็นคนไทยเท่าเทียมกัน โดย
 รัฐธรรมนูญแล้วคนจนคนรวยก็มีสิทธิเท่าเทียมกันในกฎหมาย เพราะฉะนั้น
 อย่าไปกีดกันบุคคลเหล่านี้ แล้วโดยเฉพาะคนที่อายุมากแล้วนั้น คือผู้
 บังเกิดเกล้าของเรา คือผู้อาวุโสของเรา คือบุคคลสำคัญของเรา โดย
 ชรามเนียมประเพณีไทยเรานั้น เราเคารพนับถือผู้อาวุโส เราไม่เหมือน
 ประเพณีฝรั่งที่เด็กไปตบหัวคนแก่ ๆ ก็ได้ อย่างท่านประธานท่านจะตบ
 หัวผมได้ แต่ผมไปตบหัวท่านประธานไม่ได้ คนไทยเราถือ ใช้ไหมท่าน
 ประธาน เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องแก้ ต้องให้คนอายุ ๖๐ ปีมีโอกาสที่จะ
 ประกันตนได้ ให้คนที่อายุ ๖๐ ปีมีสิทธิเหมือนกับบุคคลทั่ว ๆ ไป

ที่นี้ในมาตรา ๓๙ ซึ่งทางรัฐบาลนี้ได้แก้ไขนั้น ผมขอกราบเรียน
 ว่าผมไม่สบายใจ ได้อ่านมาตรานี้แล้ว ก็คือการสิ้นสุดของการเป็นผู้ประกันตน
 ผมก็ได้ไปเอา พ.ร.บ. เดิมมาศึกษา ก็เห็นว่ารัฐบาลแก้ไขออกมาแล้ว
 กลับกลายเป็นการบีบบังคับ ผมขอกราบเรียนว่า คนเราในเมื่อเขาเสีย
 เงินไปแล้วเขาก็ไม่อยากจะเสียสิทธิ และกฎหมายฉบับนี้ไปบังคับว่า
 ถ้าขาดการส่งภายใน ๓ เดือน ถือว่าหมดสิทธิ หรือว่าภายใน ๑ ปี
 ส่งไม่ถึง ๙ เดือน ก็ถือว่าหมดสิทธิ นี่คือผู้ที่ขอประกันตน ผมกราบเรียน
 ท่านประธานว่า บุคคลเหล่านี้ ในกรณีที่ยางคนซึ่งเขาประกันตนตาม
 กฎหมาย ตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปแล้ว เสร็จแล้วเขาอาจจะถูกปลดออก
 จากงาน แต่ด้วยความที่เขาอยากจะอยู่ในสังคมอันนี้ เขาอยากจะได้รับ
 ผลประโยชน์ตรงนี้ เขาอาจจะเป็นคนต่งงาน แต่เขาก็กลับเข้ามาขอเป็น
 ผู้ประกันตนต่อ ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
 และท่านรัฐมนตรีช่วย ท่านลองนึกภาพดูว่า คนที่ต่งงานนั้นสภาพเป็นอย่างไร
 เขาต้องดิ้นรนสู้กับภาระหนี้สินครอบครัว ต่อสู้กับภาระค่าใช้จ่ายด้านเศรษฐกิจ
 ทุกอย่าง แต่เขาก็อยากจะประกันตน เขาก็อุทิศส่มาขอประกันตนต่อ
 บางครั้งเงินอาจจะขาดแคลนไปบ้าง ถ้าท่านเขียนกฎหมายอย่างนี้ ถ้าผม
 เป็นผู้ประกันตนคนนั้น ผมไม่มีเงิน ผมก็จะต้องเอาหลักทรัพย์นั้นไปกู้กับนายทุน
 ดอกร้อยละ ๒๐ ต่อเดือน ตรงนี้ท่านจะสร้างบาป ท่านจะตราบาปให้คนเหล่านั้น
 เขาต้องเป็นหนี้สินนายทุน เป็นทาสนายทุน ท่านเคยคิดถึงข้อนี้ไหม ผมกราบเรียน
 ว่าท่านแก้เถอะครึ่งตรงนี้ ท่านอย่าไปบังคับเขาถึงขนาดนั้นเลย ท่านน่าจะ
 แก้กฎหมายใหม่ก็ได้ แก้ในข้อใหม่ที่ว่า ถ้าในกรณีที่ไม่งประกันตน ไม่ส่ง
 ท่านอาจจะจ่ายชดเชยเท่าที่อัตราส่วนเงินที่เขาได้จ่ายไปแล้วตั้งแต่
 ต้นมาจนกระทั่งเงินมาสมทบนั้น เอาแค่นั้นก็พอ อย่าให้เขาหมดสิทธิตรงนี้
 ท่านอย่าไปไล่เขาออกจากวงสังคมนี้เลย เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้
 ๗๗๗ พลเอก ชชาติชาย มีแนวเจตนาที่จะผลักดันกฎหมายฉบับนี้ออกมา
 ในปี ๒๕๓๓ เพื่อประชาชนผู้ใช้แรงงานของประเทศไทย นี่คือข้อเท็จจริง
 ของกฎหมายฉบับนี้ ทำมาเพื่อสังคมของผู้ด้อยโอกาส แต่รัฐบาลนี้กำลัง
 จะเปลี่ยนกฎหมายฉบับนี้สำหรับกองทุนของรัฐบาลเอง รัฐบาลกลัวกองทุน
 จะหมดหรืออย่างไร ถึงเขียนแก้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ออกมาเป็นในรูปนี้
 ท่านทำเพื่อประชาชนเถอะครึ่ง ถ้าประชาชนคนไทยอยู่ไม่ได้ ไม่เสียภาษี
 ประเทศไทยเราก็อยู่ไม่ได้ ท่านจะนั่งเป็นรัฐมนตรีอยู่ตรงนั้นก็ไม่ได้

นี่คือข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นท่านอย่าไปห่วงเรื่องกองทุนเลย ท่านทำอะไรเป็นอันสงฆ์เพื่อประชาชนเถอะครับ เขาเป็นผู้ดีโอกาสแล้วท่านก็ทราบ ถูกกดขี่เข้มเหงทางแรงงาน ถูกกดค่าแรง ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ที่บอกว่าค่าแรงขึ้นตัววันละ ๑๒๐ บาท ๑๓๐ บาทนั้น นั่นคือตัวเลขในกระดาษ แต่รายรับที่แท้จริงของเขานั้นไม่ใช่ ถ้าคุณอยากได้ค่าแรงงานขนาดนั้น คุณต้องไปสมัครกับที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน แต่~~ถ้า~~จะทำงานคุณจะต้องได้ค่าแรงเท่านี้ บริษัทเราจ่าย นี่คือข้อเท็จจริงในสังคมไทยของเรา และอีกอันหนึ่งก็คือ ค่าแรงงานในด้านเกษตร ในภาคการเกษตรนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานว่า ท่านช่วยแก้ไขเถอะครับ เพราะว่าแรงงานด้านการเกษตรนั้นเราไม่มีกฎหมายใดไปบังคับว่า จะให้ค่าจ้างเท่าไร ในโรงงานอุตสาหกรรมด้านการเกษตร ผมขอกราบเรียนว่า เรื่องนี้เกิดขึ้นที่จังหวัดนครพนม คือโรงงานมะเขือเทศ -----

คนที่ทำงานอยู่ในโรงงานได้ค่าแรงเท่ากับกฎหมายขั้นต่ำ แต่คนงานที่ทำงาน
อยู่ในไต้หวัน ต้องไปผจญกับขบวนการขูดรีด ไปเก็บมะเขือเทศเพื่อที่จะมาส่ง
โรงงาน ท่านประธานทราบไหมค่าแรงเท่าไร ๕๐ บาทต่อวัน ค่าจ้างลดไปอีก
ข้าวกินเอง นี่คือข้อเท็จจริงในสังคมไทยของเรา แม้กระทั่งสมาชิกสภาจังหวัด
เขาก็เคยพูดว่าทำไมเราไม่บังคับตรงนี้ ท่านแก้เถอะ อานิสงส์ตรงนี้จะตก
แก่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ถ้าท่านแก้ตรงนี้ได้ บังคับเถอะครับ
ถึงจะไม่ให้ค่าแรงขั้นต่ำเท่ากับภาคอุตสาหกรรม แต่อย่างน้อยที่สุดก็ให้เขามีสิทธิ
มีเสียงในตรงนี้ได้ ๕๐ บาทไปทำอะไรได้ ๕๐ บาทวัน ๆ หนึ่งเขาไปทำอะไรได้
ปลาทุตัวละ ๑๐ บาท ตัวเท่าขนาด ๒ นิ้วมือท่านประธาน เนื้อหมูกิโลกรัมหนึ่งเท่าไร
เนื้อหมูกิโลกรัมหนึ่ง ๖๕ - ๗๐ บาท คนที่มีค่าแรงงานเหล่านี้ครอบครัวเขาวันหนึ่ง
เขากินอะไร ปลาทุตัวหนึ่งกินมือเข้ากับมือเย็น ครอบครัวหนึ่ง ๓ - ๔ คน นี่คือ
สภาพความเป็นจริงของประชาชนคนไทยเรา เพราะฉะนั้นท่านแก้ไขตรงนี้เถอะ
การประกันตนนั้นขอให้ท่านแก้

อีกอันหนึ่งอันสุดท้ายผมจะไม่รบกวนเวลามากก็คือในข้อสุดท้าย
ในมาตรา ๑๐๓ เพิ่มเติมหลักเกณฑ์ให้มีผลบังคับแก่กิจการนายจ้างลูกจ้างน้อยกว่า
๑๐ คนในท้องที่ใดท่านจะประกาศเป็นราชกิจจา ผมไม่แน่ใจว่าเมื่อไรท่านจะ
ประกาศ ผมไม่แน่ใจ เพราะว่าในร่างกฎหมายเดิมนั้นเขามีการให้ประกาศว่า
พระราชบัญญัติจะต้องใช้ภายใน ๖ ปี ท่านก็มาแก้ไขมาอะไรจนเลอะเทอะ
ไปหมดในข้อท้าย ๆ นั้น ผมขอทราบเรียนว่า ในข้อนี้ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงแรงงาน ท่านได้ยืนยันต่อสภาที่ว่า ท่านพร้อมเมื่อไรที่จะประกาศ
ราชกิจจา เพื่อให้โรงงานหรือแรงงานที่ทำงานอยู่น้อยกว่า ๑๐ คนได้มีโอกาสได้
ประกันตน นี่อันที่ ๑ อันที่ ๒ แรงงานภาคเกษตร ซึ่งในพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มี
เพราะว่าท่านแก้ไขไปแล้ว แต่ในร่างเดิมนั้น ว่าบุคคลที่เป็นแรงงานนั้นมีสิทธิ
ประกันตน แต่ฉบับนี้ไม่มี ท่านแก้ไขให้ไม่มี อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
คุณสมชายจากพรรคชาติพัฒนา นครราชสีมา ได้กราบเรียนไปแล้วว่า คนที่เป็น
เกษตรกรนั้นไม่สามารถที่เข้าประกันตนในตรงนี้ได้ ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้
เพราะการแก้ไขของรัฐบาลนั้น ผมอยากให้ท่านตอบให้ชัดเจนว่า ท่านจะแก้
พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพื่อให้บุคคลซึ่งเป็นแรงงานภาคเกษตรกรรมได้เข้ามาเป็น
ผู้ประกันตนตรงนี้ได้หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทิดภูมิ ใจดี ต่อด้วย

ดอกเตอร์มัน

นายเกิดภูมิ ใจดี (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายเกิดภูมิ ใจดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ก่อนอื่นผมต้องขอแสดงความดีใจต่อผู้ให้
แรงงาน ที่ได้มีกฎหมายประกันสังคมนี้ออกมา ซึ่งคนงานในประเทศไทย
ได้มีการต่อสู้มาเป็นเวลายาวนาน หลายท่านที่ยืนอยู่ในแนวหน้าก็ได้สูญเสียชีวิต
ชีวิตไปแล้ว ไม่มีโอกาสที่จะได้มาเห็นกฎหมายฉบับนี้ ผมในฐานะที่เป็นผู้หนึ่ง
ที่เคยร่วมเคลื่อนไหวต่อสู้ที่จะให้มีกฎหมายฉบับนี้ออกมา และก็รู้สึกดีใจ
ท่านประธานที่เคารพ ผมถือว่าการต่อสู้ของประชาชนก่อนที่จะมาถึงปัจจุบันนี้
ได้ผ่านขั้นตอนของประวัติศาสตร์มาเป็นเวลายาวนาน ประวัติศาสตร์ในช่วงนี้
ผมถือว่าเป็นประวัติศาสตร์ยุคของประชาธิปไตยที่ได้มีกฎหมายประกันสังคมออกมา

โดยมีท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี และมีท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ผมถือว่าอย่างไร ๆ ประวัติศาสตร์ก็ต้องจารึกเอาไว้ เพราะว่า การต่อสู้ของประชาชนนั้น มันได้มาเป็นเวลายาวนานและต่อเนื่องกัน ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ออกมา แล้วก็ที่ผมได้ศึกษาและติดตามมาตลอดนั้น โดยหลักแล้ว ส่วนใหญ่แล้วเห็นว่าเป็นกฎหมายที่ให้ประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่นั้นรอคอยมา และเป็นกฎหมายที่ให้ประกันแก่คนทุกชั้นคนฮาก อันนี้แหละครับที่จะเป็นหลักประกันให้กับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใช้แรงงาน ประเทศชาติเรา นั้นจะมีความมั่นคงได้ก็ต้องมีหลักประกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใช้แรงงานนี้แหละครับ ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ มาถึงยุคของรัฐบาลชุดนี้ได้ให้กฎหมายฉบับนี้ ผมก็ถือว่ามัน เป็นสิ่งที่ต้องสรรเสริญ ท่านประธานครับ แต่ถึงอย่างไรกฎหมายฉบับนี้ควรที่จะพิจารณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเห็นว่าบางข้อยังมีข้อบกพร่องอยู่และบางข้อก็ควรที่จะสนับสนุน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อก็ได้พูดถึงเกี่ยวกับกฎหมายแรงงานในข้อหนึ่งที่ว่ามาตรา ๘ ผมเห็นว่ากฎหมายนี้รัฐบาลได้ทำถูกต้องแล้ว โดยเฉพาะเกี่ยวกับลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างรายวัน กฎหมายฉบับนี้ที่ไม่ให้ลูกจ้างรายวัน ลูกจ้างชั่วคราวมาสังกัดในประกันสังคม เนื่องจากว่าลูกจ้างชั่วคราวหรือลูกจ้างรายวันนั้น การทำงานไม่ต่อเนื่อง ไม่ถึง ๙๐ วัน แล้วทางรัฐบาลไปเก็บเงินมาสมทบนั้น แล้วพวกนั้นก็ไม่ได้ด้วย เพราะบางคนออกจากงานไปเกินกำหนด ผมว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปจะเป็นประโยชน์แก่ลูกจ้างและให้ความเป็นธรรมแก่ลูกจ้าง

อีกข้อหนึ่งที่ผมอยากจะให้ท่านประธานได้ฝากไปถึง ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ คือมาตรา ๓๓ ที่ว่าลูกจ้างที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ และไม่เกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ เป็นผู้ประกันตน อันนี้กฎหมายน่าจะลงไปถึงคนที่อายุ ๑๓ ปี ๑๔ ปี เพราะเดี๋ยวนี้โลกได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว การศึกษาของคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทก็ได้พัฒนาขึ้นมา แล้วคนที่จบก็อยู่ในวัยประมาณ ๑๓ ปี ๑๔ ปี เมื่อคนเหล่านี้เข้ามาทำงาน ไม่มีหลักประกัน แตกต่างกับคนอายุ ๑๕ ปีนั้น ผมว่าจะเกิดความไม่ เป็นธรรมต่อคนงานเหล่านี้ เพราะในกฎหมายก็รับคนอายุ ๑๓ ปี

ทำงานอยู่แล้ว แต่ทำไมคนอายุ ๑๓ ปี ถึงไม่ได้รับการประกันอันนี้
 รัฐบาลอาจจะมองไปในแง่ถึงปัญหาของโสเภณี แต่ปัญหาการทำงาน
 มันแตกต่างกันไป ปัญหาโสเภณีเด็ก แน่นนอนจะต้องมีการควบคุม แต่
 ปัญหาแรงงานเมื่อรัฐบาลได้เปิดกว้างให้ผู้ใช้แรงงานตั้งแต่อายุ
 ๑๓ ปีขึ้นไป ได้รับเข้าทำงานแล้ว เราจะมาตัดสิทธิอันนี้ ผมว่าไม่
 สมควร อหากเสนอให้ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้พิจารณา
 ปัญหานี้ด้วย

ข้อสุดท้าย ผมมีความคิดเห็นอย่างนี้ เกี่ยวกับการ
 เปลี่ยนแปลงกำหนดข้อบังคับในพระราชบัญญัติ กรณีบุคคลที่ไม่ใช่ลูกจ้าง
 แสดงความจำนงเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ ซึ่งจะต้องดำเนินการ
 ภายใน ๔ ปี นับตั้งแต่มีพระราชบัญญัติใช้บังคับ กลับเป็นประโยชน์
 ทดแทนในกรณีส่งเคราะห์บุตร และในกรณีชราภาพจากเดิมให้ดำเนินการ
 ภายใน ๖๐ ปี นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ อันนี้ท่านประธาน
 ผมว่าถูกต้องอยู่แล้วไม่ควรที่จะเปลี่ยน เพราะได้กำหนดเวลาที่แน่นอน
 ผู้จะประกันตน ๔ ปี กับผู้ชรา ๖๐ ปีนั้น ผมเห็นว่าได้กำหนดถูกต้อง
 แล้วเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ เราจะไปรอให้มีพระราชกฤษฎีกา
 ผมเห็นว่ามันจะช้าจนเกินไป ไม่ทราบว่าเมื่อไรกฎหมายอันนี้จะออกมา
 เพราะว่าการกำหนดเวลานั้นมันเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ถ้าหากว่าเรายึด
 ออกไปแล้ว เมื่อไรจะประกาศ คือไม่มีความหวังเลย ไม่มีใครที่จะ
 ประกันได้ การกำหนดเวลานี้ถูกต้องแล้ว ท่านประธานครับ ผมก็มี
 เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดอกเตอร์มัน พัทธินทัย
 ต่อด้วยคุณชินวรณ์

นายมัน พัทธินทัย (สมุทราการ) : ขอพระคุณศรี
 ท่านประธาน กระผม มัน พัทธินทัย ส.ส. สมุทราการ พรรคชาติไทย
 เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายประกันสังคมนี้ ผมได้อ่านดูแล้ว ส่วนใหญ่เมื่อ
 ใช้มาครบ ๓ ปี ได้เห็นข้อบกพร่องในด้านปฏิบัติหลายประการ จึงได้
 เสนอเข้ามาขอแก้ไข ซึ่งในหลักการนั้นคงจะไม่คัดค้านอะไร เพราะว่า
 สิ่งที่เราเห็นจากการปฏิบัติก็มีอยู่มากภายใน ๓ ปีที่ผ่านมา คือจากคนที่มี
 ประกัน ๑ ล้าน ๘ แสนคน ในปี ๒๕๓๓ เดียวนี้เป็น ๘ ล้านคนแล้ว
 ที่ได้รับอันสิทธิจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับการที่ไม่ค่อยจะเห็นด้วยนั้น
 ก็เกี่ยวกับหลักการที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวมาแล้วว่า มีบางข้อที่ขอเลื่อน
 จากการศึกษาที่กำหนดไว้ อย่างเช่น ชราภาพกับสงเคราะห์บุตร
 ตามกฎหมายกำหนดไว้แล้วว่า ๖ ปี หลังจากประกาศใช้จะต้องใช้
 ครอบคลุมไปถึงการสงเคราะห์บุตรและชราภาพ ซึ่งหมายถึงการเกษียณ
 หรือว่าเอกชนจะได้รับบำเหน็จ บำนาญ กลับไปเลื่อนว่าเมื่อไรจะพร้อม
 ถึงจะใช้ประกาศในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งถ้าหากว่าไม่ทำอย่างนี้แล้ว
 ในปี ๒๕๓๙ ก็จะเริ่มใช้แล้ว อันนี้ก็ไม่ใช่ใจเหมือนกัน แต่ส่วนที่ดี
 อย่างเช่นทุพพลภาพ เดิมเคยให้เลี้ยงดูจนถึง ๑๕ ปี แต่กฎหมายที่จะ
 แก้ไขนี้ ไปจนถึงตลอดชีวิต อันนี้เป็นสิ่งที่ดีมากและเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้
 แรงงาน เพราะทุพพลภาพน่าจะช่วยให้เขาจนถึงตลอดชีวิต อย่างไรก็ตาม
 ยังมีมาตรา ๘ ที่ผมอยากจะติติงรัฐบาลไว้เล็กน้อย คือเดิมเมื่อตอน
 ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคมนั้นผมก็มีส่วนอยู่ด้วย เพราะว่าตอนนั้น
 เป็นเลขาธิการมนตรีพัฒนา เราได้ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณา
 กันอยู่ว่า ควรจะเป็นประธานคณะกรรมการประกันสังคมหรือไม่
 เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัตินั้น ตัวเลขาธิการเป็นประธานด้วย คือ
 หมายความว่า เป็นผู้กำหนดนโยบายด้วยและเป็นผู้รับมาปฏิบัติด้วย ใน
 คณะกรรมการประกันสังคมนี้มีฝ่ายละ ๕ คน คือตัวแทนนายจ้าง ๕ คน
 ตัวแทนลูกจ้าง ๕ คน ตัวแทนรัฐบาล ๕ คน ทุกคนได้จ่ายเงินคนละ ๑.๕
 เพื่อคุ้มครอง ๕ ประการ ก็คือ บาดเจ็บ ป่วยนอกงาน ตาย ทุพพลภาพ
 และคลอดบุตร ประการที่ว่าตอนนั้นเรามีความเห็นว่าการปลัดกระทรวงมหาดไทย
 คงจะมีงานมาก เพราะงานของกระทรวงมหาดไทยนั้นมีมากมายเหลือเกิน

ก็เลยเขียนเป็น ให้ประธานกรรมการประกันสังคมนั้นคือตัวเลขาด้วย
 ซึ่งในหลักการแล้วไม่น่าจะถูกตัด แต่บัดนี้เหตุการณ์ล่วงเลยมานาน ๓ ปีแล้ว
 กระทรวงแรงงานก็เกิดแล้ว น่าจะกลับไปสู่หลักการที่ถูกต้อง คือให้
 ปลัดกระทรวงแรงงานเป็นประธานคณะกรรมการเลขา และตัวท่านเลขา
 ก็รับงานมาปฏิบัติ แต่สิ่งที่ผมเป็นห่วงคือว่า ถ้าปลัดกระทรวงแรงงาน
 กับเลขาธิการเดินไปคนละทาง ประกันสังคมจะหยุดชะงัก จะสะดุด
 แน่นนอน เพราะฉะนั้นอยากจะใคร่ฝากไว้ว่า งานที่เดินมา ๓ ปีแล้ว
 ล่วงไปด้วยดีนั้น เนื่องจากตัวประธานกับตัวเลขาเป็นคนคนเดียวกัน
 ผู้กำหนดนโยบายกับผู้รับมาปฏิบัติเป็นคนคนเดียวกัน บัดนี้จะเปลี่ยนมา
 ให้ถูกต้องคือ ประธานเป็นปลัดกระทรวง และเลขาธิการสำนักงาน
 ประกันสังคมเป็นเลขา เป็นผู้รับมาปฏิบัติ ก็อยากจะให้นโยบายต่าง ๆ นั้น
 ท่านปลัดกระทรวงแรงงานคนใหม่ก็จะต้องเอาใจใส่ดูแลกับการประชุม
 ให้มาก เพราะว่าความเป็นความตายของลูกจ้างนั้นเกิดขึ้นทุกวัน กองทุน
 ก็โตขึ้น อันนี้ในมาตรา ๘ ผมจึงเห็นด้วย แต่ว่าในแง่ปฏิบัติก็อยากจะ
 ฝากรัฐบาลไป นอกจากนั้นยังมีหลายสิ่งหลายอย่าง ที่พูดนี้เป็นเรื่อง
 ประกันสังคมรับท่านประธาน ประกันสังคมนี้หมายความว่า ลูกจ้าง
 ออกเงินด้วย นายจ้างก็ออกด้วย รัฐก็ออกด้วย มาช่วยกัน เพื่อความมั่นคง
 ของลูกจ้าง แต่หลาย ๆ ท่านอาจจะพูดถึงเรื่องเกษตรกร พูดถึงเรื่อง
 เด็กอายุ ๑๕ ปี นั้นเป็นเรื่องสวัสดิการสังคม คือเป็นเรื่องที่รัฐจะต้อง
 จ่ายผู้เดียว ซึ่งปัจจุบันรัฐก็จ่ายเยอะอยู่แล้ว เช่น ชาวนาก็ตั้ง ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท
 ต่อปี สำหรับกฎหมายฉบับนี้ต้องมองให้ดีว่าลูกจ้างเป็นคนจ่ายด้วย รัฐจะ
 ต้องหาทางพิทักษ์ประโยชน์ให้เขาให้มากที่สุด สิ่งที่ผมอยากจะฝากรัฐบาล
 ๒ - ๓ ข้อ ก็คือว่า

ประการแรก เกี่ยวกับเงินสมทบ คือลูกจ้างกับนายจ้าง เมื่อครบเดือนเขาจะเก็บเงินเข้าแบงก์กรุงไทย หรือแบงก์ไทยพาณิชย์ ตามกำหนดเวลา ตามกฎหมาย แต่รัฐบาลที่จะต้องออกอีก ๑.๕ ไม่ค่อยได้จ่ายตรงหรือท่่านประชาชน ค้างเขาม้าง ๗๐๐ - ๘๐๐ ล้านบาทแล้ว เดียวนี้ คือ ๕ - ๖ เดือนก็จ่ายที หรือ ๔ - ๕ เดือนจ่ายที แต่ลูกจ้างกับนายจ้างนี้จ่ายทุกเดือน ถึงสิ้นเดือนต้องเอามาจ่าย อันนี้ไม่เป็นธรรมแก่ลูกจ้างและนายจ้าง ความไม่เป็นธรรมนี้เกิดจากรัฐบาลเอง ท่่านรัฐมนตรีแรงงานก็อยู่ที่นี่ ท่่านรัฐมนตรีคลังไม่อยู่ ก็อาจจะให้ท่่านหาหรือกันหน่อยว่า อย่างนี้ไม่เป็นการเอาเปรียบลูกจ้างกับนายจ้าง เขาไปหน่อยหรือถึงเวลาน่าจะจ่ายเขาตรง ๗๐๐ ล้านบาท ๘๐๐ ล้านบาท ดอกเบี้ยไม่น้อยท่่านประชาชน เวลานั้นกองทุนประกันสังคมฝากไว้แบงก์กรุงไทย ๖,๐๐๐ ล้านบาท แบงก์ไทยพาณิชย์ทั่วไปอีก ๑,๐๐๐ ล้านบาท และทุกเดือนก็เก็บมา ๔๐๐ กว่าล้านบาท ถ้ารัฐบาลไม่จ่าย กองทุนนี้ก็ขาดดอกเบี้ยที่จะได้ ฉะนั้นก็น่าที่จะให้รัฐบาลซึ่งเป็นตัวตั้งตัวตีในการออกกฎหมาย ต้องจ่ายก่อน จ่ายให้ตรงเวลา ถ้าจ่ายก่อนได้ยิ่งดี

อีกประการหนึ่ง เรื่องที่ ๒ คือเกี่ยวกับเงินประกันสังคม ที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว ว่าขณะนี้เมื่อเริ่มต้นนั้นรัฐบาลจ่าย ๗๐๐ ล้านบาท เก็บจากลูกจ้าง ๗๐๐ ล้านบาท เก็บจากนายจ้าง ๗๐๐ ล้านบาท กองทุนมีแค่ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท แค่ ๓ ปี กองทุนนี้มี ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วอยู่ที่แบงก์กรุงไทย ๖,๐๐๐ ล้านบาท ที่ผมกราบเรียนท่่านประชาชนแล้ว และอีก ๑,๐๐๐ ล้านบาท อยู่กับแบงก์พาณิชย์ทั่วไป ผมเป็นห่วงเงินก้อนนี้ เพราะว่าภายใน ๕ ปีนี้ผมเชื่อว่าเงินประกันสังคมจะมีเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท ในฟิลิปปินส์มีเป็นแสนล้านบาทและก็ให้รัฐบาลกู้ด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเงินจำนวนนี้คณะกรรมการประกันสังคมเอาไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่เอาประกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์แก่ลูกจ้างแล้วเป็นสิ่งดีมาก เช่น ท่่านรัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน ซึ่งตอนนั้นเป็นรัฐมนตรีมหาดไทย ท่่านก็เคยคิดจะทำที่อยู่อาศัยให้กับผู้เอาประกัน คือลูกจ้างที่ประกันนั้น อันนี้เป็นโครงการที่ดี และน่าจะทำโรงพยาบาลสำหรับประกันสังคม เพราะว่าความเจ็บป่วย ค่าพยาบาลรักษาปัจจุบันมาก แพงขึ้นมาก เดียวนี้ทุกคนเห็นแล้วว่า จำเป็นต้องมีประกันสังคมในประเทศที่เป็นอุตสาหกรรมที่เจริญยิ่งต้องมีประกันสังคม เพราะว่า

ค่ารักษาพยาบาลแพงขึ้น ก็น่าที่จะเอากองทุนนี้ไปหมุนเวียนทำที่อยู่อาศัย ให้กับผู้ใช้งาน ที่เขาประกันเขาจ่ายอยู่แล้ว เพียงแต่รัฐช่วยส่วนหนึ่ง และก็นายจ้างช่วยอีกส่วนหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าจะเอาเงินก้อนนี้ไปลงทุน ในภาคเอกชน อันนี้ผมไม่เห็นด้วยอย่างเด็ดขาด และก็ได้ทราบว่ามีคณะกรรมการประกันสังคมบางท่านก็มีความคิดความอ่านที่จะเอาเงิน ก้อนนี้ไปลงทุนในภาคของเอกชน ก็อยากจะฝากเรียนไปด้วยว่าไม่ควร อย่างยิ่งที่จะมาใช้ในด้านที่จะให้เอกชนเอาไปลงทุน ควรจะทำสำหรับ ในภาคที่รัฐบาล หรือว่าจะเอาเงินก้อนนี้ให้รัฐบาลก็ยังดี ให้การเคหะ กู้ก็ได้ หรือให้โครงการของรัฐบาลก็จะได้ประโยชน์มากกว่า และเงิน ก็จะไม่รั่วไหลไปไหน

อีกประการหนึ่ง ข้อ ๓ คือเกี่ยวกับการที่บังคับใช้ ๖ ปี สำหรับการประกันอีก ๒ เรื่อง คือ สงเคราะห์บุตร กับเรื่องชราภาพ ซึ่งหมายถึงเอกชน ลูกจ้างเอกชนต่อไปก็จะได้มีบำนาญ บำนาญ ซึ่ง ส่วนใหญ่เขาใช้บำนาญกัน เขาไม่ใช้บำนาญ อันนี้ตามกฎหมายระบุไว้แล้ว ว่าในปี ๒๕๓๙ นี้ต้องเริ่มใช้แล้ว และก็คิดตามคณิตศาสตร์ประกันภัยแล้ว ก็จ่ายเพิ่มอีก ๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง คือปัจจุบันนี้ลูกจ้างจ่าย ๑.๕ ก็จ่ายอีก ๒ เปอร์เซ็นต์ได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น สงเคราะห์บุตรกับชราภาพ ได้อีก ๒ อย่าง เพราะฉะนั้นหลักประกันของลูกจ้างก็จะมากขึ้น แต่ทำไม จะมาบอกเป็นว่าไม่ให้มี เมื่อไรพร้อมจะใช้ ผมก็คิดว่ากองทุนประกันสังคม หมดพอดี มีหมดพอดี -----

หรือว่าท่านมีนโยบายที่จะทำให้เร็วกว่านี้ เพราะผมเชื่อว่ารัฐบาลไต้หวันมาประกาศว่าจะประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาทำเรื่องชราภาพคือให้ลูกจ้างเอกชนสามารถที่จะมีเงินบำนาญ บำนาญได้เหมือนอย่างข้าราชการเขา อันนั้นผมว่าจะได้รับความนิยมได้รับความรักจากประชาชนมาก แต่ถ้าท่านแก้แล้วและท่านไม่ใช้ เพราะว่าเมื่อปี ๒๕๓๔ ท่านก็ไม่ใช้ จะเกิดความเสียหาย อยากจะให้รัฐบาลนี้ทำเป็นตัวอย่างเลยก็ได้

ในเรื่องชราภาพ เพราะว่าท่านจะเก็บจากลูกจ้างอีกเพียง ๒ เปอร์เซ็นต์ แล้วรัฐบาลนั้นจ่าย ๒ เปอร์เซ็นต์ นายจ้างจ่าย ๒ เปอร์เซ็นต์ รัฐบาลจ่าย ๒ เปอร์เซ็นต์ อย่างมาก ๑,๐๐๐ กว่าล้าน รัฐบาลสงเคราะห์ครูได้ตั้ง ๑,๘๐๐ ล้าน ให้ชานาได้ตั้ง ๒๐,๐๐๐ กว่าล้าน แต่เงินประกันสังคม รัฐบาลสมทบเพียง ๑,๐๐๐ กว่าล้าน ผมคิดว่าไม่มากมายที่จะช่วยเหลือคน ๕ ล้านครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายสุดท้าย การประกันสังคม ๗ อย่างที่จะครบ อันสุดท้ายคือการว่างงาน การว่างงานนี้ในพระราชบัญญัติที่มีอยู่นี้บอกอยู่แล้วว่าเมื่อไรพร้อมก็จะทำ คือเมื่อไรพร้อมก็จะใช้กฤษฎีกาการว่างงานนี้ก็คณิตศาสตร์ประกันภัยก็คำนวณมาแล้วว่าเก็บจากลูกจ้างอีก ๑.๕ ก็พอ รวมทั้งหมดแล้วลูกจ้างจะจ่ายไม่เกิน ๒ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันจ่าย ๑.๕ ถ้าเก็บทั้งหมดแล้วทั้งสงเคราะห์บุตร เอาบุตรไปโรงเรียน ไม่ต้องเสียสตางค์ ทั้งชราภาพหมายถึงว่าเมื่อแก่แล้วก็ยังมีรัฐบาลจ่ายเงินค่าบำนาญให้เหมือนราชการ แล้วก็ว่างงาน ว่างงานมีได้ด้วย จะเป็น การประกันสังคมที่สมบูรณ์ครบ ๗ ประการ ปัญหาว่าท่านแก้กฎหมายคราวนี้ ท่านแก้เพื่อจะให้เร็วกว่า ๒๕๓๔ หรือว่าท่านแก้เพื่อว่าเมื่อไรพร้อมก็จะทำ ผมเชื่อว่ารัฐบาลประชาธิปไตยไม่ว่ารัฐบาลไต้หวันขึ้นมาจะต้องรีบทำ

๓ ประการที่เหลืออยู่นี้ ใครทำได้ก่อนคนนั้นจะได้รับความนิยมจากประชาชนมากที่สุดก่อน เพราะว่าผู้ใช้แรงงานขณะนี้ ๕ ล้านคนเข้าไปแล้วกับครอบครัวที่จะได้รับอานิสงส์อันนี้

อันนี้เรื่องสุดท้ายเกี่ยวกับเรื่องเงินทุนทดแทน เงินทุนทดแทนนี้ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ โดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ เก็บจากนายจ้างคนเดียว อันนี้เก็บจากนายจ้างคนเดียว แล้วก็ มีข้อที่ผมน่าจะติติง ๒ ประการคือว่า เพื่อประโยชน์แก่ลูกจ้างที่เจ็บป่วยในงาน ประสบอุบัติเหตุในงานอะไรอย่างนี้ก็เอาเงินนี้มาจ่ายโดยเก็บจากนายจ้างฝ่ายเดียว กองทุนนี้ก็มาป้อนอยู่ในประกันสังคมด้วย ก็อยากจะเรียนว่าคณะกรรมการกองทุนนี้มีรัฐบาล ๗ คน

มีตัวแทนนายจ้าง ๑ คน มีตัวแทนลูกจ้าง ๑ คน เงินก็เก็บจากนายจ้าง แต่คนบริหารนั้นรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบเลย ก็อยากจะให้พิจารณาดูว่า คณะกรรมการนี้ น่าจะปรับปรุงสัดส่วนให้เป็นไตรภาคีได้จริง ๆ และ อีกอย่างหนึ่ง เงินกองทุนอันนี้มีหน้าที่จ่ายอย่างเดียว คือ เจ็บป่วยจ่าย ประสบอุบัติเหตุจ่าย ไม่เคยคิดในเรื่องการป้องกันเลย น่าจะเอากองทุนนี้ มาทำเกี่ยวกับการป้องกันเซฟตี้ (Safety) ต่าง ๆ ของโรงงาน เอามาใช้เสียจะดีกว่า และในการที่จะลงในรายละเอียดซึ่งคณะกรรมการ จะต้องว่ากันต่อไปนั้น ผมคงมี เรื่องที่จะพูดในกรรมาธิการมากพอสมควร แต่ว่าในระดับนี้อาจจะฝากถึงรัฐบาลว่า น่าจะทำกองทุนทั้ง ๒ กองทุนนี้ คือ กองทุนประกันสังคมกับกองทุนเงินทดแทนให้เป็นเสียกองทุนเดียว คงจะบริหารได้สะดวกกว่า แล้วก็นายจ้าง เขาจะได้ไม่ต้องบ่นว่าเก็บจาก เขาฝ่ายเดียว อันนี้ท่านประธานครับ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ปี ๒๕๓๓ สภาผู้แทนราษฎร ๓๖๐ คน ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลยกมือผ่านกฎหมาย ประกันสังคม เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราเห็นอย่างโรงงานเคเดอร์ ตายปี๊บ ประกันสังคมจ่าย ๗๐ ล้านบาททันที หลักประกันต่าง ๆ เหล่านี้ ยิ่งประเทศเรา เจริญทางอุตสาหกรรมมากขึ้น ประกันสังคมย่อมต้องมีความหมาย มีความ สำคัญมากขึ้นที่จะให้คนงานได้มีหลักประกันในชีวิต เพราะฉะนั้นผมคิดว่า คงจะไม่คิดค้าน ส่วนในรายละเอียดนั้นก็จะไปว่ากันในที่ประชุม คณะกรรมาธิการอีกที ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ และ
ต่อด้วยคุณประสพ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช
กระผมต้องขอขอบคุณท่านประธานที่กรุณาให้กระผมได้มีโอกาสขึ้นมาอภิปราย
สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่ง
เสนอโดยคณะรัฐมนตรีในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ในช่วง ๑ ปีของ
สภาผู้แทนราษฎรของเรา กระผมอยากจะกราบเรียนว่าผมมีความภูมิใจ
เป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคุณประโยชน์
ของพี่น้องผู้ใช้แรงงานทั่วประเทศ -----

โดยเฉพาะในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา เราได้พิจารณาพระราชบัญญัติจัดตั้ง
กระทรวงแรงงาน ซึ่งเป็นที่ทราบกันดี และขณะนี้ได้มีการจัดตั้งกระทรวง
เพื่อมีหน้าที่ในการบริหารการใช้แรงงานทั่วประเทศ และมี ฯพณฯ รัฐมนตรี
ผู้รับผิดชอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว มาถึงสมัยประชุมนี้ สภาแห่งนี้ก็ได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติซึ่งได้เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นกฎหมายที่สำคัญที่
เกี่ยวข้องกับผู้ใช้แรงงานอีก ๒ ฉบับ นั่นคือ ร่างพระราชบัญญัติเงินกองทุน
ทดแทน ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ
กฎหมายฉบับนี้ก็ เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญที่จะมาสนับสนุน เป็นหลักประกัน
ให้กับพี่น้องผู้ใช้แรงงาน ซึ่งจะได้เงินทดแทนเนื่องจากการทำงานในขณะที่
มีการปฏิบัติงานอยู่ กระผมขอสาคราบเรียนว่า ในขั้นของกรรมาธิการ
ก็พยายามที่จะดูแลในส่วนของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เกิดผลประโยชน์กับ
พี่น้องผู้ใช้แรงงานทั่วประเทศ มาวันนี้สภาแห่งนี้ก็ได้พิจารณากฎหมาย
ที่สำคัญเกี่ยวกับพี่น้องผู้ใช้แรงงาน นั่นก็คือ พระราชบัญญัติประกันสังคม
ซึ่งจะมีผลสำคัญในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนผู้ใช้แรงงาน
เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกฎหมายฉบับนี้จะ เป็นหลักประกันที่สำคัญที่จะให้
ทุกส่วนเกี่ยวกับผู้ใช้แรงงานได้ เข้ามามีส่วนร่วมในการประกันตน นั่นคือ
ฝ่ายลูกจ้าง นายจ้าง และรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักการสำคัญที่จะต้องดำเนินการ
เพื่อสร้างความมั่นคง สร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้แรงงาน โดยเฉพาะ
หลักประกันตนในช่วงที่ได้ประสบปัญหาต่าง ๆ นอกงานซึ่งตัวเองปฏิบัติอยู่
ซึ่งขณะนี้ได้มีปัญหามากมาย เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ ได้มีเหตุขัดข้อง มีปัญหาบางประการ
ในการนำกฎหมายมาปฏิบัติให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องผู้ใช้แรงงาน ให้เกิด
ประโยชน์กับผู้ประกันตน ให้สิทธิประโยชน์ได้ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ
กฎหมาย เพราะฉะนั้นวันนี้การที่คณะรัฐมนตรีโดยรัฐบาล โดยการนำของ
 ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... เข้าสู่การพิจารณา กระผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนสนับสนุน
และตั้งข้อสังเกตในพระราชบัญญัติฉบับนี้ดังต่อไปนี้

ประการแรกก็คือว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามมาตรา ๕
ที่บรรดาเพื่อนสมาชิกได้พูดกันหลายท่านว่า ได้มีสาระสำคัญในการปรับปรุง
องค์ประกอบของคณะกรรมการประกันสังคม โดยกำหนดให้ปลัดกระทรวง
มหาดไทยเป็นประธานกรรมการ เป็นส่วนที่รัฐบาลนี้รีบร้อน เร่งรัด

ในการที่จะเสนอกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่าประเด็นตรงนี้ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ เพราะว่าวันนี้เป็นการพิจารณาในเรื่องหลักการเท่านั้นเอง เราจะได้นำกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่ขั้นกรรมาธิการ เพื่อจะได้ไปดูแลในรายละเอียด ซึ่งจะต้องเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับความเป็นจริง หลังจากที่เรามีการจัดตั้งกระทรวงแรงงานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่อย่างไรก็ตามองค์ประกอบตรงจุดนี้ กระทบอยากจะทำกราบเรียนถึงจุดเด่นที่สำคัญว่า ในการกำหนดให้มีคณะกรรมการประกันสังคมนั้น ตามกฎหมายฉบับนี้จะให้มีตัวแทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละ ๕ คน ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการที่เห็นว่า กฎหมายฉบับนี้จะได้รับการดูแลในการปฏิบัติอย่างแท้จริง กระทบอยากจะทำกราบเรียนว่า ผมได้ฟังบรรดาเพื่อนสมาชิกได้พูดว่า กลัวว่าร่างพระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับนี้จะทำให้ฝ่ายบริหารมีหน้าที่ในการดูแลให้กองทุนนั้นเติบโตใหญ่ขึ้นมาเท่านั้นเอง แต่การนำผลประโยชน์ สิทธิประโยชน์ให้กับผู้ใช้แรงงานนั้นจะไม่ทั่วถึงตามความเป็นจริง กระทบอยากจะทำกราบเรียนว่า ดังตัวเลขที่ผ่านมาในปี ๒๕๓๖ นั้น เราจะเห็นได้ชัดเจนว่า พี่น้องผู้ใช้แรงงานได้เข้ามาใช้สิทธิประโยชน์ในกองทุนประกันสังคมถึงจำนวน ๑,๒๖๑ ล้านบาท ซึ่งตรงนี้เป็นส่วนสำคัญมาก มีบุคคลผู้ได้ประโยชน์ในสิทธิประโยชน์เงินทดแทนถึง ๑,๒๓๓,๘๘๘ คน ตรงนี้นับว่าเป็นผลงานที่สำคัญที่กระทรวงแรงงานจะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ ในเรื่องของการบริหารกองทุนประกันสังคมให้เกิดผลในเชิงการปฏิบัติ

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนตั้งข้อสังเกต เพื่อที่
 ทางฝ่ายกระทรวงแรงงานและคณะกรรมการ จะได้นำไปพิจารณา
 นั่นคือว่าในร่างมาตรา ๙ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ มีสาระเป็นการ
 กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับอายุของลูกจ้างที่จะเป็นผู้ประกันตน ในส่วนตรงนี้
 ได้มีการพูดกันมากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้กำหนดให้ผู้ที่จะมีสิทธิในการ
 ประกันตนนั้น จะต้องเป็นลูกจ้างที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี ในประเด็นตรงนี้
 ผมคิดว่าหลายท่านพูดว่าทำไมเราไม่คุ้มครองให้ถึงอายุ ๑๓ ปี กระทบ
 อยากกราบเรียนท่านประธาน ในฐานะที่กระทบเป็นเลขานุการคณะกรรมการ
 กิจการเยาวชนสตรีและผู้สูงอายุ ผมว่ารัฐบาลนี้ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งवाद
 ในเรื่องของปัญหาแรงงานเด็กในปัจจุบันนี้ กระทบได้เปิดกฎหมายแรงงาน
 ซึ่งได้เกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานเด็ก ว่าไว้ในข้อ ๓๑ อย่างชัดเจนว่า
 ห้ามมิให้นายจ้างรับเด็กอายุตั้งแต่ ๑๓ ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง ๑๕ ปีบริบูรณ์
 เป็นลูกจ้าง เว้นแต่จะได้กำหนดเอาไว้ในงานบางประเภท ตามประกาศของ
 กระทรวงมหาดไทย ตรงนี้ผมถือว่าเป็นข้อยกเว้นของกฎหมาย เพราะฉะนั้น
 เราจะเอามาเป็นประเด็นหลักไม่ได้ ผมคิดว่าการที่กระทรวงแรงงาน
 ได้กำหนดอายุถึง ๑๕ - ๖๐ ปีนั้น เป็นการชอบที่จะนำพระราชบัญญัติ
 ประกันสังคมฉบับนี้ให้มียผลในการนำไปปฏิบัติใช้ ให้มีผลในการบังคับใช้
 และที่สำคัญที่สุดนั้นผมคิดว่าจะเป็นการป้องกันการใช้แรงงานเด็กอีกทางหนึ่ง
 ตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า งานบางประเภทนั้นถึงแม้ว่าเราจะให้เด็ก
 ได้มีโอกาสมีส่วนร่วมทำงาน เพื่อจะได้หารายได้จุนเจือครอบครัว
 แต่ในเชิงของการปฏิบัติ ในเชิงของโอกาสบุตรในครอบครัวปัจจุบันนี้ กระทบ
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เราพยายามเฟื่องของกับว่า เราจะ
 คุ้มครองไว้ให้เด็กของเราได้พัฒนา ได้มีโอกาสในการรับรู้ เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ
 ที่สังคมจะต้องมอบให้แก่เขา เช่นรัฐบาลนี้ได้จับนโยบายในเรื่องการขยาย
 โอกาสทางการศึกษา มีนโยบายที่จะให้ลูกหลานของเราได้รับการศึกษา
 มากยิ่งขึ้น เพื่อจะแก้ปัญหาแรงงานเด็ก เพื่อจะแก้ปัญหาสังคมเด็ก
 เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดให้ผู้ประกันตนให้มีอายุตั้งแต่
 ๑๕ - ๖๐ ปี ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ชอบแล้ว แต่อย่างไรก็ตามแรงงานเด็ก
 ที่ได้ประกาศเอาไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย ในเรื่องต่าง ๆ นั้น
 ผมคิดว่าผมอยากจะให้โอกาสหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้
 นอกจากจะดูแลในเรื่องของสวัสดิการสังคม ยังในเรื่องที่แรงงานเด็ก

จะต้องได้รับการดูแลแล้ว ผมอยากจะให้มองว่าทำอย่างไรจะให้กฎหมายฉบับนี้หรือกองทุนประกันสังคมนี้ ได้มีส่วนในการไปส่งเสริมเด็กที่เข้ามาอยู่ในแรงงานเด็กตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย

ประการต่อไปที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า เรื่องการขยายขอบเขต การให้ได้รับประโยชน์จากการประกันตนตามที่ให้มีเพื่อนสมาชิก ได้กราบเรียนไปแล้วว่า โดยหลักการประกันตนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่กระทรวงแรงงานจะต้องเป็นผู้ดูแลและผลักดัน ให้มีการประกันตนของลูกจ้างให้ขอบข่ายของกฎหมายฉบับนี้ ได้ครอบคลุมทั้ง ๗ ประการ นั้นคือในเรื่องของการเจ็บป่วยหรือได้รับอันตรายที่ไม่เกี่ยวกับการทำงาน การทุพพลภาพ การคลอดบุตร การตาย การสงเคราะห์บุตร การชราภาพ และการว่างงาน เป็นที่น่าดีใจเมื่อที่เราได้ทราบข้อมูลจากบรรดาเพื่อนสมาชิกว่า กองทุนประกันสังคม ในปัจจุบันนี้ได้มีความก้าวหน้าไปมากพอสมควร นี้ขนาดที่ประเทศไทยของเราได้ เริ่มต้นกองทุนประกันสังคมเพียง ๓ ปีเท่านั้นเอง คือพระราชบัญญัติประกันสังคม ปี ๒๕๓๓ มาวันนี้กองทุนของเราเป็นหลักประกันอย่างชัดเจนว่า สามารถที่จะสนองต่อการประกันตนของบรรดาพี่น้องผู้ใช้แรงงานได้ ผมเชื่อมั่นว่าในอนาคตโดยรัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง โดยรัฐบาลที่จะต้องฟังเสียงของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ-----

ว่าปัญหาความต้องการของพี่น้องประชาชนนั้นเป็นอย่างไร เมื่อวันนั้น กองทุนประกันสังคมได้เติบโตได้ก้าวหน้ามีหลักประกันพอสมควร ผมเชื่อมั่นว่าการประกันสังคมทั้ง ๗ ประการ ย่อมจะได้รับการดูแลจากฝ่ายบริหาร คือฝ่ายรัฐบาล ผมคิดว่าการที่กำหนดเอาไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่จะให้ฝ่ายบริหารตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเพื่อบังคับใช้ในการขยายขอบเขตในการประกันตนนั้น เป็นเรื่องที่ฝ่ายบริหารจะต้องเข้าไปดูแล เมื่อไรเราสามารถที่จะมีกองทุนประกันสังคมไว้เพียงพอที่จะดำเนินการให้ครอบคลุมทั้ง ๗ ประการต้องรีบทำอย่างรวดเร็ว

ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนตั้งข้อสังเกตที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือร่างมาตรา ๓๖ ซึ่งมีสาระในการขยายการบังคับใช้กับกิจการขนาดเล็กที่มีลูกจ้างน้อยกว่า ๑๐ คนโดยให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ผมอยากจะกราบเรียนว่า เพื่อเปิดโอกาสให้ลูกจ้างในกิจการขนาดเล็กได้มีโอกาสได้รับหลักประกันตามกฎหมายนี้ตรงนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะว่าประเทศของเรานั้น เป็นประเทศที่กำลังพัฒนา กิจการต่าง ๆ ที่มีลูกจ้างน้อยกว่า ๑๐ คนนั้นมีอยู่จำนวนมากมาย แต่ในกฎหมายฉบับนี้ได้มีเงื่อนไขให้ระบุท้องที่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมอยากจะฝากข้อสังเกตว่า ถ้าได้มีการประกาศใช้ให้ลูกจ้างต่ำกว่า ๑๐ คนแล้วอยากจะให้มีการบังคับพร้อมกันทั่วประเทศทันที เพื่อประโยชน์ของพี่น้องผู้ใช้แรงงาน ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะตั้งข้อสังเกตที่สำคัญอีก ๒ ประการ

ประการแรกนั้นก็คือการบริหารกองทุนการประกันสังคม จากที่ผ่านมาผมคิดว่าเราคงจะได้รับฟังทราบข่าวจากบรรดาสื่อมวลชนก็ได้ จากบรรดาพี่น้องผู้ใช้แรงงานก็ได้ว่า ตัวเองยังไม่สะดวกในการที่จะขอรับเงินจากกองทุนประกันสังคม ไม่สะดวกในการที่จะใช้สิทธิประโยชน์ของตนในฐานะผู้ประกันตน ว่าจะเป็นเรื่องของการขอเงินทดแทน เป็นเรื่องของการที่จะไปใช้บริการจากสถานพยาบาลที่ได้กำหนดเอาไว้ ผมจึงอยากจะกราบเรียนในแง่ของการบริหารกองทุนประกันสังคมไปยังกระทรวงแรงงาน กราบนำเรียนผ่านท่านประธานว่า ประเด็นตรงนี้เป็นประเด็นที่มีความสำคัญ พี่น้องผู้ใช้แรงงานในยามที่ประสบอุบัติเหตุ ในยามที่จะต้องทุกข์ผลภาพ เป็นสิ่งที่รัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงแรงงานต้องเข้าไปดูแลอย่างรีบด่วน ปัญหาที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้กับรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ

ประการสุดท้ายนั้นก็คือพี่น้องผู้ใช้แรงงานของเรา
 จำนวนเป็นแสนคนในขณะนี้ได้เดินทางไปต่างประเทศ ไปทำงานใน
 ต่างประเทศ เป็นการดิ้นรนเพื่อต่อสู้ชีวิต เป็นการทำที่ต้องแสวงหา
 ในการเลี้ยงชีพของครอบครัว ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะ
 กราบเรียนว่า ในขณะนี้เรามีแนวโน้มที่คนงานไทยจะต้องไปทำงาน
 ต่างประเทศนั้นมีจำนวนยิ่งเพิ่มมากขึ้นทุกวัน จากจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คน
 ในขณะนี้ผมคิดว่าจะยังมีจำนวนมากเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นต่อประเด็น
 ตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงแรงงาน
 ว่า สำหรับพี่น้องผู้ใช้แรงงานในต่างประเทศที่นับว่าเป็นผู้ที่สร้าง
 คุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติอย่างมากมาย ได้นำเงินกลับมาสู่ประเทศ
 เป็นจำนวนมากมาย และที่สำคัญที่สุดนั้นผมถือว่าเป็นการกระจายรายได้
 ให้กับพี่น้องในชนบทที่ได้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศ และ
 เป็นการส่งเสริมการลงทุนด้วย ผมจึงอยากฝากกราบเรียนไปยัง
 กระทรวงแรงงานว่า จะคิดอย่างไรให้พี่น้องผู้ใช้แรงงานในกลุ่มที่ไป
 ทำงานต่างประเทศตรงนี้ได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในขอบข่ายของ
 การประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับนี้ หรือว่ากระทรวง
 แรงงานจะมีแนวความคิดในการที่จะให้พี่น้องผู้ใช้แรงงานได้รับ
 การคุ้มครองในเรื่องของสิทธิประโยชน์ในเรื่องของการประกันตน
 ในเรื่องของการประกันสังคม พี่น้องคนไทยผู้ใช้แรงงานทั้งหลาย
 ไม่ว่าอยู่ที่ไหนผมถือว่าเป็นบุคคลสำคัญ เพราะแรงงานเป็นผู้สร้างโลก
 ตรีบท่านประธาน ผมจึงอยากฝากประเด็นนี้ไว้กับสภาแห่งนี้ในวันนี้
 ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสพ บุขราติ้ม
 แล้วต่อด้วยนายแพทย์สุรวิทย์

นายประสพ บุขราคัม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประสพ บุขราคัม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา ใคร ๆ ลูกขึ้น
 มาอภิปรายก็ยกย่องว่ากฎหมายฉบับนี้ดีเหลือเกิน ผมใคร่ขอกราบเรียน
 ท่านประธานสักกนิตเถอะครับว่า ในฐานะที่ผมเคยเป็นประธาน ผมเป็น
 ประธานกฎหมายประกันสังคมฉบับนี้เมื่อปี ๒๕๓๓ ผมเฝ้าดูกฎหมาย ดู
 กระทรวงมหาดไทยเอากฎหมายนี้ไปปฏิบัติ แล้วก็ปรากฏว่าขณะนี้
 กระทรวงมหาดไทยมีกองทุนประกันสังคมเหลือจ่าย แปลว่ากระทรวงมหาดไทย
 ไม่มีปัญญาจะจ่าย เงินประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปรากฏว่าผู้ประกันตน
 ร้องกระจองอแงว่า เขาประกันตนไปแล้วทำไมเงินทดแทนที่กลับมาหา
 เขามันไม่เพียงพอ แต่ขณะเดียวกันทางฝ่ายรัฐบาลก็พยายามเก็บหอมรอมริบ
 แปลว่าเงินปกติเขาบอกว่าชำระหนี้ตามกฎหมาย แต่ว่าเงินกองทุนประกัน
 สังคมได้มาแล้วเก็บไว้ แล้วก็ยังไม่ยอมทดแทนให้กับกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ในเมื่อ
 เงินขณะนี้เหลือ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ตัวเลขผมอาจจะจำคลาดเคลื่อน แต่ผม
 ไม่ค่อยสบายใจว่า กระทรวงมหาดไทยตอนนี้ได้เงินประกันสังคมไปเรียบร้อยแล้ว
 แทนที่จะเอาคืนมาให้กับคนงานนั้น ปรากฏว่าคิดใหม่ครับ กำลังจะเอาเงิน
 กองทุนไปหาประโยชน์ บอกว่าจะตั้งเงินกองทุนสำหรับให้แรงงานที่กู้ไป
 ต่างประเทศ ถ้าล้มจมละครับ แล้วจะเอาอะไรมาใช้ ในเมื่อเงินกองทุน
 เหลือตั้ง ๕,๐๐๐ ล้านบาท แล้วกฎหมายนี้ชื่อว่า กฎหมายประกันสังคม
 ผมนึกไม่ถึงเลยครับว่า รัฐบาลชุดนี้แกักฎหมายขณะนี้ผมไม่ได้คิดว่าแกให้
 ดีขึ้น แต่ว่าแกให้เลวลง ผมจะชี้ประเด็นให้ท่านประธานดูว่า ชี้ให้เลวลง
 เลวลงตรงไหนบ้าง ถ้าท่านประธานมีกฎหมายประกันสังคม มาตรา ๕๕
 มาตรา ๕๕ เรามีเงินกองทุนอยู่ ๗ ประการ ช่วงนั้นที่ผมเป็นประธาน
 กรรมการการ เราก็พูดกันแล้วพูดกันอีกว่า กฎหมายฉบับนี้ออกครั้งแรกคน
 งานจะต้องได้ประโยชน์ ๕ อย่างแน่นอน อย่างแรกคือ เจ็บป่วย
 อย่างที่ ๒ คลอดบุตร อย่างที่ ๓ ทูพพลภาพ อย่างที่ ๔ ตาย อย่างที่ ๕
 กับอย่างที่ ๖ คณะกรรมการชุดนั้นเราบอกว่า การสงเคราะห์บุตร
 การชราภาพ เราไม่อยากให้เห็นลูก ๆ ของกลุ่มผู้ใช้แรงงานเป็นเด็ก
 ซึ่งไม่มีใครดูแลรักษา เราไม่อยากเห็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานหลังจากชราภาพแล้ว
 กลายเป็นหมาล่าเนื้อ เราก็เลยให้เวลารัฐบาลเอาไว้ว่า การสงเคราะห์
 บุตรก็ดี การชราภาพก็ดี เราให้โอกาสรัฐบาลเตรียมตัว ให้รัฐบาล
 เตรียมตัวเป็นเวลา ๖ ปี แปลว่าถ้ารัฐบาลนี้มีปัญญาแล้วไม่แกักฎหมาย

ปี ๒๕๓๔ ก็สามารถที่จะไปเรียกเงินจากกลุ่มคนงานมา แล้วก็ส่งเคราะห์
บุตร ส่งเคราะห์ลูกของคนงาน แล้วคนงานเวลาออกจากงานแล้ว เมื่อ
ไม่มีโอกาสจะเลี้ยงดูลูกเพราะขาดเงิน อย่างน้อย ๆ เขาก็มีเบี้ยบำนาญ
เบี้ยบำนาญ แต่ปรากฏว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นอย่างไร คำว่า แก๊โซ มนต์ขึ้นตรงไหน
ผมถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ว่าที่ท่าน
แก๊มนต์ตรงไหน ท่านต้องพูดให้ชัดเจนครับวันนี้ ท่านแก๊ว่าอย่างไร ท่านแก๊บอกว่า
การส่งเคราะห์บุตรก็ดี การชราภาพก็ดี ท่านไปเอาค่าทดแทนข้อที่ ๗
ผมอยากกราบเรียนท่านประธานให้ท่านรัฐมนตรีได้เข้าใจสักนิดว่า การว่างงานนั้น
ข้อที่ ๗ เราเขียนไว้แบบนี้บอกว่ารัฐบาลพร้อมเมื่อไรทำเมื่อนั้น -----

เพราะฉะนั้นเราเปิดโอกาสให้ฝ่ายบริหาร บอกว่าถ้าคุณพร้อมเมื่อไร คุณก็ประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกา คำว่า คนว่างงาน นะครับท่านประธาน หลายท่านแม้แต่ผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ที่นี้ก็ไม่ค่อยเข้าใจ ทำไมถึงไม่เข้าใจ คำว่า ว่างงาน นี้ไม่ได้หมายความว่า คนไม่มีงานทำ คำว่า ว่างงาน นี้หมายความว่า คนตักงาน มีงานอยู่แล้วแต่ตักงาน โดยไม่ใช่ความผิด ของลูกจ้าง อันนี้เราถือว่าเป็นคนว่างงาน มันก็จำเพาะพอดีขณะนี้ บ้านเมืองเรากำลังจะเป็นนิคส์ เราเอาเครื่องจักรกลเข้ามาแล้วก็ ปลดคนงาน เพราะฉะนั้นข้อ ๗ นี้เขาถึงบอกว่า ถ้าพร้อมเมื่อไรก็ออก เมื่อนั้น ความจริงรัฐบาลนี้น่าจะประกาศกฤษฎีกาเอาคนว่างงานมาใช้แล้ว แต่ปรากฏว่าอย่างไรครับท่านประธาน ก็ถอยหลังเข้าคลอง ไม่ถอยอย่างไร ผมเป็นคนเขียนกฎหมายเอง กฎหมายนี้ไปวุฒิสภาเขาก็ไม่เอา ปรากฏว่า ๖ ปี ที่เราให้โอกาสรัฐบาลนี้ทำงาน เดียวนี้เงินก็เหลือ ถ้าเงินกองทุนสืกรับ มาถึงวันนี้บอกว่าเป็นกองทุนที่รัฐบาลเก็บกองทุนประกันสังคมไปแล้ว เงินไม่พอใช้ ซาด ๆ เหลือ ๆ สืกรับ ถ้าอย่างนั้นหุดงานลงมาผมไม่ว่า กระทบไร แต่ปรากฏว่าขณะนี้เงินกองทุนเหลือเฟือ แต่ไม่มีปัญหาจะบริหาร ในที่สุดก็เลยเอาสงเคราะห์บุตร ในที่สุดก็เลยเอาชราภาพมาใส่กับข้อ ๗ เป็นประกาศพระราชกฤษฎีกา ถ้าผมไม่พูดว่าถอยหลังเข้าคลอง ผมจะพูด ว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นท่านประธานจะต้องให้รัฐบาลตอบให้ชัดเจนนะครับ ว่า ถ้าหลายท่านบอกว่ารัฐบาลเขาจะออกพระราชกฤษฎีกา แปลว่ารัฐบาลนี้ เยี่ยมเหลือเกินภายในเวลาอีก ๖ เดือนนี้ ไม่ต้อง ๖ ปีเหมือนกรรมาธิการ ที่ผมเป็นประธานหรอก อีก ๓ เดือนจะออกพระราชกฤษฎีกาออกมาทั้ง ๓ ข้อเลย ๑. สงเคราะห์บุตร ๒. ชราภาพ ๓. ว่างงาน อย่างนั้น ใช้ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นผมเห็นว่าแก้เพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์ต่อกลุ่ม ผู้ใช้แรงงาน แต่ท่านประธานทราบไหมครับว่า กฎหมายประกันสังคม เมืองไทยเรานี้มีมาตั้งแต่สมัย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ถ้าผมจำไม่ผิด มีมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ เอาไว้อ้างคนต่างประเทศว่า เมืองไทยเรานี้ทันสมัย แล้วนะ เมืองไทยเราก็มีกฎหมายประกันสังคมเหมือนกัน แต่ปรากฏว่า อย่างไรครับ กฎหมายทั้งฉบับนะครับท่านประธาน บอกว่าถ้าจะใช้เมื่อไร ก็ประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกา มีกฎหมายเดียวในประเทศไทยร่างทั้ง ฉบับแล้ว แต่มีเงื่อนไขว่าจะประกาศใช้เมื่อไรต้องประกาศพระราชกฤษฎีกา จนแล้วจนรอดจากปี ๒๕๑๗ จนปี ๒๕๓๓ จึงสามารถที่จะฉีกคำว่า

พระราชกฤษฎีกา ออก เพราะฉะนั้นผมอยู่สภามานาน แปลว่าถ้ารัฐบาลนี้
แก้แล้วไม่ทำภายใน ๑ ปี ผมถือว่ารัฐบาลนี้ใช้ลูกไม้เก่า เพราะฉะนั้น
จุดนี้เป็นจุดที่สำคัญที่สุด ผมกราบเรียนท่านประธานอีกสักนิดว่า รัฐบาลนี้
ออกกฎหมายมาแต่ครั้งออกมาแปลกประหลาด กฎหมายที่ผ่านสภาไป
คราวที่แล้ว ผมลืมดูไป ท่านออกกฎหมายว่ากฎหมายคุ้มครองคนหางาน
บังเอิญผมเป็นกรรมาธิการ คำว่า คุ้มครองคนหางานนี้ ท่านประธาน
เข้าใจไหมครับ คำว่า คุ้มครองคนหางาน ก็แปลว่าช่วยคนหางานใช้ไหม
แต่ปรากฏว่ากฎหมายนี้หลุดเข้ามาสภาแล้วออกไปกรรมาธิการแล้ว
เมื่อเข้านี้ผมก็ไปประชุม ปรากฏว่าผมเป็นฝ่ายค้านกรรมาธิการเสียง
ข้างน้อยก็เถียงสู้เขาไม่ได้ แล้วปรากฏว่ารัฐบาลนี้ปล่อยกฎหมายเข้า
มาแบบพังแล้วนำอัยยณะครับท่านประธาน กฎหมายบอกว่า กฎหมาย
คุ้มครองคนหางาน แต่ในกฎหมายนั้นบอกว่าลูกจ้างนี้ จะต้องเอาลูกจ้าง
ติดคุก นี่กฎหมายที่ผ่านสภาไปแล้วก็เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมถึงเห็นว่า
กฎหมายที่ผ่านไปแล้ว ก็แล้วไปนะครับ -----

แต่กฎหมายใหม่ที่เข้ามาใหม่นี้ วันนี้ท่านประธานจะต้องอนุญาต จะต้องอนุญาต ผมเชื่อมั่นว่า นักกฎหมายที่อยู่ในสภานี้ตอบปัญหานี้ไม่ได้ แม้แต่ท่านรัฐมนตรีก็ตอบไม่ได้ แต่วันนี้ผมอยากให้ท่านประธานใช้ข้อบังคับ อนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีไปเอาเลขจากกฤษฎีกามาตอบวันนี้ที่สภา ถ้าไม่ตอบวันนี้ก็เลื่อนไปวันหน้าตอบวันหลังก็ได้ ถ้าไม่ตอบประเด็นนี้แล้ว ผมจะไม่ยอมท่านประธาน ถ้าตอบแล้วมีเหตุผล ผมเป็นคนยอมคน ที่นี้ท่านประธานก็จะไปถึงจุดนั้น ผมอยากให้ท่านประธานย้อนสัณนิคิดว่าลูกจ้างชั่วคราว ผมเป็นประธานพอดีผมจำได้ว่า ส.ส. ท่านใดที่เป็นกรรมาธิการในชุดนั้น ท่านเสนอลูกจ้างชั่วคราวเข้ามา ท่านหนึ่งผมจำได้ คือท่าน พลเอก ชาญ ลีนาพันธ์ ช่วงนั้นท่านเป็น ส.ส. อยู่ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านที่ ๒ คือท่านศุภสิทธิ์ เตชะตานนท์ ตอนนั้นท่านเป็นประธานกรรมาธิการการแรงงานของรัฐสภาไทย เป็นอดีต ส.ส. อยู่จังหวัดขอนแก่น ท่านบอกว่าถ้าไม่เอาลูกจ้างชั่วคราวเข้าไป ท่านจะอาละวาด ท่านว่าอย่างนั้น ปรากฏว่าลูกจ้างชั่วคราวในปี ๒๕๓๓ ท่านประธาน ไปเอาตัวเลขมาดูแปลว่าตอนนั้น ๕๐,๐๐๐ กว่าคน ขณะนี้ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านพูดแล้ว บอกว่ามีตั้ง ๑๐๐,๐๐๐ คน ผมอยากชี้ให้ท่านประธานฟังว่า ลูกจ้างรายเดือนกับลูกจ้างรายวันต่างกันตรงไหน ผมคงจะไม่ไปถึงรายชั่วโมง มันจับจ้อยเกินไป รายเดือนแปลว่า จ้างเป็นเดือน เดือนหนึ่งก็ได้เป็นเดือนไปเลย แต่คำว่า รายวัน นี้เอาเปรียบเขาเอาเปรียบอย่างไร เดือนหนึ่งคุณทำงานก็วัน ต้องไปหกวันเสาร์ หักวันอาทิตย์ออก ท่านประธาน วันหยุดก็หักออก แล้วปรากฏว่าลูกจ้างรายเดือน กับลูกจ้างรายวันทำงานเป็นสิบ ๆ ปีเหมือนกัน เพียงแต่ว่าใครเข้าเจ้าเข้านายได้ ก็มีโอกาสเป็นรายเดือนเท่านั้นเอง แล้วปรากฏว่าที่ผ่านมามีในอดีตเสียหายตรงไหน หรือว่าลูกจ้างรายวันไม่มีปัญหาที่จะส่งเงินให้ อย่างนั้น ใช้ไหม ปรากฏว่าท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้ย้อนไปเหมือนกฎหมายคุ้มครองคนหางาน หมายความว่าอย่างไร ท่านประธาน กฎหมายนี้ชื่อบอกว่า พ.ร.บ. ประกันสังคม ผมคงไม่ต้องเสียเวลามาอธิบายท่านประธานว่า การประกันสังคมคืออะไร ผมไม่ต้องอธิบายอีกมันซ้ำซาก แต่เสร็จแล้วปรากฏว่าท่านประธาน หลักการ (๑) ท่านประธานบอกว่าแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ (๑) และมาตรา ๓๓ ฟังให้ตีท่านประธาน เพื่อให้ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม กฎหมายนี้ถือว่า กฎหมายประกันสังคม แต่ปรากฏว่าเขียน

กฎหมายบอกว่า บุคคลซึ่งมีชื่ออยู่ในกฎหมายประกันสังคมฉบับที่ผมร่าง
 บอกว่าตัดออกไม่ให้ประกันสังคม ชื่อกฎหมายกับหลักการมันขัดแย้งกันใหม่
 ท่านประธาน ชัดหรือไม่ชัดท่านประธาน แล้วปรากฏว่านอกจากตัด
 เขาออกแล้วเหตุผลตัดก็ไม่มี แล้วท่านประธาน วันนี้ท่านประธานเอง
 จะต้องตอบคำถามผมว่า (๑) จะแปรญัตติว่าอย่างไร ไหนใครเก่ง
 ในสภานี้ช่วยมาแปรให้ผมหน่อยว่า (๑) สามารถจะแปรญัตติได้ (๒)
 นี้ก็แปรไม่ได้ ท่านประธาน จาก (๓) ไปถึง (๑๕) ผมเป็นนักกฎหมาย
 ผมยอมรับผมไม่ใช่คนต่อต้าน บอกว่าจาก (๓) ไปถึง (๑๕) แปรญัตติได้
 ข้อบังคับของสภาท่านประธาน บอกว่าสมาชิก กรรมการสามารถ
 แปรญัตติ แต่ต้องไม่ขัดกับหลักการ ข้อบังคับเขียนว่าอย่างนี้
 แปลว่าอย่างไรท่านประธาน แปลว่า หลักการจะต้องแปรญัตติได้ใช่ไหม
 ท่านประธานก็เป็นนักกฎหมาย ท่านอ่านดูเถอะ ถ้าท่านประธานชี้แจง
 ไปได้ชี้แจงผมเลยว่าแปรได้ ถ้าท่านประธานยังไม่มีเวลาศึกษา ก็เอา
 นักกฎหมายที่นั่งอยู่ที่นี่ อาจารย์ปรีชาก็ได้ที่เป็นอาจารย์สอนกฎหมาย
 ช่วยมาแปลให้ผมฟังสิว่า มาตรานี้จะแปรว่าอย่างไร แต่ถ้าแปรไม่ได้
 ไม่เป็นไรท่านประธาน ท่านประธานอนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีเอา
 เลขาฯ กฤษฎีกามาอธิบายในสภานี้ตามข้อบังคับ ถ้าท่านประธานไม่ทำ
 อย่างนั้น ผมมีความรู้สึกมานานแล้วท่านประธาน ผมไม่อยากจะเห็น
 เผด็จการรัฐบาล ผมอยากจะเห็นสภาผู้แทนราษฎร เป็นสภาผู้แทนราษฎร
 มีหน้าที่ในการควบคุมฝ่ายบริหาร ผมไม่อยากจะเห็นสภาผู้แทนราษฎร
 เป็นเหมือนสภาตำบล กฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่น เขาให้อำนาจ
 สภาตำบลบอกว่า สภาตำบลมีอำนาจปฏิบัติงานตามที่ส่วนราชการ
 มอบหมาย แปลว่า เขามอบหมายมาให้ถึงทำไม่มีสิทธิโต้แย้ง-----

เพราะฉะนั้นถ้ากฎหมาย (๑) ถ้าแปรปฏิบัติไม่ได้ก็หมายความว่ารัฐบาลนี้ เป็นเผด็จการ ซึ่งเข้ามาในสภาบอกว่าต้องเหมือน (๑) ไม่ต้องแปร ต้องเอาอย่างนี้ แปลว่ามัดมือ มัดเท้า มัดปากคนที่เห็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นั้นก็หมายความว่าถ้ามีการโหวตไปคราวนี้ ท่านประธานว่าโหวต ๆ ผ่านไป นั้นก็หมายความว่าเมื่อแปรไม่ได้ สภาผู้แทนราษฎรเราก็เป็นองค์กรหนึ่งของฝ่ายบริหารเท่านั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมถือว่าสำคัญที่สุด ผมไม่อยากจะเห็นสภาผู้แทนราษฎรเป็นเหมือนสภาตำบล เรามีศักดิ์มีศรี เรามีหน้าที่ ในการควบคุมรัฐบาล ถ้ารัฐบาลตอบคำถามผมไม่ได้อันนี้ ผมใคร่ขอความกรุณา ให้รัฐบาลถอนร่างออกไปปรับปรุงก่อน ปรับปรุงเสร็จแล้วถึงเอาเข้ามาใหม่ ผมคิดใจเพียงหลักการ (๑) (๒) เท่านั้นท่านประธาน แต่ข้ออื่นก็ยังแปรปฏิบัติได้ เพราะฉะนั้นผมอยากเห็นสภานี้ศักดิ์สิทธิ์ ไม่อยากให้เห็นว่าสภานี้เป็นองค์กรหนึ่งของฝ่ายบริหารเท่านั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้สำคัญที่สุดก่อนที่ท่านประธานจะโหวต หรืออะไรก็ตามจะต้องมีคนมาชี้แจงผม ถ้าไม่ชี้แจงก็ถือว่าวันนี้เราได้ ศัพท์คำใหม่ขึ้นมาว่า เมืองไทยเรามีเผด็จการรัฐบาล ผมไม่กล้าจะพูดว่า เผด็จการรัฐสภา เพราะว่าอายุตัวเองก็เป็นสมาชิกรัฐสภา ขอคุณครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์สุรวิทย์ และต่อด้วย คุณอรุณสิทธิ์

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ กระผมขอกราบเรียนว่ามีความรู้สึกดีใจ แกนพี่น้องผู้ใช้แรงงานที่รัฐบาลนี้ให้ความสำคัญกับพี่น้องผู้ใช้แรงงานมาก เมื่อไม่นานมานี้ก็มีการจัดตั้งกระทรวงแรงงานขึ้น และในวันนี้รัฐบาลก็ได้ นำพระราชบัญญัติประกันสังคม เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่ง กระผมได้ศึกษา เปรียบเทียบพระราชบัญญัติประกันสังคม ฉบับปี ๒๕๓๓ เทียบกับฉบับที่พิจารณาในวันนี้ จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้คุณประโยชน์ หรือให้ประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานมากขึ้น เป็นหลักประกันต่อการอยู่ร่วมกัน ในสังคมของผู้ใช้แรงงาน ท่านประธานสภาที่เคารพ สังคมมนุษย์มีวิวัฒนาการ มาตามลำดับ ในสมัยโบราณนั้นเราแยกกันอยู่ต่างคนต่างอยู่ เมื่อโลก เจริญขึ้นก็มาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นก้อน และต่อมาก็มีการกระทำกิจกรรม ร่วมกัน จะเป็นกลุ่มข้าราชการ กลุ่มผู้ใช้แรงงานหรือกลุ่มต่าง ๆ และ

กลุ่มต่าง ๆ ก็พยายามที่จะทำให้เกิดความมั่นคงหรือเกิดหลักประกันขึ้น
 กระผมอยากจะกราบเรียนว่ารัฐบาลได้มองดูในกลุ่มต่าง ๆ แล้ว บางกลุ่ม
 ก็มีหลักประกันที่มั่นคงพอสมควร บางกลุ่มที่ยังขาดแคลนอยู่รัฐบาลก็ได้
 เข้ามาช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยากจะยกตัวอย่างว่าในกลุ่ม
 ชำราชการนั้นมีสวัสดิการที่ค่อนข้างดี มีเงินเดือนแล้วเมื่อเจ็บไข้ได้ป่วย
 ก็มีค่ารักษาพยาบาล เมื่อเกษียณอายุราชการก็มีเงินบำเหน็จ บำนาญ
 ซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่ ได้รับสวัสดิการดีอยู่แล้ว ในส่วนลูกจ้างประจำก็อนุโลม
 ใช้ระเบียบเดียวกันกับของชำราชการ ก็ถือว่ากลุ่มนี้ก็ได้รับสวัสดิการที่ดี
 ส่วนในกลุ่มลูกจ้างของเอกชนหรือกลุ่มลูกจ้างชั่วคราวนั้นมองดูแล้วกลุ่มนี้
 ยังไม่แน่นอน ลูกจ้างทั่ว ๆ ไปถ้าได้นายจ้างที่ดีก็ได้รับสวัสดิการที่ดี
 ได้นายจ้างที่เอารัดเอาเปรียบกลุ่มนี้เราจะถูกเอารัดเอาเปรียบมาก
 สำหรับในกลุ่มลูกจ้างชั่วคราวนั้นถึงแม้จะทำงานกับทางรัฐบาลก็ตาม
 แต่เมื่อถึงเวลาเจ็บไข้ได้ป่วยตามสิทธิแล้วกลุ่มนี้ยังไม่มีสิทธิที่จะได้รับ
 สวัสดิการในเรื่องรักษาพยาบาลหรือแม้แต่บำเหน็จ บำนาญก็ยังไม่ได้รับ
 ซึ่งสวัสดิการในส่วนนี้ พ.ร.บ. ประกันสังคมฉบับนี้ก็ให้ความสำคัญและ
 ดึงกลุ่มนี้เข้ามา ก็เป็นการที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว
 และในกลุ่มอื่น ๆ -----

ท่านประธานสภาที่เคารพ ในปัจจุบันนี้ลูกจ้างแรงงานมีจำนวนมากขึ้น ก็เพราะว่ามีการวิวัฒนาการไป จากเดิมเราทำงานอยู่ในพื้นที่ภาค เกษตรกรรมเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อปัจจุบันประเทศชาติได้พยายาม พัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงไป มีภาคอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น ก็มีการ เปลี่ยนแปลงโยกย้ายแรงงานจากภาคเกษตรกรรมมาเป็นภาคอุตสาหกรรม มากขึ้น มีการอพยพแรงงานจากชนบทเข้ามาสู่แรงงานในตัวเมือง มีการจ้างแรงงานกันมากขึ้น ในส่วนนี้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เราเห็น ชัดเจนว่า บางครั้งนายจ้างเอาวัดเอาเปรียบมาก บางคนต้องทำงาน ตลอดทั้งวัน ค่าจ้างบางที่ถึงเวลาได้รับนายจ้างก็ไม่จ่ายสวัสดิการต่าง ๆ เท่าที่พูดคุยกันก็ไม่เป็นไปตามที่พูดคุยกัน เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ที่ กฎหมาย พ.ร.บ. ประกันสังคมฉบับนี้จะเข้ามามีส่วนที่จะเข้ามาดูแล ท่านประธานที่เคารพ คนเรานั้นเวลาที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันหรือ ลูกจ้างทั่ว ๆ ไปนั้น ในขณะที่กำลังวังชายังแข็งแรงอยู่รายได้ต่าง ๆ ก็ดี แต่ว่าตามธรรมชาติของมนุษย์นั้นไม่สามารถจะทำงานได้ในลักษณะ เช่นนั้นตลอดไป เกิด แก่ เจ็บ ตาย ยังเป็นกฎแห่งกรรม เมื่อถึงเวลา ก็อาจจะต้องมีการเจ็บไข้ได้ป่วย ถ้าเจ็บไข้ได้ป่วยแล้วไม่มีเงิน ค่ารักษาพยาบาล และเจ็บไข้ได้ป่วยไม่สามารถทำงานได้ก็ยังมีเงิน ช่วยเหลืออยู่ นี่ก็คือสิ่งที่พระราชบัญญัติประกันสังคมจะให้กับลูกจ้างของเรา หรือแม้แต่การพิการ การคลอดลูก การตาย พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีส่วน เข้าไปช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกฎหมายฉบับนี้ออกจากช่วยสำหรับผู้ถึงแก่กรรมในเรื่องค่าทำศพแล้ว ญาติหรือทายาทของผู้ตายก็ยังมีโอกาสได้รับเงินช่วยเหลือด้วย อาจจะ กราบเรียนเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับนี้เมื่อเทียบกับ พระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับปี ๒๕๓๓ แล้ว ฉบับปัจจุบันเป็นกฎหมาย ที่บัญญัติขึ้นมาเพื่ออุดช่องโหว่ ช่องว่างของกฎหมายฉบับเดิมเพื่อให้ ฉบับเดิมในส่วนที่ยังขาดแคลน ส่วนที่ไม่สมบูรณ์ ให้สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น เป็นประโยชน์กับผู้ให้แรงงานมากขึ้น ผมอยากจะยกตัวอย่าง ค่าทำศพ ที่ปรับเปลี่ยนไปนั้น กฎหมายฉบับเดิมก็บอกว่า ค่าทำศพให้ ๑๐๐ เท่า ของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน ฉบับเดิม แต่ฉบับใหม่นี้บอกว่า ให้ปรับเปลี่ยนได้ตามภาวะการณ์ เพราะว่าค่าครองชีพ ค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ก็สามารถปรับเปลี่ยนได้โดยกฎกระทรวงซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า

แต่อย่างไรก็ตามฉบับใหม่นี้ก็ยังระบุนอกว่า อย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่าเดิม ไม่ต่ำกว่ากฎหมายฉบับเดิม นั่นก็คือสิ่งที่ทางรัฐบาลนี้ให้ความสำคัญ ให้ความช่วยเหลือกับพี่น้องผู้ใช้แรงงานมากขึ้น และฉบับเดิมให้เฉพาะ ค่าทำศพ ไม่มีเงินสงเคราะห์ครอบครัวหรือทายาท แต่ฉบับปัจจุบัน ยังมีเงินที่จะให้สงเคราะห์กับทายาทของผู้ตายอีกด้วย ซึ่งถือว่าเป็น ส่วนที่ทางกฎหมายฉบับนี้เป็นคุณกับผู้ใช้แรงงานมากขึ้น ในเรื่อง การคลอดบุตร กฎหมายฉบับเดิมนั้นได้รับเงินชดเชยเพียง ๖๐ วัน แต่ฉบับใหม่ได้รับเงินชดเชยถึง ๙๐ วัน ซึ่งเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ กฎหมายฉบับเดิมผู้คลอดบุตรที่จะได้รับเงินชดเชยนั้นจะต้องมีใบสั่ง จากแพทย์ แต่ฉบับใหม่นี้บอกว่าไม่จำเป็น ขอให้เป็นการคลอดบุตร ก็สามารถรับเงินชดเชยได้ เพราะว่าการคลอดบุตรนั้นคงไม่ต้องดูยาก ก็คงทราบกันว่าใครบ้างที่จะคลอดบุตร ลักษณะต่าง ๆ เห็นชัดเจนอยู่แล้ว คงไม่จำเป็นที่ต้องมีใบสั่งจากแพทย์ และอีกอันหนึ่งที่ผมถือว่าทั้ง ๒ ฉบับ มีความคล้ายกันและตรงกับความต้องการของประเทศของเราก็คือ การคลอดบุตรนั้นจะได้รับเงินสงเคราะห์ได้คนละไม่เกิน ๒ ครั้ง ก็เป็นนโยบายว่า ถ้าคลอด ๓ ครั้ง ๔ ครั้ง เบิกได้แค่ ๒ ครั้ง เพราะเราต้องการวางแผนครอบครัวไปในตัว นี่ก็คือสิ่งที่ผมเห็นว่า เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับภาวะการณ์ -----

ในเรื่องทุพพลภาพนั้น ในกฎหมายใหม่จะเป็นคุณกับผู้ใช้แรงงานมากขึ้น เพราะฉบับเดิมนั้นจะได้รับเงินชดเชยในกรณีทุพพลภาพไปเพียง ๑๕ ปี เท่านั้น แต่ฉบับใหม่ฉบับปัจจุบันนี้จะได้รับเงินชดเชยในกรณีทุพพลภาพต่อไปถึงตลอดชีวิต นี่ก็คือสิ่งที่เราเห็นว่าเราจะดูแลผู้ทุพพลภาพไปจนตลอดชีวิต โดยพระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าผมจะเห็นด้วยอย่างยิ่งในหลักการของกฎหมายฉบับนี้ แต่ในส่วนที่ผมอยากจะมีข้อที่จะเสนอแนะในเรื่องการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร ชราภาพ หรือ การว่างงานที่บอกว่าจะดำเนินการเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกานั้น กระผมเองเข้าใจว่ารัฐบาลนี้ก็อาจจะมีความต้องการทำให้เร็ว เร็วกว่ากฎหมายฉบับเก่าซึ่งกำหนดจะทำประมาณปี ๒๕๓๘ แต่ผมเชื่อว่ารัฐบาลที่ออกมาในรูปแบบนี้คงจะหวังว่าถ้าพร้อม คือเรามองเห็นแล้วว่าเราน่าจะพร้อมเร็วกว่า เร็วกว่านั้น แต่อย่างไรก็ตามการกำหนดไว้กว้างแบบนี้ มันไม่แน่นอน เพราะเราก็ไม่ทราบว่ารัฐบาลนี้จะอยู่ไปสักกี่ปี เกิดรัฐบาลใหม่เข้ามาเกิดไม่ทำต่อเราก็จะเสียดาย ผมอยากจะทำให้กำหนดลงไปว่า จะต้องกำหนดออกมาว่าจะทำได้ภายในกี่ปีหลังจากประกาศใช้ ผมจะเสนอในลักษณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ ก็คงจะมีสิ่งที่ผมได้สรุปในความคิดเห็นต่าง ๆ โดยสรุปแล้วกระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งในหลักการของพระราชบัญญัติประกันสังคมในฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรรถสิทธิ์ แล้วจะต่อด้วยคุณวิระกร และคุณจำลอง เชิญครับคุณอรรถสิทธิ์

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอฝากกราบขอบพระคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ทั้ง ๒ ท่าน ที่ได้มอบของขวัญชิ้นใหญ่ชิ้นสำคัญ เนื่องในโอกาสที่เราได้มีกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในครั้งนี้ นั่นก็คือการแก้ไขพระราชบัญญัติประกันสังคมเพื่อประโยชน์ของคนที่ใช้แรงงานทั่วไปทั่วทั้งประเทศ ที่มีนับเป็นล้าน ๆ คนในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ การผลักดันกฎหมายประกันสังคมนั้นเราต้องยอมรับกันว่าต้องใช้ความอดทน

กันเป็นอย่างสูงทีเดียว นับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๙๗ สมัยที่ ฯพณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการพยายามผลักดันกฎหมายฉบับนี้เพื่อที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย แต่อย่างไรก็ดีก็ได้พบอุปสรรคมากมายหลายประการ ที่ทำให้กฎหมายฉบับนี้ได้หยุดชะงักไป จนกระทั่งได้มีการยอมรับนำกลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง โดยมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๓ โดยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ และเห็นด้วย ด้วยคะแนนเสียงถึง ๓๓๐ ต่อ ๐ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติซึ่งเป็นตัวแทนของบุคคลส่วนใหญ่ทั้งประเทศนี้ ได้เห็นด้วยว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงานอย่างแท้จริง ย่อมเป็นที่ยอมรับว่าที่เรานำมาใช้นั้นถึงแม้ว่าจะเข้าไปมากทีเดียว เราช้ากว่าต่างประเทศมากมายในการที่จะนำมาใช้ อย่างเช่น เยอรมัน มีการใช้กฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๒๖ ตั้งแต่สมัยเจ้าชายบิสมาร์คเป็นนายกรัฐมนตรี ประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในทวีปยุโรป มีการนำกฎหมายฉบับนี้มาใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศที่ใช้ระบอบประชาธิปไตยทั้งหลาย หรือแม้กระทั่งประเทศที่อยู่ในแอฟริกา อย่างเช่นประเทศที่เราคิดว่าเขาไม่เจริญหรือเขาล้าหลัง คองโก ตูนิเซีย โมร็อกโก ก็ใช้ก่อนไทยเสียอีก ท่านประธานที่เคารพ ในญี่ปุ่นก็นำมาใช้ก่อนประเทศไทย ประเทศไทยของเรานั้นมีการผลักดันกันยาวนานแล้วเราก็ประสบความสำเร็จ กระผมเองนั้นยอมรับว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในการที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้พยายามที่จะแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ในแง่มุมที่จะให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงานทั่วทั้งประเทศ-----

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความเจ็บป่วยก็ดี การที่บุคคลที่ใช้แรงงานเกิดทุพพลภาพขึ้นมาก็ดี หรือว่าเรื่องอื่น ๆ ที่พยายามที่จะผลักดันให้มีการแก้ไข ถือว่าเป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง แต่กระผมก็อยากจะขออนุญาตตั้งข้อสังเกตผ่านไปยิ่ง ๆ หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานสักคนหนึ่งว่า ผมมองว่ากฎหมายฉบับนี้ยังไม่ได้รับใช้คนจนอย่างแท้จริง ยังไม่ใช้กฎหมายของคนจนทั่วทั้งประเทศอย่างแท้จริง ผมยอมรับครับท่านประธานที่เคารพว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ได้พยายามที่จะยกคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานทั่วทั้งประเทศ ผู้ที่ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมหรือว่าผลิตผลอย่างอื่น แต่ว่าคนจนส่วนใหญ่ในประเทศนั้น โดยเฉพาะผู้ที่ใช้แรงงานในภาคเกษตรกรรม อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่ง คือ พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ได้กรุณากล่าวไว้แล้ว กระผมขอประทานอภัยที่ต้องกล่าวนาม กระผมเห็นด้วยว่า คนที่ใช้แรงงานในภาคเกษตรกรรมส่วนใหญ่ในประเทศนั้น ยังถูกละเลย จะทำอย่างไรท่านประธานที่เคารพที่เราจะได้แก้ไขกฎหมายฉบับนี้ให้ครอบคลุมผู้ที่ใช้แรงงานที่อยู่ในภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นบุคคลส่วนใหญ่ในประเทศนี้ เรายอมรับกันว่าบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้เป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างมาก เป็นกระดูกสันหลังของประเทศ แต่ว่าในทางกลับกัน กฎหมายประกันสังคมกลับไม่เป็นประโยชน์กับบุคคลกลุ่มนี้แต่ประการใด สิทธิประโยชน์ที่บุคคลกลุ่มนี้จะได้รับนั้นได้ถูกละเลยเพิกเฉยและก็ยังไม่มีใครที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขที่จะให้บุคคลเหล่านี้ได้รับประโยชน์จากกฎหมายประกันสังคม กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานไว้ ณ ที่นี้ด้วย เพื่อที่จะให้ทาง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้กรุณาองลงไปถึงยังแรงงานภาคเกษตรกรรมด้วย นอกจากนี้กระผมอยากจะฝากสักนิดว่า แรงงานที่อยู่ในเชิงพาณิชย์ซึ่งมีกระจายกันไปทั่วทั้งประเทศนี้ ก็ยังไม่ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้แต่ประการใด เพราะว่าแรงงานที่แทรกอยู่ตามจุดต่าง ๆ อย่างเช่นร้านขายของที่เป็นร้านขายของชำเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้น อาจจะมีผู้ที่ใช้แรงงานหรือผู้ที่ขายแรงงานในร้านค้าต่าง ๆ มีไม่มากนัก เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่สามารถที่จะครอบคลุมลงไปถึงได้ แรงงานในภาคเกษตรกรรมและในเชิงพาณิชย์เหล่านี้ ในขณะนี้ได้ได้รับความลำบากพอสมควรในขณะที่เขายังไม่ได้รับการประกัน ยังไม่ได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายประกันสังคม แต่ว่าปรารถนาว่าในสิ่งที่เขาพึงจะได้รับนั้นกลับถูกยกเว้นหรือว่าถูกดึงกลับคืนไป

ผมจะขอยกตัวอย่างครึบท่านประธาน อย่างเรื่องบัตรสงเคราะห์ ผมขอ
อนุญาตก้าวล่วงลงไปสักนิด เพราะว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกัน บัตรสงเคราะห์
ขณะนี้เมื่อผมออกไปเยี่ยมราษฎรตามพื้นที่ต่าง ๆ ในจังหวัดนครพนมที่กระผม
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่นั้น กระผมได้รับการร้องเรียนมากมายว่า
ทางรัฐบาลจะยกเลิกแล้วหรือไฉนเอาบัตรสุขภาพมาขายให้หรืออย่างไร
เพราะขณะนี้บัตรสงเคราะห์ถือว่ายังเป็นประโยชน์ต่อแรงงานภาคเกษตรกรรม
เป็นอย่างมาก เขาไม่ได้รับการประกันใด ๆ แล้วสิ่งที่เขาได้รับอยู่แล้วนั้น
กลับจะต้องหยุดชะงักไปหรือว่าจะต้องยกเลิกไป เป็นเรื่องที่น่าห่วงใย
เป็นอย่างยิ่งครึบท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธาน
ได้กล่าวถึงว่าสิทธิประโยชน์ของการประกันสังคมนั้น นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ
การรักษาพยาบาลก็นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ และหลายท่านได้กล่าวไปเมื่อ
สักครู่นี้แล้วว่าในเรื่องการรักษาพยาบาลนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่า
ถ้าหากว่าไม่ได้เอาใจใส่ดูแลอย่างจริงจังแล้วไซ้ไร การประกันสังคมที่
เป็นอยู่ในขณะนี้ก็มีปัญหาต่าง ๆ จะตามมามากมายหลายประการ ผมขอ
ยกตัวอย่าง คนประกันสังคมที่อยู่ในสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร
ทำประกันสังคมไว้กับโรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร แต่เกิดกลับไปเยี่ยม
บ้านของตนเองที่จังหวัดเชียงใหม่ เจ็บป่วยไปจะต้องกลับมารักษาพยาบาล
ที่โรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร ท่านลองคิดถึงครึบท่านประธานว่าจะ
ลำบากยากเย็นขนาดไหน จะทุลักทุเลขนาดไหน อันนี้ผมเพียงแต่ตั้งข้อสังเกต
และชี้ร้ายไปยิ่งกว่านั้น ถ้าหากว่าทำประกันสังคมกับโรงพยาบาลของรัฐนั้น
ไม่ทำไร ก็ได้รับการดูแลเอาใจใส่พอสมควรแม้ว่าอาจจะไม่มีโรงพยาบาล
บางแห่งซึ่งเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลแห่งนั้นอาจจะพูดจาไม่ไพเราะ
เพราะพริ้งไปบ้าง นั่นก็เป็นเรื่องส่วนบุคคล แต่โดยหลักการแล้วโรงพยาบาล
นั้นก็ได้รับการรักษาผู้ที่ทำบัตรประกันสังคมเป็นอย่างดี -----

แต่ว่าการประกันในโรงพยาบาลเอกชนที่ทางรัฐได้เอาร่วมด้วยในการที่จะรับประกันสังคมนั้น เกิดปัญหา สำหรับโรงพยาบาลเอกชนที่เป็นโรงพยาบาลใหญ่ ๆ อาจจะมีปัญหาน้อย แต่โรงพยาบาลที่เป็นสาขาย่อยที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า ซับคอนแทรคเตอร์ นั้นเกิดปัญหา เหมือนกับในกรณีที่ผ่านมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ มีผู้มีบัตรประกันสังคมไปขอรับการรักษาที่โรงพยาบาลเอกชน หรือโรงพยาบาลเอกชนแห่งนั้นได้ส่งไปยังโรงพยาบาลย่อยซึ่งเป็นซับคอนแทรคเตอร์ อย่างที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งที่บางปู ไม่มีแม้กระทั่งแพทย์อยู่ที่โรงพยาบาลแห่งนั้น เป็นเรื่องที่น่าสมเพชเวทนาว่า ผู้ที่มีบัตรประกันสังคมถูกเพิกเฉยไม่ได้รับความเอาใจใส่แต่ประการใด เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอฝากไว้ในเรื่องนี้ ท่านประธานที่เคารพ โดยฝากไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งถึงแม้ว่าท่านเพิ่งจะมารับตำแหน่งใหม่ ๆ แต่อย่างไรก็อยากจะให้ท่านได้ดูแลในเรื่องนี้ด้วย เพราะว่าเรื่องการประกันสังคมนั้นผมถือว่ามันเกี่ยวพันกัน ไม่เฉพาะกระทรวงแรงงานเท่านั้น กระทรวงสาธารณสุขก็เป็นกระทรวงที่จะต้องลงไปดูแลเอาใจใส่ และจะต้องทำงานประสานกันกับทางกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพราะว่าเมื่อคนประกันสังคมเกิดเจ็บป่วยขึ้นมา เกิดทุพพลภาพ เกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ที่จะรับหน้าที่โดยตรงคือ โรงพยาบาลต่าง ๆ ในการที่จะดูแลรักษา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากระทรวงสาธารณสุขไม่ได้เอาใจใส่ ไม่ได้ส่งคนลงไปดูแลอย่างแท้จริงในเรื่องนี้ แน่แน่นอน ผู้ที่ทำประกันสังคมนั้นอาจจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์เท่าที่พึงจะได้รับ และปัญหาต่าง ๆ จะตามมาความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน โดยเฉพาะผู้ที่ใช้แรงงานในการที่จะทำบัตรประกันสังคมนั้นจะต้องลดน้อยถอยลงไป และจะเป็นปัญหาตามมาอีกมากมาย เป็นผลทางด้านจิตใจ เป็นผลที่กระทบต่อสังคมโดยภาพรวมด้วย อันนี้เป็นเรื่องที่ผมอยากจะกราบเรียน ซึ่งวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า มีปัญหาอยู่ที่ตัวบัตรประกันสังคมด้วย ท่านประธานที่เคารพ เพราะว่าบัตรประกันสังคมในปัจจุบันนี้ผมดูแลแล้วล้าสมัยมาก ตั๋วรถโดยสารของบางบริษัท บัตรโรงแรมของบางบริษัทยังทันสมัยกว่าบัตรประกันสังคมที่ใช้ในประเทศไทยเสียอีก ทำไมละครับ ในเมื่อเรามีกองทุนประกันสังคม

เป็นพัน ๆ ล้าน จะเจียดเอามาสักนิดไม่ได้หรือครับ ที่จะมาแก้ไข
 ปรับรูปแบบใหม่ของบัตรประกันสังคม ผมอยากจะเสนอแนะว่า
 ธนาคารต่าง ๆ เขามีความทันสมัยมากในขณะนี้ เขาใช้บัตร
 เอ.ที.เอ็ม. (ATM) บัตรเครดิต ในการที่จะไปใช้บริการของ
 ธนาคารนั้น ถ้าหากว่าเรามีบัตรประกันสังคมในรูปแบบของบัตร
 เอ.ที.เอ็ม. หรือบัตรเครดิต โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์เอาเข้ามา
 ช่วยในการบริการแก่ประชาชนที่ใช้บัตรประกันสังคมนั้น กระทบ
 เชื่อเหลือเกินว่าจะสามารถครอบคลุมเครือข่ายทั่วทั้งประเทศ
 โดยใช้บัตรชนิดนั้น ใช้คอมพิวเตอร์เข้ามา จะรักษาที่โรงพยาบาลใด
 ก็ได้ เมื่อเจ็บป่วยไม่จำเป็นต้องถ่อร่างกายไปยังโรงพยาบาลที่
 ประกันสังคมเท่านั้น เพราะผมเห็นว่ากองทุนประกันสังคมในขณะนี้
 มีเป็นพัน ๆ ล้านบาท แต่ทำไมเราจะเจียดมาทำเรื่อง
 บัตรประกันสังคมนี้ให้ทันสมัยขึ้นมา เพื่ออำนวยความสะดวกแก่
 ผู้ประกันสังคมนี้ จะไม่ได้หรือไหน อันนี้ผมอยากจะฝากเป็น
 แนวทางไว้ด้วย เพราะกระทบเชื่อเหลือเกินถ้าเราใช้ระบบ
 คอมพิวเตอร์เข้ามาบริการแก่ประชาชนที่เกิดเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา
 ผู้มีบัตรประกันสังคมที่จะใช้บริการย่อมจะได้รับความสะดวกสบาย
 มากยิ่งขึ้น อันนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ กระทบ
 ไม่ได้คิดใจในเรื่องการบริหารกองทุนประกันสังคม เพราะว่าในขณะนี้
 กระทบได้ทราบว่า ทางกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
 โดยเฉพาะกรมประกันสังคมได้มีการปรึกษากับทาง
 ไอ.เอ็ม.เอฟ. (IMF) และทางสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
 ที่จะบริหารกองทุนประกันสังคม ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้
 บัตรประกันสังคม คือเป็นประโยชน์ต่อกองทุนนี้ให้มากยิ่งขึ้น
 ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี กระทบได้ทราบว่าในเร็ว ๆ นี้จะมีการตั้ง
 คณะกรรมการขึ้นมาเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งอย่างไรก็ตาม
 จะพิจารณาอย่างไร การปรับปรุงรูปแบบ การปรับปรุงบริการ
 ในเรื่องการประกันสังคมที่จะให้ผู้ใช้บัตรประกันสังคม หรือผู้ที่
 ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์ให้เพียงพอ นั้น เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ
 เป็นอย่างยิ่ง กระทบอยากจะฝากท่านประธานที่เคารพไว้ ผ่านไปยัง
 ผู้ที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะทางด้านกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

และกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ได้พยายามที่จะมี การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เอาประกัน หรือผู้ที่ทำประกันสังคม กฎหมายฉบับใดก็แล้วแต่ถ้าหากว่าเริ่มมีปัญหา เรามีสิทธิที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ มีปัญหาก็กแก้ไขต่อไปอีก ผมเชื่อเหลือเกิน ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ คงจะไม่มีท่านใดที่จะ ไม่เห็นด้วยในกฎหมายฉบับนี้ โดยหลักการนั้นเป็นกฎหมายที่ดีมาก แต่ในเรื่องรายละเอียดไม่ว่าจะเป็นการบริการแก่ผู้เอาประกันก็ดี หรือการที่จะทำให้กฎหมายฉบับนี้ได้ครอบคลุมผู้ที่ใช้แรงงานในภาคต่าง ๆ ให้เป็นกฎหมายที่เป็นขวัญใจคนจนอย่างแท้จริงนั้น เป็นประเด็นที่มีความสำคัญ มากกว่า เพราะฉะนั้นผมขอฝากท่านประธานที่เคารพไว้ ณ ที่นี้ด้วย กราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวีระกร ต่อด้วยคุณจำลอง
และคุณชัย

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วีระกร คำประกอบ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธาน
ที่เคารพ ได้ฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปราย ทั้งสนับสนุน ซึ่งทุกท่าน
ก็คงจะสนับสนุนกันทั้งหมด เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ไม่ใช่
เพิ่งจะเริ่มขึ้นมาเมื่อวันนี้หรือครับ ความจริงได้ฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่าน
พออารัมภบทมาก็บอกว่า ผมดีใจที่จะมีกฎหมายคุ้มครองแรงงานของประเทศไทย
ความจริงเขามีกฎตั้ง ๓ ปีมาแล้ว คือตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ปี ๒๕๓๓ ซึ่งถ้าจำ
กันได้ตอนนั้นเรามีพรรคชาติไทย พรรคชาติไทยดูแลทั้งกระทรวงมหาดไทย
พรรคชาติไทยดูแลทั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่เพิ่งจะมาวันนี้หรือครับ
เพราะฉะนั้นคนที่ดีใจมีความรู้สึกดีมาก เขาออกมาตั้ง ๓ ปีแล้ว เพิ่งจะมาเริ่ม
ดีใจกันวันนี้ อย่างไรก็ตามครับท่านประธาน แม้ว่าจะมีข้อดีหลายประการก็ตาม
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการช่วยเหลือผู้ที่เลิกประกันตนไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็น
ในมาตรา ๓๘ ซึ่งบอกว่า ผู้ที่สิ้นสภาพการประกันตนไป ๖ เดือนแล้ว
ก็ยังได้รับการคุ้มครองดูแลอยู่ หรือจะเป็นเรื่องของการที่เพิ่มเติมผู้ทุพพลภาพ
จาก ๑๕ ปีไปเป็นตลอดชีวิต หรือจะเป็นเรื่องของการจ่ายประโยชน์ทดแทน
กรณีคลอดบุตรจากเดิม ๖๐ วันเป็น ๙๐ วันโดยได้รับ ๕๐ เปอร์เซ็นต์
ซึ่งส่วนหนึ่ง ครึ่งหนึ่งก็มาจากเงินกองทุน อีกครึ่งหนึ่งก็เป็นเรื่องของนายจ้าง
ที่ต้องจ่าย หรือจะเป็นเรื่องของการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีตาย นอกจากค่าทำศพแล้ว
๑๐๐ เท่าของเงินค่าจ้างรายวันสูงสุดแล้ว ก็ยังได้เพิ่มเติมเป็นเรื่องของเงิน
กองทุนสงเคราะห์เพื่อช่วยทายาท ซึ่งมีทั้งสามี หรือภรรยา บิดา มารดา
และบุตร จับมาหารกัน ให้เท่า ๆ กันดูแล้วก็ดูดีขึ้น แต่ก็ยังมีข้อที่ลดน้อยถอยลงไป
ก็คือ ยกเลิกลูกจ้างรายวันของรัฐบาล ซึ่งจำนวนก็ไม่ใช่น้อย และความจริงแล้ว
เราไปบังคับให้เอกชน เขาต้องทำประกันสังคมให้กับลูกจ้างรายวัน แต่รัฐบาล
กลับไม่ทำเป็นตัวอย่าง รัฐบาลกลับไปยกเลิก ซึ่งก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน คือ
รายชั่วโมงก็เห็นอยู่หรือครับ ว่าเป็นเรื่องที่หุ้มน้อย เล็กน้อยเกินไปที่จะจับมา
นั่งคิดกันลูกจ้างรายชั่วโมง แต่ลูกจ้างรายวันนี่ ลูกจ้างชั่วคราวรายวันน่าจะให้สิทธิ
เขาต่อไป ไม่มีเหตุผลอันควรใด ๆ เลยที่รัฐบาลจะไปตัดส่วนนี้ออกไป หรือจะเป็น

ในเรื่องของการกำหนดอายุขึ้นมา ๑๕ - ๒๐ ปี ซึ่งจริง ๆ แล้วตามกฎหมายฉบับเดิมนั้น ก็เป็นไปตามสภาพการจ้าง สภาพการจ้างนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยเดิม หรือกระทรวงแรงงานใหม่นี้ก็คงจะต้องกำหนดไว้แล้วว่า คนที่มีอายุขนาดนั้น สามารถทำงานประเภทนี้ได้ คนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๒ - ๑๕ ปี สามารถทำงานในร้านอาหารได้ ก็เป็นลูกจ้างเหมือนกัน แล้วไปตัดสิทธิเขาทำไมอยู่ ๆ ตั้ง ๑๕ ปีขึ้นมา คราวนี้ลูกจ้างที่ต้องเป็นบ๋อย หรือเป็นเด็กเสิร์ฟตามร้านอาหารต่าง ๆ ซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีก็แยหือครับ และที่ส่งมาแล้ว ทำอย่างไร ที่ส่งมาแล้วตั้งหลายปี ๓ ปีสมมุติว่าเริ่มส่งมาตั้งแต่อายุ ๑๒ ขวบ ตอนนี้อยู่ ๑๕ ปีเต็ม อยู่ ๆ ก็มาขาดตอนกันตอนนี้ เพราะว่าส่งมาก็ได้รับการอยู่ในการคุ้มครองของการประกันสังคมมาโดยตลอด ๓ ปี แล้วอยู่ ๆ ไปตัดสิทธิเขา เพราะฉะนั้นก็จะเห็นได้ชัดเจนว่า แม้กฎหมายฉบับนี้จะมีข้อดีที่เพิ่มเติมการสงเคราะห์ การประกันสังคมอยู่บ้าง แต่ก็มีส่วนเสียอยู่บ้างเหมือนกัน ท่านประธานที่เคารพ นอกเหนือจากนั้นกฎหมายฉบับนี้ยังเปลี่ยนแปลงจากเดิมคือ ๕ ปีเราให้ผู้ที่สามารถประกันตนเองได้ เช่นเกษตรกรก็ดี หรือจะเป็นผู้ที่รับจ้างตัวเอง เช่นเจ้าของร้านค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือคนเข็นรถเข็นหมู๋ปิ้งไก่ย่าง หรือคนขับรถแท็กซี่ ซึ่งมีรถเป็นของตัวเอง ภายใน ๕ ปีนับตั้งแต่กฎหมายประกาศใช้ คือในปี ๒๕๓๓ บวก ๕ ก็เป็น ๒๕๓๘ คือปีหน้าเขาสามารถที่จะขอประกันตนเองได้ โดยเขาสามารถจะต้องจ่ายเงิน ๑.๕ เปอร์เซ็นต์นี้เป็น ๒ เท่า

คือเป็น ๓ เพอร์เซ็นต์ ในฐานะตัวเองเป็นนายจ้างด้วยและเป็นลูกจ้างด้วย และอีก ๑.๕ เพอร์เซ็นต์ รัฐบาลต้องจ่าย อยู่ ๆ ท่านก็บอกว่าขอเปลี่ยนมาเป็น แล้วแต่รัฐบาลจะประกาศ พร้อมเมื่อไรก็จะประกาศตามกฎหมาย ไม่มีเวลากำหนดชัดเจนอย่างนี้ หรือจะเป็นในเรื่องของครบ ๖ ปีจะต้องมีการสงเคราะห์บุตร และสงเคราะห์การชราภาพเพิ่มเติมขึ้นมาด้วย จากเดิมซึ่งกำหนดเงื่อนไขไว้ชัดเจน ๕ ปีก็ดี ๖ ปีก็ดี มาเป็น แล้วแต่จะออกกฎหมาย อย่างนี้ดูแล้วไม่รู้ว่ามีวัยล้มล้มคนดูหรือเปล่า เพราะว่าเดิมที่เขากำหนดของเขาไว้ดีแล้ว แล้วมาเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างนี้ คือเอาตามสะดวกของรัฐบาลเข้าว่า ก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าอันนี้จะเป็นเรื่องที่ท่านต้องการจะยึดหรือจะหัด ๕ ปี ๖ ปี ออกไป อาจจะต้องการหัดให้ลดลงเหลือ ๓ ปีครึ่ง หรือ ๓ ปี ๘ เดือน ๙ เดือน หรือจะ ๖ ปี อาจจะเลิกที่ ๘ ปีครึ่งหรือ ๕ ปี ถ้าเป็นการหัดก็คงจะดี แต่ถ้าเป็นการยึดออกไป ดูแล้วน่าจะเป็นเรื่องของมวล้มล้มคนดู ทำท่าแสดงความดีใจกันครึ่งแครง พอออกมาแล้วก็เป็นเรื่องของการแก้ไขเพื่อที่ไม่อยากจะทำให้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามก็คิดรับท่านประธาน ผมขอกราบเรียนถึงข้อบกพร่อง ซึ่งเราควรจะต้องพิจารณากันมีอยู่ ๒ เรื่องด้วยกัน

ท่านประธาน

เรื่องที่ ๑ ก็คือในเรื่องของเงินกองทุนดังกล่าวนี้ ซึ่งขณะนี้มียากเหลือเกินในช่วง ๓ ปี กองทุนเหลือเงินเป็นเงินประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท โดย ๖,๐๐๐ ล้านบาท นั้นฝาก ฟิกซ์ (Fix) ไว้กับธนาคารกรุงไทยอีก ๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้นเป็นเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งบริหารจัดการจ่ายกันอยู่ตามธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ แล้วยังแถมมีรายได้ รายรับเข้ามาอีกเดือนละ ๔๕๐ ล้านบาท ซึ่งท่านประธานที่เคารพ เงินจำนวนที่โตขึ้นนี้ ก็อย่าไปดีใจมากมายเลย เพราะจริง ๆ ก็คือเกิดจากเงิน ๓ ฝ่ายซึ่งส่วนหนึ่งก็ต้องยอมรับว่า เป็นเงินที่ลูกจ้างเขาออกสตางค์ของเขาเอง ๑.๕ เพอร์เซ็นต์ และที่แน่ ๆ ก็คือนายจ้างจะต้องควักกระเป๋าของตัวเองจ่ายให้กับกองทุนนี้ ท่านประธานที่เคารพ ไหน ๆ ก็จ่ายกันไปแล้ว ถ้ามว่าการให้บริกาที่ดีแค่ไหน ๓ ปีที่ผ่านมา ขอเรียนให้ทราบ เป็นสิ่งที่น่าอเนจอนาใจเหลือเกินสำหรับเงินกองทุนตัวนี้ ขอให้ทางกระทรวงแรงงานแต่เดิมก็ไม่อยากจะทำกันหรอก เพราะว่าจะไปผูกมัดติดอยู่กับกระทรวงมหาดไทย เรายังไม่มีกระทรวงแรงงานเป็นเรื่องของตัวเอง

แต่เมื่อเรามีกระทรวงแรงงานที่จะต้องดูแลเรื่องนี้โดยตรงอยู่แล้ว
 สำนักงานประกันสังคมทำอะไรให้ทันสมัย เป็นหลักประกันที่ดีกับลูกจ้าง
 ให้ได้บ้าง ปัจจุบันนี้ท่านประธานที่เคารพ อาจจะเรียนให้ทราบถึงสภาพ
 ของคนงานที่อยู่ในเงินกองทุนประกันสังคม ท่านลองไปดูสิครับ โรงงาน
 ปลายกระป๋องกีด โรงงานฟอกย้อมแถว ๆ สมุทรปราการ ปากน้ำ มีจะ
 เน่าอยู่แล้ว ที่ไปทำงานตามโรงงานปลายกระป๋อง ถูกสารเคมีกัดมือจน
 มือจะเน่าอยู่แล้ว ไปโรงพยาบาลพระประแดงของรัฐบาล เขาให้ครีมมา
 ๕ กรัม หลอดนิดเดียว ทาวันเดี๋ยวจริง ๆ ก็หมดแล้ว ให้มา ๕ กรัม
 จริง ๆ ท่านประธาน จนกระทั่งพวกคนงานเหล่านี้ต้องแห่ไปหาคลินิกเอกชน
 ซึ่งเขาไม่ได้รับการประกันหรอกครับ ท่านเชื่อหรือไม่มีคลินิกของเพื่อนผม
 คนหนึ่ง เป็นคลินิกซึ่งอยู่ที่พระประแดง วันอาทิตย์วันเดี๋ยวดองรับผู้ป่วย
 ซึ่งเป็นคนงานจากโรงงานต่าง ๆ วันเดี๋ยวดองรับถึง ๕๐๐ กว่าราย
 คนไข้ ๕๐๐ กว่าราย เพราะอะไร เพราะเงินกองทุนประกันสังคมไม่
 สามารถที่จะทำให้เขาหายจากโรคภัยไข้เจ็บได้ จ่ายกันไปเถอะครับ
 จ่ายกันไปตามกฎหมาย เหมือนกับกองทุนประกันบุคคลที่ ๓ กองทุนประกัน
 รักษานี้แหละ ซึ่งแน่ต้องถูกบังคับให้ต้องไปจ่ายให้บริษัทประกัน ทั้ง ๆ
 ที่รู้ว่าเมื่อชนแล้วก็ไม่รู้ว่าจะได้เงินหรือเปล่า ชนแล้วก็ไม่รู้ว่าจะได้เงิน
 ชดเชยอะไรเกิดขึ้นหรือไม่ นี่คือหลักการประกันอันน่าทุเรศของสังคม
 ไทย พุดกันไปอย่างนั้นแล้วมาประกัน แต่ประกันจริง ๆ แล้วตอนนี้ใคร
 รวย นอกจากกองทุนรวยแล้วก็คือโรงพยาบาลรวย โรงพยาบาลซึ่งได้
 ค่าหัว ๗๐๐ บาทต่อคนต่อปี ๗๐๐ บาทนี่นะครับ แต่การให้บริการนั้น
 เหลวไหลมาก เลวร้ายมาก ไม่เคยมีกฎหมายที่ไหนจะมาบังคับ บังคับ
 แต่ทางให้เสีย บังคับแต่ให้คนงานนี้ต้องเสียเงิน บังคับจะให้นายจ้าง
 ต้องจ่ายเงิน แต่ในขณะที่รัฐบาลเองก็จ่ายไม่ค่อยจะตรงเวลาหรอกครับ
 ที่นายจ้างไม่จ่ายตรงเวลาว่าอย่างไร ติดคุก ๖ เดือน หรือปรับ
 ๒๐,๐๐๐ บาท -----

แต่รัฐบาลจ่ายตรงเวลาหรือเปล่า เงินจำนวนนี้ ๑.๕ เพอร์เซ็นต์ ก็ไม่ตรง
 เวลานั้นจะจับรัฐมนตรีเข้าคุกเสีย ๖ เดือนเหมือนกันพวกไม่จ่ายตรงเวลา
 แต่อย่างน้อยรัฐมนตรีที่ดูแลตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านน่าจะสนใจเรื่องนี้
 สนใจเรื่องที่ทำไมคนงานไม่นิยมใช้เงินกองทุนประกันสังคมตามโรงพยาบาล
 ซึ่งมีรายชื่อประกันสังคมอยู่ ท่านคงเคยได้ทราบข่าวหรือเคยได้อ่านหนังสือพิมพ์
 ที่มีคนประกันตนไปนอนรอหมอที่โรงพยาบาลแล้วหมอไม่ให้การเอาใจใส่
 จนตาย มีหลายรายเกิดขึ้นแต่ที่มันครึกโครมก็เพราะเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์
 ฉบับหนึ่ง แต่ความจริงเกิดขึ้นบ่อยครั้งไม่ได้รับการดูแลหรือเอาใจใส่เท่าที่ควร
 เรื่องที่ผมพูดอย่างที่เห็น ๆ กันนี้จะครบ มือจะเนาแล้วแต่ได้ครีมาเพียง
 ๕ กรัมเท่านั้นเองสำหรับทาบแดดผลที่จะเนา ได้มาแค่นั้นจริง ๆ นี่คือ
 โรงพยาบาลพระประแดงที่เกิดขึ้น และก็ปรากฏว่าคลินิกเอกชนแน่นไปหมด
 แถวพระประแดง คลินิกหนึ่งรับคนไข้ถึง ๕๐๐ คนใน ๑ วัน ท่านลองหลับตา
 นึกดูว่ามันแปลกประหลาดไหม ถ้าหากว่าเงินประกันสังคมได้ผลจริง ทำไม
 เขาต้องแห่ไปหาคลินิกเล็ก ๆ ของเอกชนวันเดียวถึง ๕๐๐ คนทำไม ทำไม
 เขาถึงไม่ไปโรงพยาบาล โรงพยาบาลได้รับการคุ้มครองที่ดี โรงพยาบาล
 สามารถให้หลักประกันที่ดี ประเภทที่เพื่อนสมาชิกเห็นกฎหมายแล้วดีอกดีใจ
 กันเป็นทิวแถว ความรู้สึกซ้าก็ไม่ว่า แต่ว่าให้มันดีใจจริง ๆ เถอะถึง ทุกวันนี้
 เราเป็นผู้แทนราษฎร เราไม่ได้เป็นผู้ประกันตนไม่เคยรู้หรือว่าความเป็น
 ผู้ประกันตนจริง ๆ แล้วมันซ้าใจขนาดไหน เงินก็ต้องจ่ายทุกเดือน นายจ้าง
 ก็เถอะมันก็ซ้าใจอีกเหมือนกัน เพราะว่าเวลาลูกจ้างไปคลินิกเอกชนแล้ว
 เขาก็เอาใบบิลมาเบิก ซึ่งตามกฎเกณฑ์ของโรงงานทั่วไป อย่างเช่น
 โรงงานที่ผมเป็นเจ้าของอยู่เหมือนกัน ผมก็มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนให้ว่า
 แต่เดิมก็คือ ถ้าไปโรงพยาบาลเอกชนเราจ่ายครึ่งหนึ่ง ถ้าเป็นโรงพยาบาล
 รัฐบาลเราจ่ายให้เต็ม ซึ่งพูดง่าย ๆ ว่ามันก็ดีกว่าหลักการประกันสังคมปัจจุบัน
 อยู่แล้ว โรงงานทั่วไปก็ดีหรือว่าบริษัทเอกชนทั่วไปที่มีหลักประกันที่ดีกับคนงาน
 เขาให้ดีกว่าเงินกองทุนประกันสังคมอีกไม่รู้ก็เท่า แต่ปรากฏว่าเงินกองทุน
 ประกันสังคมเมื่อเอาไปแล้วกลับไม่ทำหน้าที่ของการประกันที่ดีเกิดขึ้น คนงาน
 ยังคงต้องมาเบิกเงิน เพราะต้องไปหาหมอที่คลินิก ไม่ยอมไปหาหมอตาม
 โรงพยาบาลที่มีเงื่อนไขในการประกันสังคมอยู่ ทั้งนี้ก็เพราะว่าโรงพยาบาล
 เหล่านั้น เมื่อได้รับการประกันสังคมเสร็จ ก็ได้รับการจ่ายค่าหัว ๗๐๐ บาท
 ต่อคนต่อปี โรงงานนี้มี ๑๐๐ คนก็ได้รับไปเลย ๗๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี

อย่างนี้เป็นต้น หรือว่าจะ เป็นโรงงานขนาดไหน เขาจะคุณอย่างนี้ ท่านประธาน
 เพราะฉะนั้นหลักการคุณอย่างนี้ก็คือ เหม่าจ่าย เมื่อเหม่าจ่ายแล้วโรงพยาบาล
 จะจ่ายคืนมาเท่าไรนั้นก็ เป็นส่วนกำไร ท่านประธาน เชื้อไหมว่า ในขณะที่แม้
 โรงพยาบาลเอกชนเองก็วิ่งเต้น ที่จะขอเข้าร่วมโครงการในเงินกองทุน
 ประกันสังคมกับสำนักงานประกันสังคม สาเหตุที่ต้องวิ่งเต้นเข้าไปก็เพราะว่า
 เห็นโรงพยาบาลเอกชนอื่น ๆ เขาทำแล้วเขามีกำไร คือไม่มีการตรวจสอบ
 ว่าโรงพยาบาลนั้นจะให้หลักประกันที่ดี หรือให้การรักษายาบาลที่ดีกับ
 คนงานหรือไม่ ไม่มีใครสนใจ สนใจแต่ถ้าถึงเดือนไม่จ่ายเงินมาร่วมสมทบ
 ๑.๕ ต้องเข้าคุก ๒ เดือนสนใจแค่นี้จริง ๆ สำนักงานนี้ เคยคิดบ้างไหมว่า
 คนงานเขาควรจะได้รับสิ่งที่เขาต้องจ่ายไป ให้มันคุ้มค่ากับเงินของเขา
 หรือเงินที่นายจ้างต้องจ่ายไป ให้มันคุ้มค่ากับเงินตัวนี้ เคยคิดบ้างหรือเปล่า
 คิดกันถึงแต่ว่า ถึงเดือนจะต้องเอาเงินเขา ตัวเองก็เที่ยวเขียนแซ่ไม่ยอมจ่าย
 อีกต่างหาก ตัวเองก็เขียนแซ่อยู่แล้วไม่จ่าย แต่ว่าคนอื่นไม่จ่ายไม่ได้ติดคุก
 ๒ เดือน ปรับอีก ๓๐,๐๐๐ บาท-----

ท่านประธานที่เคารพไมแฟร์ (Fair) เลยครึ่งงานนี้ไมแฟร์ เลย
บอกจริง ๆ ว่าไมแฟร์ เลย ไมยุติธรรม จะเอาแต่เอาแต่เคยดูหรือเปล่า
ว่าให้บริการเขาดีหรือเปล่า สำนักงานประกันสังคมเคยเอาใจใส่เรื่องนี้
หรือเปล่า จ่ายแต่เงินค่าหัวไปต่อคนต่อปี ๗๐๐ บาท นึกว่าพอแล้วหรือ
แค่นั้นนึกว่าพอแล้วหรือ หน้าที่คุณมีแค่นั้นหรือ เคยไปดูหรือเปล่าคนงาน
มีจะเนาได้ครีมมา ๕ กรัมเคยดูไหม จากโรงพยาบาลรัฐบาลด้วย
โรงพยาบาลพระประแดงโรงพยาบาลรัฐบาลด้วย ให้เขามาแค่นั้น

ไม่ต้องไปคิดถึงโรงพยาบาลเอกชนหรือครึ่งท่านประธาน ที่ให้การ
บริการที่แสนจะเลวที่สุดถ้าท่านมีบัตรประกันสังคมไป ให้การบริการที่
เลวที่สุด ขอยืนยันว่าเลวที่สุด ไม่มีคนงานของผมแม้แต่คนเดียวที่ไปใช้
บริการเหล่านี้ จ่ายเงินแต่ไม่ยอมใช้บริการ ใช้แค่บริการของคลินิก
แล้วเอาใบเสร็จมาเบิก ครึ่งหนึ่งก็เอา เบิกได้แค่ครึ่งเดียวก็เอา
เพราะเขาบอกว่าเขาไม่เคยได้รับความสะดวกเลยไม่ว่าไป
โรงพยาบาลไหน ไม่เคยได้รับความสะดวก โรงพยาบาลที่อยู่ใน
เครือข่ายต่าง ๆ ที่เสนอมามาแต่ละโครงการนั้นเอาแต่ได้ เพราะฉะนั้น
ขอเตือนไว้ว่าอย่าสักแต่ว่าออกกฎหมายเพื่อใช้บังคับ บังคับตัวเองด้วย
หน้าที่ที่ดูแลไม่ใช่กำกับดูแลเพียงเพื่อจะเอาเงินให้กองทุนโต ๆ
เงินเหลือ ๓ ปีเหลืออยู่ ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ ล้านบาทคือสถิติ กะจะไป
ทำโน่นสร้างนี่กัน เป็นแถวอีกแล้ว มททที่จะคิดว่าทำไมเงินถึงโต
เพราะไม่มีลูกจ้างไปใช้ ไม่มีลูกจ้างไปใช้เพราะอะไร เพราะบริการ
เชิงช่วย ต้องคิดอย่างนี้ด้วยสิ ต้องปรับปรุงด้วย ไม่ใช่คิดแค่ว่าได้
อย่างเดียว

ท่านประธาน ยังมีข้อบกพร่องอีกอย่างหนึ่ง คือในเรื่องของ
เงินกองทุนทดแทน ซึ่งผมขอเรียนว่าในส่วนองเงินกองทุนทดแทนตาม
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ ออกเมื่อ
ประมาณ ๒๐ ปีเศษมาแล้ว ขอเรียนให้ทราบว่ากฎหมายฉบับนี้มีลักษณะ
ของการเข้าซ้อนกันกับกฎหมายประกันสังคมอย่างชัดเจน คือเป็นลักษณะ
ของการให้ค่าชดเชยแก่ลูกจ้างในกรณีที่มีการเลิกจ้าง ให้การชดเชย
กับแรงงานซึ่งได้รับโรคภัยไข้เจ็บ เดียวผมจะอ่านใน (๖)
ความรับผิดชอบของนายจ้างที่จะต้องจ่ายเงินทดแทนในกรณีที่ลูกจ้าง
ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน

หรือเนื่องจากโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือโรคซึ่ง
 เกิดขึ้นจากการทำงาน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะได้กำหนดชนิดของโรคนั้น
 หรือใน (๓) มีประกาศคณะปฏิวัติ (๓) ซึ่งกำหนดในลักษณะของเงิน
 กองทุนทดแทน ลักษณะของเงินกองทุนทดแทนนี้มีลักษณะเหมือนกับเงินกองทุน
 ประกันสังคมไม่มีผิดเพี้ยน เพียงแต่ว่าเงินกองทุนประกันสังคมนั้นถ้าเจ็บป่วย
แม้ไม่ได้เกิดจากการทำงานก็สามารถเบิกได้ แต่ในลักษณะของเงินกองทุน
 ทดแทนตาม ปว. ๑๐๓ นี้ ออกเมื่อปี ๒๕๑๕ นี้ จะจ่ายได้ก็ต่อเมื่อ
 เกิดการเจ็บป่วยทุพพลภาพหรือบาดเจ็บจากการทำงานเท่านั้น ต่างกัน
 เพียงเท่านั้นแหละครับ นั่นหมายความว่ากฎหมายประกันสังคมนั้นให้การ
 ค้ำครองที่มากหรือเกินกว่ากฎหมายฉบับเดิมซึ่งมีอยู่แล้ว คือกฎหมาย
 กองทุนทดแทน เพราะฉะนั้นผมขอเรียนว่าในปัจจุบันนี้นายจ้างทั้งหลาย
 ซึ่งเป็นโรงงานต่าง ๆ ยังคงต้องจ่ายทั้ง ๒ ฉบับ ฉบับนี้ก็ต้องจ่าย
 ฉบับเดิม ปว. ๑๐๓ ก็ต้องจ่ายเงิน แล้วเงินประกันสังคมก็ต้องจ่าย
 เช่นเดียวกัน ก็สมควรครับที่จะยกกฎหมายฉบับเดิมคือกฎหมายกองทุนทดแทน
 วันนี้เรามีรัฐมนตรีแรงงานหมวด ๆ มาหนึ่งกันอยู่แล้ว ทั้งรัฐมนตรีว่าการ
 และรัฐมนตรีช่วย ท่านทั้งหลายก็ควรจะต้องสังคายนากันแล้ว ไม่ใช่ให้
 ผู้ประกอบการอดค่าหากกรรมทั้งหลายจำเป็นที่จะต้องมานั่งจ่ายกันซ้ำซ้อน
 อย่างนี้ มันเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิตโดยเปล่าประโยชน์ ทั้งนี้เพราะว่า
 เวลาที่เกิดเจ็บป่วยตามปกติก็จะไปกันตามอย่างนี้แหละครับ ถ้าหากว่า
 โรงพยาบาลที่เข้ากองทุนประกันสังคมบริวารดีก็ไป หรือเจ็บป่วยเพียง
 เล็กน้อยก็ไป ถ้าเจ็บป่วยมากก็ไปคลินิกและเอาใบเสร็จมาเบิกกับนายจ้าง
 เหมือนตามปกติ เพราะว่าไม่มีความไว้ใจโรงพยาบาลที่เข้าโครงการ
 กองทุนประกันสังคมแต่ประการใด เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนให้ทราบว่า
 ปัจจุบันกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ซ้ำซ้อน สมควรต้องยกเลิก ปว. ๑๐๓
 ได้แล้ว ถ้าสมัยแล้ว อย่างไรก็ตาม ปว. ๑๐๓ ก็ยังดีกว่ากฎหมาย
 ประกันสังคมอยู่นิดหนึ่งก็คือไม่มีโทษจำคุก โทษไม่จ่ายก็ไม่ต้องจำคุก
 แต่ว่ามีแต่การยึดโรงงานแล้วไปขายทอดตลาด แล้วเอาเงินมาแบ่ง
 จ่ายเป็นค่ากองทุนทดแทนตีขึ้นมาเท่านั้นเอง -----

ส่วนที่เหลือก็ขายคืนให้กับเจ้าของโรงงานไป ก็ยังดี ไม่ถึงกับติดคุก
อย่างไรก็ดี ก็ขอเรียนว่าในส่วนของกฎหมาย ๓ ฉบับ เนื่องจาก
เป็นการเข้าซื้ออย่างเห็นได้ชัด และเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิตของ
โรงงานอุตสาหกรรมทั้งหลาย ก็ขอความกรุณาท่านประธานที่เคารพ
กรุณาแจ้งให้ทางรัฐมนตรีที่ดูแลกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้ ได้กรุณาเลือกเอา
สักอย่างหนึ่ง จะเอา ปว. ๑๐๓ หรือจะเอากฎหมายประกันสังคม
ซึ่งแน่นอน ท่านคงเอากฎหมายประกันสังคมแน่ ก็ขอให้ยุบเลิกไปเถอะครับ
กฎหมายฉบับเก่า ปว. ๑๐๓ และก็อย่าลืม อย่าเอาแต่เงินเขา
ช่วยดูด้วยว่าบริการที่เขาเงินเขาไปแล้ว บริการดีหรือเปล่า ไม่ใช่
สักแต่บังคับให้เขาทำประกัน แล้วก็ไม่ได้ดูแลความเจ็บไข้ได้ป่วยของ
ลูกจ้างแรงงานทั้งหลายที่มีอยู่ในขณะนี้ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต บุณาค
ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายถวิล ไพรสณฑ์
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำลอง
นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด นครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา
ท่านประธาน ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติประกันสังคมได้บังคับใช้มา
เป็นเวลาระยะหนึ่งแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นก็เป็นเรื่องธรรมดาที่ฝ่ายผู้ปฏิบัติ
จะต้องเสนอเข้าสู่สภาเพื่อแก้ปัญหาที่นั่น ๆ และในการแก้ปัญหาของสภา
ก็คงพิจารณาจากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเกิดประโยชน์หรือโทษมากน้อย
กว่ากันเพียงใด ในการพิจารณาว่าจะรับหลักการหรือไม่ อย่างไรก็ตาม
น่าเสียดายว่ารัฐมนตรีว่าการ ท่านไม่ลุกขึ้นมาตอบเสียบางตอน จะได้
สิ้นเข้า สมาชิกจะได้ไม่พุดจาในสิ่งที่ยังไม่ได้ตอบมากขึ้น ทั้งนี้อาจจะ
เพราะท่านพุดไม่ค่อยรู้เรื่องก็ได้ ท่านประธาน ประเด็นสำคัญที่ผมอยาก
จะตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คือว่าประเด็นแรกที่สมาชิก
ได้กรุณาอภิปรายไปหลายท่านก็คือประเด็นที่จะต้องตัดลูกจ้างชั่วคราว
รายวันและรายชั่วโมงของส่วนราชการออกไปจากพระราชบัญญัติฉบับนี้
ซึ่งจริง ๆ แล้ว ปัญหาที่แท้จริงที่เราประสพกันก็คือว่า ผมคิดว่าที่รัฐบาล
เสนอแก้ไขข้อนี้เข้ามาก็คงมีปัญหาเกิดจากลูกจ้างรายวันหรือรายชั่วโมง
บางประเภทเท่านั้นเอง คือลูกจ้างรายวันประเภทที่ทำงานชั่วคราว

ไม่นานนัก และจะต้องส่งเงินเพื่อสมทบเป็นเงินประกันสังคมให้กับ
 รัฐบาลและนายจ้าง ลูกจ้างประเภทนี้จะอยู่ชั่วคราวและก็จะไป เขาก็
 จะเสียประโยชน์ เพราะฉะนั้นปัญหาตรงนี้ก็เลยแก้โดยการเสนอ
 พระราชบัญญัติขอแก้ไขเอาลูกจ้างประเภทนี้ออกไป แต่รัฐบาล
 คงลืมไปว่าจริง ๆ ลูกจ้างประเภทนี้มีอยู่น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 เท่าที่มองเห็นน่าจะมีอยู่ที่กรมทางหลวงที่ค่อนข้างจ้างลูกจ้าง
 เป็นรายวัน เก็บเศษหินเศษดินตามถนน ขุดดินบ้าง ตัดหญ้าบ้าง
 อะไรบ้าง ประเภทนั้น แต่คงลืมไปว่ายังมีลูกจ้างชั่วคราวที่จะต้อง
 จ้างเหมือนกับลูกจ้างประจำ แต่ทำงานเป็นเดือนเหมือนกัน เป็นครึ่งปี
 เหมือนกัน เช่น ลูกจ้างกรมชลประทาน เป็นต้น ซึ่งทำงานตาม
 งบประมาณที่มีอยู่ แต่โดยปกติแล้วลูกจ้างคนนั้นจะทำงานก่อนปี
 เสร็จแล้วเมื่อได้รับงบประมาณใหม่ก็จะจ้างไปเรื่อย ลูกจ้าง
 ประเภทนี้มีจำนวนมาก มากกว่าลูกจ้างที่ทำงานชั่วคราวบางส่วน
 เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้เพื่อเอาลูกจ้างประเภทหนึ่งให้ออกพ้นไปจากลูกจ้างประเภทนี้
 ต้องคำนึงถึงลูกจ้างอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นจำนวนมากด้วย เหมือนกันว่า
 โดยเฉพาะลูกจ้างประเภทนี้คือลูกจ้างชั่วคราวรายวันของราชการ
 ที่ทำงานเป็นเวลานานเช่นเดียวกับลูกจ้างชั่วคราวเป็นรายเดือน
 หรือลูกจ้างประจำนั้น เมื่อไม่มีโอกาสที่จะได้รับการคุ้มครองจาก
 พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว รัฐบาลเตรียมการที่จะดูแลคุ้มครอง
 ข้าราชการหรือลูกจ้างชั่วคราวเหล่านี้ได้อย่างไร เพราะลูกจ้าง
 ชั่วคราวชนิดเดียวกัน ประเภทเดียวกันนี้ ในภาคของเอกชนนั้น
 เขาได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายฉบับนี้อยู่แล้ว และโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่ง เมื่อว่าเป็นลูกจ้างชั่วคราวรายวันของราชการไม่ได้รับ
 สิทธิประโยชน์ตามที่กำหนด หรือกฎ ระเบียบของทางราชการ
 กำหนดไว้แล้วลูกจ้างพวกนี้ก็เสียประโยชน์ -----

เพราะฉะนั้นหนทางที่อยากจะกราบเรียนผ่านไปทางรัฐบาลก็คือว่าเป็นไปได้หรือไม่ว่าลูกจ้างประเภทนี้ต่อไปข้างหน้าท่านจะต้องดูแลรับบรรจุลูกจ้างเหล่านี้เข้าเป็นรายเดือนเสีย เพื่อจะไม่ให้เกิดความเสียหายในพวกนี้ รายวันที่เป็นรายวันชั่วคราวก็ไม่ต้องส่งสมทบ แต่ว่ารายวันที่เป็นประจำที่ทำกันนาน ๆ แล้วก็บรรจุเป็นรายเดือนไปเสีย หรือเป็นลูกจ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกจ้างชั่วคราวผมไม่อยากจะให้มีอยู่เลย หรือถ้าจะมีอยู่หน้าจะมีสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับลูกจ้างประจำที่เราที่มีอยู่ เพราะงานจริง ๆ แล้วงานลูกจ้างชั่วคราวปัจจุบันไม่แตกต่างไปจากงานลูกจ้างประจำที่มีอยู่ในส่วนราชการเลย เพราะฉะนั้นในส่วนนี้อาจฝากไปทางรัฐบาลว่าเมื่อจะออกกฎหมายเช่นนี้แล้ว เมื่อคิดว่าการออกกฎหมายจะเป็นประโยชน์กับลูกจ้างแล้วก็ควรจะดูแลคนส่วนหนึ่งที่ต้องประโยชน์ในส่วนนี้ด้วย ผมกราบเรียนท่านประธานเช่นนี้

ประเด็นต่อไปที่อยากจะกราบเรียนก็คือว่า ประเด็นของคณะกรรมการประกันสังคม ท่านประธานได้ดูแล้วในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตั้งแต่เดิมมาคราวนี้มีการแก้ไขคณะกรรมการชุดนี้เพียงเอาปลัดกระทรวงเข้ามาเป็นประธาน ซึ่งถ้าโดยการปฏิบัติหน้าที่แล้วผมเชื่อว่าไม่เกิดประโยชน์อะไรนัก เพียงแต่ทำให้เกิดภาพที่ตื้นเขินเท่านั้นเอง แต่แท้จริงแล้วงานสำคัญอยู่ที่สำนักงานเลขาธิการสวัสดิการสังคมมากกว่าซึ่งเคยทำหน้าที่ที่มา แต่สิ่งที่จะตั้งเป็นข้อสังเกตก็คือว่า เงินประกันสังคมที่เกิดขึ้นเป็นกองทุนนี้เกิดจากเงินที่มาจากรัฐบาลส่วนหนึ่ง เงินที่มาจากลูกจ้างส่วนหนึ่ง แล้วก็เงินที่มาจากนายจ้างอีกส่วนหนึ่งรวมเป็น ๓ ส่วน เพราะฉะนั้นโดยหลักการการบริหารกองทุนก็น่าจะเกิดการบริหารที่เกิดจาก ๓ ฝ่ายร่วมกัน อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน รัฐบาลเอางานนี้ไปดำเนินการเอาไปปฏิบัติเอง โดยทั้งหมดทั้งสิ้นนั้น ราชการเองโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานนั้นเป็นผู้รวบอำนาจมีอำนาจในการแต่งตั้งทุกระบวนกร ท่านประธาน เรื่องนี้ไม่เป็นธรรมดาต่อผู้จะต้องสละเงินเพื่อประกันตน ไม่เป็นธรรมดาต่อผู้สละเงินเพื่อลูกจ้างของตน เพราะว่าประเด็นแรกก็คือว่าปลัดกระทรวงก็แต่งตั้งโดยรัฐมนตรี ส่วนราชการต่าง ๆ ก็มีหน้าที่ที่เข้ามาอยู่ร่วมเข้าเป็นกรรมการคณะกองทุนคณะนี้ก็ เป็นส่วนราชการหรือตัวแทนของส่วนราชการที่ไม่ค่อยมีอำนาจ ไม่ค่อยมีปากมีเสียง ส่วนที่เป็นกรรมการที่มาจากลูกจ้าง นายจ้าง ฝ่ายละ ๕ คนนั้น ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่กำหนดว่าวิธีการที่จะ

มาสู่ตำแหน่งนี้จะดำเนินการอย่างไร คงให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรี ส่วนนี้
 ผมเห็นว่าไม่เกิดความเป็นธรรม เพราะเหตุว่าขณะนี้กองทุนประกันสังคมมี
 ความเติบโตใหญ่ไปเรื่อย ๆ ถ้าดูจากสถิติท่านประธานที่เคารพ ปี ๒๕๓๕ นั้น
 เราได้รับเข้าเป็นเงินกองทุน ๘,๑๒๕ ล้านบาท เราจ่ายไปเพียง ๗๓๓ ล้านบาท
 ปี ๒๕๓๕ เราได้รับมา ๖,๕๙๔ ล้านบาท เราจ่ายไปเพียง ๒,๐๖๕ ล้านบาท และ
 ๖ เดือนของปีนี้ เราได้รับเงินเข้ามา ๓,๘๖๕ ล้านบาท และใช้ไปเพียง ๑,๐๐๐ ล้านบาท
 เท่านั้น เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าในแต่ละปีของเงินกองทุนนั้นจะมีเหลือมาก
 เมื่อเหลือมากสิ่งที่น่าเป็นห่วงที่สุดคือการบริหารเงิน ถ้าการบริหารเงินมี
 การรวบอำนาจโดยพรรคการเมือง โดยรัฐมนตรีผมเชื่อว่าวันใดวันหนึ่ง
 ถ้าเรามีรัฐมนตรีที่ต้องมุ่งหมายแต่จะหาประโยชน์ส่วนตัวหรือส่วนพรรคพวก
 ของตนแล้ว การบริหารกองทุนก็จะอยู่ในเขตรวบอำนาจ เพราะทุกสิ่งจะ
 รวบยอดอยู่ที่ตัวรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจแต่งตั้งทุกกระบวนกร เพราะฉะนั้นใน
 แห่งของกองทุนนี้คณะกรรมการที่มาจากฝ่ายลูกจ้าง นายจ้าง น่าจะมีการกำหนด
 ไว้โดยละเอียดในพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า น่าจะมาจากองค์กรที่เขาแต่งตั้ง
 โดยชอบธรรมมาจากส่วนอื่น ไม่ใช่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการเป็นคนแต่งตั้ง
 แต่ฝ่ายเดียว มิฉะนั้นแล้วผมเชื่อว่าเมื่อบริหารกองทุนนี้คณะกรรมการชุดนี้มี
 อำนาจในการที่จะนำเงินไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของกองทุนเข้าไปดำเนินการ
 บริหารเอาไปจับจ่ายได้ตามความเห็นของคณะกรรมการ ๑๐ เปอร์เซนต์
 ของเงินจำนวนนับหมื่นล้านไม่ใช่ร้อยล้านประธาน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้
 อาจจะฝากไปถึงคณะกรรมการที่จะพิจารณาในเรื่องนี้ด้วยว่า เพื่อจะให้
 การบริหารกองทุนเป็นประโยชน์ของส่วนรวมของลูกจ้าง ของคนที่ใช้แรงงาน
 โดยทั่วไปอย่างยุติธรรมแล้ว น่าที่จะกำหนดให้การเข้าสู่ตำแหน่งในเรื่อง
 ของตัวแทนนายจ้าง ลูกจ้าง กำหนดโดยองค์กรนั้น ๆ มิใช่ให้อำนาจแต่
 รัฐมนตรีฝ่ายเดียว

อีกประเด็นหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานเกี่ยวกับเรื่อง
 ของคณะกรรมการแพทย์ ซึ่งตอนนี้ก็คงจะเปลี่ยนที่จะอนุญาตให้เลขาธิการ
 สำนักงานคณะกรรมการสวัสดิการสังคมเข้าไปเป็นเลขานุการคณะกรรมการ
 เรื่องนี้ก็คงไม่เกิดปัญหาในเรื่องทางปฏิบัติอย่างไร แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือ
 สิ่งที่คุณวิระกรได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ก็คือการบริการโดยใช้เงินกองทุนนี้
 บริการทางแพทย์-----

ผมเรียนว่าสิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหาที่ทำให้เกิดการให้บริการของสถานบริการที่เป็นคลินิกแพทย์ในส่วนที่เป็นเอกชน และไม่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพน้อยนั้น ส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการที่คณะกรรมการแพทย์กำหนดราคา ค่าหัว ค่ารักษาต่อปี ต่อคนนั้นน้อยเกินไป การกำหนดต่อหัว ต่อคน เพียง ๓๐๐ บาทต่อปีนั้น เป็นอุปสรรคสำคัญที่จะทำให้เกิดความร่วมมือต่อสำนักงานแพทย์ที่มีประสิทธิภาพ เข้ามาร่วมมือกับกองทุนประกันสังคม เพราะฉะนั้นในส่วนนี้อาจจะฝากไปทางรัฐบาลว่า เป็นไปได้หรือไม่ว่าเราจะไปกำหนดกฎเกณฑ์ต่ำเกินไปเช่นนี้แล้ว ฝ่ายบริการก็ไม่สามารถจะรับภาระได้มาก คนรับบริการก็จะต้องได้รับบริการเท่าที่จำนวนเงินที่ฝ่ายผู้หากำไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันต้องยอมรับว่า การดำรงอยู่ของสำนักงานแพทย์ที่เป็นเอกชน ย่อมต้องอยู่ที่ด้านเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้นเมื่อเรากำหนดกองทุนน้อย เมื่อกำหนดต่อหัว ต่อคน ต่อปีน้อย การบริการย่อมอยู่ในภาพของเงินที่เรากำหนด เพราะฉะนั้นกรรมการตรงนี้ต้องพิจารณาว่า ความเหมาะสมของการให้บริการจะต้องอยู่ที่ ความเหมาะสมของการให้เงินเข้าไปดำเนินการด้วย

ประการถัดไป ท่านประธาน ผมเห็นว่าสิ่งหนึ่งที่สภานี้จะมีโอกาสได้ตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการกองทุนโดยพระราชบัญญัตินี้ก็คือว่าการเสนองบดุลเพื่อรายงานต่อสภาของกองทุนสวัสดิการ จนถึงเวลานี้สภาแห่งนี้เปิดมาแล้ว ๒ สมัยประชุม เรายังไม่เคยได้รับรายงานจากงบดุลในส่วนนี้เลย เพราะฉะนั้นเราไม่ทราบเลยว่า ขณะนี้กองทุนมีสถานะอย่างไร มีการใช้จ่ายอย่างไร มีรายจ่ายอย่างไร มีเหลือกองทุนเท่าไร การบริหารทำอย่างไร ถึงเวลานี้ไม่มี ทั้ง ๆ ที่กฎหมายกำหนดว่าภายในหกเดือน นับแต่งบดุลสิ้นสุดลงจะต้องเสนอให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจเพื่อส่งให้นายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อสภาเพื่อพิจารณา แต่ถึงเวลานี้เราไม่เคยได้มีงบดุลตัวนั้นมาพิจารณาได้เลย แต่เรายังมากำหนดในพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลยังได้ไปขยายเวลาในการเสนองบดุลออกไปอีก คือจากเดิมหกเดือน นับแต่ทางบุคคลเสร็จ กลับเป็นว่าขยายไปว่าหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าแท้จริงแล้วคือความไม่พร้อม แท้จริงแล้วคือความไม่ตั้งใจทำงานของส่วนนี้ สภาแห่งนี้มีความเป็นห่วงมาก จะเห็นได้ว่าเริ่มต้นจากการออกกฎหมายนั้น เรามีความตั้งใจที่อยากจะให้ผู้ใช้แรงงานทั้งหลายได้รับ

ประโยชน์โดยการควบคุมอย่างถูกต้อง ได้ประโยชน์อย่างยุติธรรม แต่เราไม่มีโอกาสทำอย่างนั้นเลย เพราะว่าไม่เคยมีการเสนอรายงาน เช่นนั้นเข้ามา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งยังมาเสนอกฎหมายนี้ชยายเวลา ออกไปอีก ผมเชื่อว่าเรื่องนี้ก็อยากจะฝากทางรัฐบาลว่า ถึงแม้ว่าจะ กำหนดไว้อย่างนี้จริง ส่วนที่ผ่านมาแล้ว ก็กฎหมายใช้บังคับไปแล้วน่าจะ ดำเนินการรีบด่วนเพื่อเสนอนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อสภาฯ เราจะ ได้ทราบสถานะแห่งกองทุนนี้ว่าเป็นอย่างไร

ประเด็นต่อไปก็คือว่า การกำหนดการแรกเข้าของผู้เอา ประกันตนที่เป็นลูกจ้าง ท่านประธาน มีท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปราย อย่างเป็นห่วงต่ออนาคตของผู้ใช้แรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ยากจน ท่านประธาน การกำหนดเอาบุคคลที่ต้องใช้แรงงาน ซึ่งเราต้องยอมรับว่า ในประเทศนี้ คนอายุ ๑๓ ปี ถึง ๑๕ ปี ต้องใช้แรงงานหาเงินประทังชีพ โดยเฉพาะเด็กบางคนนั้นจะต้องเลี้ยงพ่อ แม่ที่พิการ ยังต้องเลี้ยงน้อง ๆ ที่อยู่ในบ้าน ที่ยังไม่ถึงงาน ที่ต้องเรียนหนังสือ เราบังคับให้เด็กเข้าเกณฑ์ ๖ ปี เรามีเวลาเรียนบังคับอีก ๖ ปี ถึง ป. ๖ เด็กจะจบ ป. ๖ อายุ ๑๒ ถึง ๑๓ ปี แล้วหลังจากนั้นเข้ามาเรียนต่อ สถิติการเข้าเรียน ต่อเนื่อง มีร้อยละ ๖๑ เท่านั้นในมัธยม ส่วนที่เหลือไม่ได้เรียนต่อ เพราะสภาพทางสังคม สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวไม่สามารถอำนวยความสะดวก นั้นทำให้โอกาสเขาทำงาน ไม่ใช่บังคับ จริงอยู่การที่จะไม่สนับสนุน ใช้แรงงานเด็กนั้นเป็นเรื่องหลักการ แต่ว่าเด็กจำเป็นจะต้องใช้แรงงานนั้น เป็นเรื่องข้อเท็จจริง ที่เด็กเหล่านั้นจะต้องหาเงินมาเลี้ยงชีพ ถ้าเรา บังคับ เราป้องกันไม่ให้เขาใช้แรงงานเด็ก แล้วเราจะเอาเงินที่ไหน ไปให้เด็กเหล่านั้น เมื่อสภาพความเป็นจริงเช่นนั้น อายุ ๑๓ ถึง ๑๕ ไม่ให้ทำงานบางประเภท แต่ให้ทำงานบางประเภท นั้นหมายความว่า เราอนุญาตให้เด็กอายุ ๑๓ ถึง ๑๕ นั้น เป็นลูกจ้างได้ เมื่อเป็นลูกจ้าง ได้แล้วนั้น เหตุใดเราจะเอาเด็กเหล่านั้นที่ต้องทำงานอย่างนั้นออกไปจาก พระราชบัญญัติประกันสังคม โดยไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ นั้นหมายความว่าเราเปิด โอกาสให้นายจ้างใช้วิธีชุกซ์ช่อน วิธีวิธีเอาเด็กเข้าไปทำงานโดยไม่ต้อง ทำทะเบียน โดยไม่ต้องมีรายละเอียดแจ้งให้กองทุนประกันสังคม หรือให้ รายงานต่อสวัสดิการสังคมทราบ เพราะอะไร เพราะไม่ต้องทำทะเบียน

เหล่านั้น เพราะไม่จำเป็นต้องมาเข้ากองทุนเหล่านี้ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว
นโยบายที่จะต้องการป้องกันไม่ให้มีโสเภณีเด็กอะไรเหล่านี้ ผมคิดว่า
เราน่าจะล้มเหลว ถ้าหากเราคิดว่าเด็ก ๑๓ ถึง ๑๕ นั้น จะต้องออกไป
จากนอกกองทุนนี้ นั้นเป็นประการแรก ท่านต้องตอบคำถามตรงนี้ว่า
เด็ก ๑๓ ถึง ๑๕ ที่ต้องเป็นลูกจ้างโดยแท้จริงแล้ว ท่านมีความคุ้มครอง
ท่านจะดูแลอย่างไรให้มีโอกาส -----

ส่วนคนที่อายุ ๖๐ ปีขึ้นไปที่ไม่อนุญาตตามพระราชบัญญัติที่ขอแก้ไขใหม่ ให้เป็นผู้ประกันตนโดยเริ่มแรก ผมเรียนว่า ปัจจุบันคนอายุ ๖๐ ปี ใ้ว่าจะมีเงินมีทอง ใ้ว่าจะมีโอกาสที่จะอยู่โดยรอดในชีวิตสังคมเราได้ เสมอไป คนอายุ ๖๐ ปี เมื่อเกษียณอายุราชการ บางคนไม่มีอะไร เหลือเลย แต่ต้องไปรับจ้างเขา หลักการกฎหมายประกันสังคมนั้น เราต้องการช่วยเหลือดูแลบุคคลที่อยู่ในสังคมที่ไม่มีโอกาสที่ช่วยเหลือตนเองได้ โดยนำส่วนรวมรัฐบาลส่วนหนึ่ง นายจ้างส่วนหนึ่ง แล้วก็ ลูกจ้างอีกส่วนหนึ่งมาเพื่อช่วยเหลือเขาเหล่านั้น ท่านประธาน การเสนอ คน ๖๐ ปีไม่ให้เข้ามาอยู่แรกรับของเงินทุนประกันสังคม โดยที่แท้ ๆ จริงแล้วเป็นลูกจ้างนั้น สิ่งหนึ่งก็คือต้องการดำเนินการอย่างที่ท่าน สมาชิกหลายท่านบอกว่า เรามุ่งมันแต่จะเอากองทุนให้เติบโตใหญ่ขึ้นไปเรื่อย ๆ คนอายุ ๖๐ ปี เมื่อเข้ามาอยู่ตรงนี้ก็อ้างว่า โอกาสเสี่ยง มีมาก เจ็บป่วยบ่อย เดี่ยวไม่ช้าก็ตาย เพราะฉะนั้นถ้าเข้ามาแล้ว กองทุนประกันสังคมต้องรับภาระตรงนี้มาก มีโอกาสเสี่ยงที่จะจ่ายมาก เพราะฉะนั้นก็ไม่ให้รับเข้ามา ซึ่งเหตุผลอื่นผมไม่เห็นเลยว่าทำอะไร เพราะว่าโอกาสที่เขาจะได้รับประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีการส่งเงินตามกำหนดระยะเวลาที่พระราชบัญญัติกำหนด ถึงจะได้รับ เช่นเดียวกัน ใครจะเชื่อว่าคนอายุ ๓๐ ปี ๓๐ ปีก็ตายได้เหมือนกัน คนอายุ ๖๐ ปีใ้ว่าจะตาย เดี่ยวเดียว ๖๑ ปี หรือว่าคน ๖๑ ปีจะต้องตายทันที แต่ว่าเราเอาคนเหล่านี้ออกมาจากกฎหมายนี้เพราะเหตุใด รัฐบาลจะต้องตอบให้ได้ว่าคนชรา ไหนที่เราจะดูแลคนชราที่พ้นวัยทำงาน เมื่อเขามิงานทำอยู่ เขาไม่มีโอกาส เพราะว่ารัฐบาล ยังไม่เลี้ยง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่ใช้ บังคับกรณีคนชรา เราคาดหวังว่าจะมีการใช้บังคับกฎหมายฉบับนี้ ในปี ๒๕๓๙ นั้นหมายความว่า แท้จริงแห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ็ดนารมณ ของสภาที่แล้วมา ที่ออกกฎหมายฉบับนี้มีความมุ่งหมายที่จะให้ดูแล คนชราด้วย แต่เนื่องจากความพร้อมของรัฐบาลไม่มี จึงกำหนด ระยะเวลาไว้ ๖ ปีถึงใช้บังคับ นั้นหมายความว่า การกำหนดเอา คน ๖๐ ปีออกไปนั้น ชัดกับหลักการที่จะช่วยดูแลคนชราซึ่งพ้นอายุ ๖๐ ปีไปแล้ว แล้วคน ๖๐ ปีขึ้นไป ถ้าไม่มีโอกาสเข้ามาแล้วจะ ช่วยเหลืออย่างไร ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมจะกราบเรียนว่า

การที่หลายท่านพูดว่า มีแต่เรื่องได้ประโยชน์นั้นก็จริง บางทีเราก็ดู
ใกล้เกินไป ดูแต่เรื่องกองทุน ทางฝ่ายปฏิบัติก็จะหาความสะดวก
ในเรื่องการทำงาน โดยเสนอเป็นพระราชบัญญัติเข้ามา เช่น
ในการเสนอข้อมูล การตัดข้อความบางอย่าง การตัดระยะเวลา
เพื่อจะให้การส่งข้อมูล แล้วก็อ้างว่ามีบุคลากรน้อยบ้าง แล้วก็ออกมา
เป็นกฎหมายเช่นนี้แล้ว ผมเชื่อว่าโอกาสต่อไปน่าจะเสียตายน่า คนที่
ควรจะได้เคารพบูชา คนที่อายุแก่เด่านั้นกลับถูกกีดกันไม่ให้มีโอกาส
ได้เข้ามาร่วม โดยเฉพาะคนที่มีอายุมาก แล้วก็ไม่มีโอกาส
ลูกไม่เลี้ยงดู ไม่มีเงินทองส่งเสีย เขาทำงานเขาเอง คนอายุ ๖๐ ปี
เกษียณราชการ บางทีไม่มีอะไรเหลือ ไปทำงานอยากจะทำเข้ามา
กองทุนบ้าง เจ็บป่วยจะได้มีโอกาสได้ ทพผลภพก็มีโอกาสได้ แต่
ก็ไม่มีโอกาส เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าเรื่องนี้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ว่า
น่าจะต้องพิจารณาโดยรอบคอบ

อีกประการหนึ่ง ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า รัฐบาลนี้
เสนอกฎหมายนี้เข้ามา มีเหตุผลที่คงจะเกิดขึ้นจากความปรองดอง
ที่อยากจะเห็นว่า เมื่อเสนอกฎหมายแต่ละฉบับนั้น นอกเหนือจากให้
ประโยชน์ของลูกจ้างแล้ว ก็อยากจะให้ประโยชน์ของนายจ้างบ้าง
แต่รัฐบาลไม่ได้มองว่า จริง ๆ แล้วประโยชน์ตรงนั้นมันได้จริง
หรือไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อเสนอกฎหมายเข้ามาแล้ว บางทีดูหน้าตา
ของกฎหมายก็คิดว่าจะได้ประโยชน์ แต่ข้อเท็จจริงจริง ๆ แล้ว
อาจไม่ได้ประโยชน์เลย ท่านประธาน การกำหนดโทษเสียใหม่
ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในกรณีที่นายจ้างแจ้งเท็จ กรอกข้อความมา
เท็จเท็จ หรือไม่แจ้งนายทะเบียน เต็มที่กำหนดบทลงโทษไว้ถึง
๑ ปี ไม่เกิน ๑ ปี ปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท แล้วก็ลดโทษให้เขาลงไป
๖ เดือน แล้วก็ปรับเพียง ๒๐,๐๐๐ บาท ตรงนี้ผมไม่เข้าใจจริง ๆ
ว่ารัฐบาลเขาแก้เข้ามาทำไม เพราะกำหนดอัตราโทษใน
พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่กำหนดไว้เดิมนั้น เป็นโทษขั้นสูง ความมุ่งหมาย
ก็ออกกำหนดโทษเช่นนี้ เพราะเราต้องการขอจะให้ นายจ้าง
ซึ่งเป็นคนควบคุมดูแลบัญชี ดูแลลูกจ้างอยู่ ไม่ให้เอาเปรียบลูกจ้าง
โดยฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ควบคุม โดยอาศัยการแจ้งข้อความที่เป็นจริง
ต่อรัฐบาล แต่ถ้าเราเปิดโอกาสให้มีแต่จะลดโทษ เขาจะไป

๗๒

สผ. ๘/๒๕๓๖ (ส. ๑)

จงถนอม ๓๓/๓

มีหลายประการที่ผู้ประกอบการทั้งหลาย ซึ่งขณะนี้เท่าที่ทราบมีอยู่ ๓๐,๐๐๐ กว่าราย ผู้ประกอบการทั้งหลายนั้นมุ่งมั่นแต่ที่จะได้ผลประโยชน์ทางธุรกิจที่เป็นกำไรเป็นสำคัญ ผมอยากจะยกตัวอย่างให้ท่านประธาน ซึ่งท่านประธานคงเคยเห็น รถรับจ้างบรรทุกที่วิ่งอยู่บนถนนทุกวันนี้ ที่บรรทุกน้ำหนักเกิน เกินจนไม่รู้จะเกินอย่างไร วิ่งไปบนถนนแล้วถูกจับ ถามว่าใครจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย คนขับรถบรรทุกต้องรับผิดชอบ-----

- ๓๔/๑

ผมถามว่าการที่เอาคนขับรถบรรทุกไปขังอยู่ การที่ปรับผู้ขับรถบรรทุกนั้น นายจ้างไม่ได้เดือดร้อน ผลที่จะกระทบต่อนายจ้างทำให้นายจ้างเกิดความเกรงกลัวต่อตัวบทกฎหมายนั้นน่าจะน้อย ในทำนองเดียวกันถ้าเรากำหนดกฎหมายเอาไว้เหมือนเดิม มีโทษขึ้นสูงมากขึ้น มีโทษปรับสูงขึ้น น่าจะเป็นโอกาสของรัฐบาลเอง ที่จะควบคุมดูแลให้นายจ้างดำเนินการตามกฎหมายนี้ได้มากขึ้น เพราะฉะนั้นการที่จะไปกำหนดกฎหมายต่ำลง ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โอกาสที่จะมีการเปรียบเทียบปรับก็มี การเปรียบเทียบปรับยิ่งลดโทษลงไปในั้น อัตราโทษเมื่อลดลงไปแล้วการเปรียบเทียบปรับก็ลดลงไปอีก เมื่อลดลงไปอีกแล้วนั้นโอกาสที่นายจ้างจะปฏิบัติหน้าที่โดยความสุจริตรอบคอบ หรือตั้งอกตั้งใจทำหน้าที่ กลับกลายเป็นว่าสนับสนุนให้นายจ้างดำเนินการผิดกฎหมาย เพราะฉะนั้น ผมเห็นว่าโทษที่กำหนดไว้เดิมนั้นมันดีอยู่แล้ว แล้วไม่จำเป็นต้องไปแก้ไขใหม่ เพราะว่า เป็นโทษขึ้นสูง เมื่อไปถึงศาล ศาลกำหนดได้เองอยู่แล้วว่าจะลงโทษสถานใด แล้วแต่ความผิดความหนักเบาแห่งข้อหา เจตนาของผู้กระทำซึ่ง เขาก็ดำเนินการอยู่แล้ว การมากำหนดลดลงไปอีกนั้น เท่ากับเป็นการไม่สนับสนุนให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประการสุดท้ายท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นจะต้องกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ผมมีข้อสงสัยอย่างเดียวกับที่สมาชิกหลายคนสงสัยว่า กรณีที่จะต้องบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการชราภาพ กับสงเคราะห์บุตรที่จะใช้ในปี ๒๕๓๙ ซึ่งแท้จริงแล้วผมไม่มั่นใจนักว่า รัฐบาลนี้จะอยู่ไปถึงปี ๒๕๓๙ แล้วก็ยังไม่มั่นใจนักว่า รัฐบาลนี้จะเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ แล้วระยะเวลาที่เหลือ ๓ ปี ยังไม่ใช่เป็นระยะเวลาเร่งด่วนที่ท่านจะต้องมารีบออกกฎหมาย เพราะฉะนั้นความรู้สึกความเข้าใจของผมนั้น ผมเข้าใจว่า เหตุที่ขอแก้ไขการกำหนดระยะเวลาการใช้กฎหมายฉบับนี้ ในกรณีคนชราแล้วก็สงเคราะห์บุตร ที่จำเป็นจะต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกานั้น มีความหมายอย่างเดียวกับเท่านั้น ก็คือว่า รัฐบาลมีเจตนาที่จะใช้บังคับกฎหมายฉบับนี้เร็วกว่าเดิม เพราะว่าถ้าเจตนาที่จะใช้กฎหมายฉบับนี้ช้าไปกว่าเดิม ไม่จำเป็นต้องไปออกกฎหมาย เพราะระยะเวลายังไม่ถึง เวลาอีก ๓ ปี ท่านทำได้ กองทุนมากขึ้น ใหญ่ขึ้น ค่าใช้จ่ายน้อยไม่น้อยกว่าครึ่งเท่า มีเงินทดแทนเงินกองทุนมากขึ้น โอกาสที่จะจัดสรรเงินเหล่านี้ไปให้ช่วยคนชรา สงเคราะห์บุตรนั้น

มีมาก แต่เหตุผลที่จะต้องใช้บังคับโดยอาศัยพระราชกฤษฎีกาโดยรัฐบาล
ฝ่ายบริหารไปดำเนินการนั้น ต้องมีประการเดียวเท่านั้นคือว่า
มีความประสงค์ที่จะใช้กฎหมายนี้ก่อนที่กฎหมายนี้ใช้บังคับที่กำหนดไว้เดิม
เมื่อมาถึงเหตุผลตรงนี้แล้ว ผมก็เชื่ออย่างนี้แล้ว ผมก็อยากจะกราบถาม
ไปทางรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
ซึ่งท่านชอบกำหนดเวลาไว้เสมอ ท่านจะทำอะไรต้องกำหนดขีดเส้นตาย
ว่าเท่านั้นวันเท่านั้นวัน กระทรวงแรงงานจะดีขึ้นใน ๑๐๐ วัน ก็อยากจะ
ถามต่อไปว่าที่ท่านบอกว่า มีการบังคับใช้กฎหมายกรณีเกี่ยวกับคนชรา
กับการสงเคราะห์บุตรนั้น ท่านกำหนดไว้กี่วันนับแต่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
ท่านจะกำหนดไว้สั้นกว่าเดิมเท่าไร ท่านจะไปตั้งเป้าหมายไว้ว่า ท่าน
จะต้องทำอย่างไร ทั้งนี้เพราะว่าสภาแห่งนี้เป็นสภาแห่งการควบคุมรัฐบาล
รัฐบาลต้องแสดงความชัดเจนว่า ท่านมีนโยบายที่จะบังคับใช้กฎหมาย
เกี่ยวกับเรื่องคนชรา กับสงเคราะห์บุตรนั้นเมื่อไร ท่านจะต้องตอบให้
ชัดเจน เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้
แน่นอนออกมาแล้วสมัย พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ มีข้อขัดข้อง
ในการปฏิบัติก็ขอเสนอเข้ามา ผมก็ขอตั้งข้อสังเกตไปสู่กรรมาธิการ
ซึ่งคงจะตั้งต่อไปในอนาคตว่า สิ่งที่ผมอภิปรายนั้นเป็นข้อสังเกตอย่างน้อย
ต่อกรรมาธิการ และอย่างน้อยต่อรัฐบาลซึ่งเอาไปพิจารณาปฏิบัติเท่าที่
จะกระทำได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ ความจริงผมได้ฟังเพื่อนสมาชิก ทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายที่ประนีประนอมและฝ่ายที่เสนอแนะให้รัฐบาล ในการออกพระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับนี้ กระผมได้ฟังแล้วรู้สึกเคลิ้ม เคลิ้มมากที่สุดว่า พี่น้องประชาชนผู้ใช้แรงงานนั้นจะได้ประโยชน์จาก กฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อข้องใจในหลักการของ พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือความจริงตัวร่างเดิมดีมาก พอมาเห็นแก้ก็รู้สึก ท้อกำลังใจ คือตั้งที่เพื่อนสมาชิกบอกว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายของ เจ้าของโรงงาน ถูกต้องครับ ผู้ใช้แรงงานนั้นไม่เกิดประโยชน์อันใด ทั้งสิ้น เราจะเห็นเนื้อหาสาระในตัวพระราชบัญญัติที่ยกและแก้เพิ่มเติม ในตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราจะเห็นว่า ลูกจ้าง นายจ้าง และ รัฐบาล ๓ ฝ่ายนี้เป็นผู้ออกเงินทดแทนคือเป็นกองทุน ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับเดิมนับวัน นับชั่วโมง ลู ๆ ก็มายกเลิกเสีย ทั้งวันทั้งชั่วโมง และให้นับเดือน คือ ๓๐ วันเป็นเดือน ผมกราบเรียนถามท่านประธาน ผ่านไปยังรัฐบาลเจ้าของร่าง และเดือนกุมภาพันธ์มี ๒๘ วันจะทำอย่างไร ผมเรียนถาม จะทำอย่างไร จะพูดอย่างไร ถ้าไม่นับวัน อันนี้ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ท่านประธาน ผู้ใช้แรงงานนั้นโดยมากเป็นคน ยากจนหาเช่ากินค่า ไม่มีสมองในการที่จะไปนั่งคิดเขียนอะไรต่าง ๆ เพราะเป็นคนจน ตื่นนอนตะเกียกตะกาย ซึ่งฝนแล้งในขณะนี้ภาคตะวันออก เจียงเหนือ เขาอพยพกันมาแล้ว มาอนกลางดินกินกลางทรายกัน พี่น้อง จังหวัดผมที่เขอะแยะซึ่งเข้ามาในกรุงเทพมหานคร มาทำอะไร ท่านประธาน รับจ้างอนดิน ขนทราย ฉาบปูน มัดเหล็ก ผูกเหล็ก งานไหนที่ไม่เคยทำ ทำหมด ขอให้ได้ค่าจ้าง ถ้าอย่างนั้นคนที่อยู่ที่บ้าน พ่อแม่เดือดร้อน ไม่มี ข้าวสารจะกรอกหม้อ ท่านประธานครับ สิ่งเหล่านี้ถ้ามาตัดปัญหาเรื่อง รายวัน เรื่องชั่วโมงออก จะทำอย่างไร ท่านประธาน เพราะในกฎหมาย เดิมก็เขียนไว้หลายมาตรา เขียนว่า นายจ้างที่รับเหมาจ้างอะไรก็ตาม จำเป็นที่จะต้องเอาลูกจ้างไปขึ้นทะเบียนบัตรส่งเคราะห์ เพื่อจะได้เป็น การประกันสังคมตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธาน ลู ๆ ก็ไม่นับแล้ว ถือว่า ก็คือถึงทางพลลงจากรถไฟ ตอนเช้าคนที่ เป็นนายหน้าหาคนงานไป

ทำงาน บางทีกลางดึกกลางคืน ท่านประธานจะเห็นพ่อช่างชุดต่าง ๆ
 ในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น เราจะเห็นจะมีแต่ชาวอีสานส่วนใหญ่
 หรือท่านประธานจะไม่เชื่อผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะบ้านท่านประธาน
 อาจจะไม่เคยเห็นในสภาพเหล่านี้ ท่านประธานครับ ผมอยากจะประธาน
 กราบเรียนถามว่า ไปตัดเขาทำไม ไปยกเว้นเขาทำไมรายวันกับราย
 ชั่วโมง เพราะบางวันเขามาทำเป็นกะ งานเป็นกะรับเหมาช่วง แต่
 ปกติในกฎหมายฉบับนี้ยกเลิกเสียในมาตรา ๖ ยกเลิกมาตรา ๖
 ผมก็สงสัย เกิดความข้องใจกันที่ว่า ฉะนั้นพี่น้องของกระผมที่มาจาก
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่รับจ้างแรงงานฉบับ ๑๐ ชั้น ๒๐ ชั้น
 ๑๙ ชั้นอะไรต่าง ๆ เกิดตกลงมาตาย พวกนี้ทำงานรายวันและรายชั่วโมง
 ทำอย่างไร ใครรับผิดชอบ กฎหมายนี้ไม่ได้คุ้มครองเลย ท่านประธาน
 ที่เคารพ พระราชบัญญัติฉบับปี ๒๕๓๓ ที่ได้ร่างขึ้นมา ผมว่ารอบคอบมาก
 พอสมควร แต่เห็นว่าแก้กันเยอะเหลือเกิน ไม่รู้แก้ทำไม เพิ่งใช้เพียง
 ๓ ปี -----

เด็กก็ยังไม่เตาะแตะเลยครับ คอยยังไม่แข็งเลย ให้มันแข็งกว่านี้สักหน่อย ก็จะได้มาก นี่ท่านด่วนไป ไปเชื่อใครก็ไม่รู้ กระทบว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ท่านเป็นคนมีฝีมือ และเป็นคนจริงคนจังก็ควรจะรอบคอบพอสมควร แต่ทำไมถูกใครต้มก็ไม่รู้ หรือว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีสุทัศน์ ต้มก็ไม่รู้ ผมมาคิดดูแล้ว ผมไม่สบายใจ ต้องขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่าน ความจริงไม่ใช่หรอกครับ ที่ผมพูดคือหมายความว่า กลัวท่านจะว่างก็เลยต้องเรียนให้ทราบว่พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ควรแก้ ควรเอาไว้ให้นานกว่านี้สักหน่อย ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้น กระทบของยกคำพูดของคุณจำลอง ครุฑขุนทด ประธานโทษที่เอ่ยนาม ที่พูดถึงคนชราคืออายุ ๖๐ ปี ที่ท่านแก้คือจาก ๑๕ - ๖๐ ปี ถ้าไม่ได้ส่งเงินสมทบตามกำหนดกฎเกณฑ์แล้วก็จะหมดสภาพ ถ้าได้ส่งใช้ไปเรื่อย ๆ ก็คงจะไม่เป็นอะไร

ท่านองนั้น ท่านประธาน กฎหมายไม่ได้บังคับให้ส่วนราชการบางส่วน เช่น ข้าราชการประจำ หรือว่าหน่วยงานที่ได้ยกเว้น พวกเหล่านี้พอเขาเกษียณไป ๖๐ ปี พอปีที่ ๖๐ กับ ๑ วัน เขาก็ไปรับจ้าง แล้วก็ขอประกันสังคม ปรากฏว่ากฎหมายฉบับนี้รับไม่ได้ ทำอย่างไรทำอย่างนั้น ท่านประธาน นอกจากนั้นครับท่านประธาน คือจะเอาลูกเดียว เอาเงินกองทุนลูกเดียวอย่างที่เพื่อนสมาชิกพูด ใช้ครับตอนนี้เงินกองทุนมีเป็นหมื่นล้าน และในปีนี้ ปี ๒๕๓๖ ถึงพฤษภาคมก็ดูมีสถิติว่าผู้ต้องประกันสังคมที่มีในทะเบียนนั้นประมาณ ๘,๑๘๐,๐๐๐ คน คิดตัวเลขแล้วมหาศาล มหาศาลจริง ๆ เราไม่ว่าครับ กองทุนจะได้มากยิ่งขึ้น จะได้ให้ตั้งธนาคารเสีย ธนาคารคนยากคนจน คือว่ากระทรวงแรงงานจะมีธนาคารเพื่อประกันสังคมเสียที่ อันนี้ผมเห็นด้วย ดีกว่าไปฝากไว้ แล้วก็ให้ผู้ใช้จ่ายแรงงานได้มีโอกาสได้หยิบยืมในดอกเบี้ยอัตราถูก ไม่ต้องร้อยละ ๖ หรือร้อยละ ๓ อย่างที่เขาทำ อย่างต่างประเทศเขาเป็นต้น

ท่านประธานที่เคารพ กระทบใครจะประทานกราบเรียนถามว่า แล้วเกษตรกรในภาคเกษตรอุตสาหกรรม ท่านประธานครับ ชาวไร่ ชาวนาเดี๋ยวนี้ เขามีกลุ่ม มีเป็นนิติบุคคลคือเป็นรูปสหกรณ์ แต่ในตัวร่างที่แก้ไขนั้นควรจะมีครับ ว่ากลุ่มสหกรณ์ที่มีจำนวนตั้งแต่ ๓๐ คนขึ้นไป เขามีเครื่องจักร เครื่องจักรของรถไถนา ถ้าแรงม้าเกินพระราชบัญญัติโรงงานต้องจดทะเบียน ท่านไม่คิดถึงประเด็นนี้ พอเอาพวกกลุ่มสหกรณ์ทั่วประเทศมาประกัน มาใช้กองทุนทดแทนตามจำนวนเงินที่เขาคิดค่าแรง

ของเขา สมมุติว่าเขาไปปักดำ ทำนา ไร่ไปลงกล้า วันหนึ่งเอาสีกก็มัดครึ่ง
สมมุติ ๑๐๐ มัด มัดละ ๕ สตางค์ เขาก็ได้ ๕ บาท อย่างนี้เป็นต้น
และถ้าเขาได้หลาย ๆ วัน วันหนึ่งก็มัดเฉลี่ยสัก ๕๐ บาท ไม่ต้องถึง
พระราชบัญญัติแรงงานที่ว่าจะต้องใช้เงิน ๗๐ บาท ๑๐๐ บาท
อะไรตามที่ทางราชการประกาศหรือครับ เพราะเขาใช้ตามแรงงาน
ของเขาที่สามารถจะทำได้ สมมุติบุคคลที่เป็นเกษตรกรเขาสามารถที่จะ
ชดเชย ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ของยอดที่ทํานตั้งตารางไว้ว่าจะต้องมี
เงินเดือนได้รับไม่น้อยกว่าเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท หรือ ๓,๐๐๐ บาท
วันละ ๓๐๐ บาท -----

เขาสามารถที่จะเอาเงิน ๑.๕ คือหมายความว่า ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน เขามีเงินให้ ๕๕ บาท เป็นการประกันกองทุน กระผมว่าทำได้ ช่วย เกษตรกรทั่วประเทศได้อย่างมหาศาล จะเป็นอนุสรณ์ ถ้า ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน หรือ ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ท่านจะหาวิธีทำอย่างไรแปรปฏิบัติได้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ บางมาตราแปรไม่ได้เลย ถ้ารับหลักการแล้วแปรไม่ได้ ที่ผมดูแล้ว จะขัดกับหลักการ กระผมจึงต้องกราบเรียนในวันนี้เพื่อประธานอนุภาคต่อ ท่านประธาน ท่านประธานครับ เราประกันแต่แรงงาน แต่ความจริงแรงงานที่ภูมิภาคมาสู่ในภาคกลางนี้ส่วนใหญ่ก็เป็นเกษตรกรทั้งนั้น แต่ที่นี้มาตัดช่วงทำไม่บริษัทประกันชีวิตพอส่งเบี้ยประกันครบ ๓ ปี หรือ ๕ ปี ไม่ได้ส่งเบี้ยประกัน เขาก็ยังยอมให้รับไปเรื่อย ๆ พอถึงครบกำหนด เขาก็ยังมีเงินชดเชยให้ และประกันในเรื่องอะไรต่าง ๆ ให้ได้ ในสัญญาประกันของบริษัทประกันชีวิต แล้วทำไมประกันสังคมอันนี้ไม่หยิบเหตุนี้อย่างในเรื่องเหล่านี้มาเขียน เพราะมีผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้เยอะ อย่างท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อย่างนี้เป็นต้น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือ ๗๗๗ รองนายกฯ บุญชูอย่างนี้ ตอนสมัยท่านอยู่ฝ่ายค้าน ท่านก็เคยดำเนินการจะช่วยแก้ไขปัญหาเหล่านี้ พอไปนั่งข้างบนลิ้มหมดเลย อะไรกัน ประธานโทษผมเอ่ยนามไปสักครู่ ผมอยากจะให้ท่านฟังถึงความจำเป็นที่ท่านเคยพูดที่สภาแห่งนี้ ว่าท่านจะช่วยเกษตรกร ช่วยคนยากคนจน ช่วยคนที่มีแรงงาน ก็จะต้องพลีชีวิตใช้แรงงานแลกเงินเพื่อมาได้เลี้ยงยังชีพของตน ท่านประธานครับ กระผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่าที่กระผมเรียนนี้ ผมอยากจะขอความกรุณา ทำอย่างไรเอากฎหมายเดิมทั้งมาตรา ๖ ให้มีทั้งรายวันและรายชั่วโมงใส่ไปคืนเถอะครับ ที่แก้อย่าแก๊เลยเพื่อจะได้ช่วยผู้ใช้แรงงานชั่วคราว เขาเรียกว่าชั่วคราว พวกเหล่านี้ คือนายจ้าง รับจ้างพวกนี้ไปแล้วก็ต้องขึ้นทะเบียน ต้องไปรายงานให้กรมแรงงานทราบว่ามีรับวันนี้ จำนวนเท่าไรคน แล้วก็เสียเบี้ยประกันให้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานนั้น ป้องกันอุบัติเหตุของชีวิตของเขา เพื่อให้ทายาทเขาได้รับผลประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าพระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับนี้ เดิมนั้นว่าจะใช้ ๗ ประการด้วยกัน แต่ใช้มา ๕ ประการ อีก ๓ ประการไม่ใช้ ใช้ในปี ๒๕๓๔ ครบ ๖ ปี อย่างนี้เป็นต้น กระผมว่าทำไม

ท่านไม่หยิบยกแต่ตรงนี้ให้เสร็จไปเลย แต่ ๖ ปี ก็ให้ใช้ในปี ๒๕๓๗ ไปเลยก็หมดเรื่อง เพราะว่า จะเข้ากับหลักเกณฑ์ที่ว่าผู้ที่ได้รับ สิทธิประโยชน์ รับจากกองทุนประกันสังคมส่งเงินสมทบไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน จะได้รับสิทธิในการพิจารณาตาย ผมคิดถึงปัญหาอันนี้มากกว่า เพราะว่าผู้ใช้แรงงานนั้นเสี่ยงชีวิตเหลือเกิน เสี่ยงมาก ผมอยาก ให้พี่น้องประชาชนของกระผมที่ใช้แรงงาน จะเป็นกรรมกรประเภท ไหนก็ตาม เสี่ยงอันตรายทั้งนั้น เมื่อรัฐต้องการที่จะช่วยเหลือ เกษตรกร ช่วยเหลือพี่น้องประชาชนคนไทยในประเทศที่ใช้แรงงาน แล้ว ควรจะหยิบยกปัญหานี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ กระผมกราบเรียน กฎหมายฉบับนี้มีทั้งดีและเสีย ส่วนเสียก็มี ส่วนดีก็มาก แต่กระผม คิดว่าเมื่อรัฐบาลชุดนี้มาจากการเลือกตั้งก็จำเป็นอยู่เองที่จะต้อง แก้ไขปัญหาต่าง ๆ วันนี้อยู่ในระบบนี้ ถ้าแก้ไขไม่ได้ก็อาจจะแก้ไขไม่ได้ กระผมจึงคิดว่าที่กระผมได้ประทานคราบเวียงตั้งแต่เบื้องต้นมาจนถึงขณะนี้ผลที่กระผมจะต้องเรียนถามก็คือหมายความว่า ๑. ไม่แก้ไขไหมครับ รายวัน รายชั่วโมง เพราะว่าไปขัดกับเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งมี ๒๘ วัน และ ๒๙ วันแต่ละปี อันนี้ประการหนึ่งผมเรียนถาม

ประการที่ ๒ ผมเรียนถามท่านประธานผ่านไปยัง
 ฯพณฯ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกระทรวงแรงงาน ที่ใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้
 ว่า คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ถ้าร่างกายสมบูรณ์ แพทย์ตรวจแล้วมีความสมบูรณ์
 สามารถที่นายจ้างรับเขาทำงานเป็นลูกจ้าง จะเป็นลูกจ้างชั่วคราว
 ลูกจ้างรายวัน ลูกจ้างรายชั่วโมง ขอให้รับ เมื่อแพทย์ได้ตรวจสอบ
 แล้วว่าสมควรที่จะให้ประกันสังคมได้ ให้มีบัตรประกันสังคมจนกว่า
 จะชราภาพ ใช้การไม่ได้แล้วนั้นก็อีกประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งท่านประธานครับ ผมได้ยินข่าวจาก
 ต่างประเทศเขาบอกว่า อย่างบางประเทศอายุ ๕๕ ปี รัฐบาล
 เขาเลี้ยง ออกไปเที่ยวได้สบาย ๆ ผมอายุ ๖๐ กว่า ฯพณฯ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานท่านก็อายุ ๖๐ กว่า กระผม
 ว่าต้องเอาประโยชน์ของพวกเราอายุมาก ๆ เพราะไม่แน่นอน
 ควรจะมีโอกาสประกันสังคมได้ เพราะว่าแรงงานที่เราใช้เดี๋ยวนี้
 ไม่มีอะไรคุ้มครองเลย เราเป็นผู้แทนราษฎรไม่มีอะไรหอก
 ค่ารักษาพยาบาลก็ไม่มี มีแต่ให้คนอื่นเขา แล้วทำไมประกันสังคม
 เราประกันไม่ได้ อันนี้ผมฝากไปด้วยครับ ฝากเรียนถาม ฯพณฯ
 ได้ช่วยตอบผมด้วย

นอกจากนั้นท่านประธาน ความจริงพระราชบัญญัติ
 กระทรวงแรงงานเราก็มีกรมประชาสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์
 ก็มีนิคมคนชราเลี้ยงดูแล้วคนชรา แต่ไม่พอ ก็เอาเงินส่วนเหล่านี้ที่
 มันเกินดุล ๙,๐๐๐ ล้าน ๑๐,๐๐๐ ล้านไปชดเชยพวก ๖๐ ปีที่กระผม
 ประธานกราบเรียนว่าให้ตรวจสอบสุขภาพ กระผมว่าจะดี ท่านจะทำแล้ว
 ก็ได้อันสงฆ์มหาศาลเลยครับ เพราะว่าเป็นการที่จะรับหลักการเท่านั้น
 ตอนแปรญัตติกระผมว่าบางมาตราควรจะเติมไปได้ ผมก็ขอฝาก
 ท่านคณะกรรมการวิสามัญ ถ้ารับหลักการไปแล้วตั้งคณะกรรมการ
 วิสามัญก็โปรดพิจารณาในกรณีเรื่องคนอายุ ๖๐ ปีไปด้วย หรือคน ๑๒ ปี
 ถึง ๑๕ ปีนี้ก็ควรพิจารณา เพราะว่าตอนนี้ใช้แรงงานท่านไปดูตามบ้านนอก
 อายุ ๑๒ ปี จบ ป. ๖ ไม่เรียนต่อแล้วครับ เพราะว่าไม่มีข้าวจะกิน
 ต้องมาทำมาหากินในกรุงเทพฯ กันทั้งนั้นไปดูเถอะครับ ทุกหนทุกแห่ง
 ในกรุงเทพมหานคร จึงเห็นใจกรุงเทพมหานครเอา ๕๐ เพอร์เซ็นต์เถอะ
 มูลค่าเพิ่ม แล้วก็แจกจ่ายไปข้างนอก ๕๐ เพอร์เซ็นต์ มันจะได้เฉลี่ย

ความเจริญไปข้างนอกบ้าง กราบขอบคุณมากครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณณรงค์

นายณรงค์ นิยมไทย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่

พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระผมเองนั้นคงจะพูดในประเด็น

บางประเด็นที่จะมีการขอแก้กฎหมายหรือพระราชบัญญัติประกันสังคมในวันนี้

ท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายกันหลายท่านบอกว่ากฎหมายนี้ประกาศใช้กันมา

ไม่นาน แล้วก็มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาในรัฐบาลชุดนี้ กระผมใคร่

มีความคิดเห็นว่าการกฎหมายทุกกฎหมายนั้นเมื่อถึงเวลาเมื่อถึงโอกาสต้องมี

การเปลี่ยนแปลง ในการเปลี่ยนแปลงนั้นดีขึ้น เราควรจะมีการเห็นพ้อง

ต้องกัน จริงอยู่พระราชบัญญัติประกันสังคมซึ่งใช้มาไม่นาน จะต้องมีการ

ซึ่งเราจะต้องอุดช่องโหว่นั้น ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าสภาแห่งนี้คงจะให้ความเห็นชอบ

ในเรื่องนี้ เพราะเราและท่านทั้งหลายซึ่งอยู่ที่นี้มาจากการเลือกตั้งทั้งสิ้น

ผมเองจะตั้งข้อสังเกตอยู่มาตราหนึ่งซึ่งได้เขียนไว้ แล้วก็ขอแก้ไข

จริงอยู่นั้นคืออาจจะมีการส่วนทางการคุมกำเนิดบ้าง แต่ผมเห็นว่า

การคุมกำเนิดนั้นเป็นเรื่องของการคุมกำเนิด -----

แต่ประเด็นมันอยู่ที่ว่าการประกันสังคมกับการคุมกำเนิดประชากรนั้นมันจะต้องเป็นคนละเรื่องกัน ในมาตรา ๒๖ บอกว่าให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน คือมาตรา ๒๗ มาตรานี้บอกว่าในกรณีผู้ประกันต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกิน ๒ ครั้ง เป็นการเหมาจ่ายในอัตราครั้งละ ๑๕๐ ของค่าจ้างตามมาตรา ๕๑ เป็นเวลา ๙๐ วัน ท่านประธานที่เคารพ ความคิดเห็นของผมหรือจะสู่กรรมวิธีการซึ่งจะแปรญัตตินั้นบอกว่า จริงอยู่ครับ อย่างที่ผมได้กราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ นั่นคือการคุมกำเนิด ซึ่งรัฐบาลหรือว่าหน่วยงานบางหน่วยงานต้องการให้ครอบครัวหนึ่งมีบุตรเพียง ๒ คน อันนี้ผมเข้าใจ แต่การประกันสังคมผมขออ้าว่าเราจะมาขัดกันตรงนี้ว่า ๒ ครั้ง เบิกได้นั้นผมว่ามันรู้สึกอะไรอยู่ ท่านประธาน ยกตัวอย่าง ผู้หญิงสักคนหนึ่งคลอดลูกแล้วก็เบิกค่าประกันสังคมได้ เผอิญไม่ได้แข่ง เผอิญมันมีของจริงด้วย ลูกอายุสัก ๑ ขวบตาย แล้วเขาอยากได้ลูกอีก เกิดคนที่ ๒ อีก ได้ ๑ เบิกได้ ๒ ครั้ง ถ้าเขาอยากได้ลูกอีกคน คนที่ ๓ ซึ่งคนแรกตายไปแล้ว เขาจะได้เงินทดแทนประกันสังคมนี้หรือ ตรงนี้ผมว่าถ้าเขียนอย่างนี้จะเป็นการชัดเจนจำกัดจนเกินไป จะคุมกำเนิดประชากรของชาติมากไปหน่อย โดยซึ่งไม่ให้สิทธิในการประกันสังคม ผมขอตั้งข้อสังเกตตรงนี้ไว้ให้คณะกรรมการพิจารณากันว่าอย่างไรให้มันลึกซึ้งกว่านี้ในมาตราที่กระผมได้เรียน

อีกมาตราหนึ่งซึ่งผมได้ตั้งข้อสังเกตไว้เหมือนกัน นั่นคือมันจะโยงไปถึงมาตรา ๙๖ ผมย้อนไปถึงมาตรา ๓๖ ให้แก้ไขมาตรา ๑๐๓ ด้วย ตรงนี้เขียนไว้ว่ามาตรา ๓๖ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติฉบับนี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่า ๑๐ คน ท้องที่ใดและเมื่อใดท่านประธานครับ ผมขอเรียนว่าขณะนี้นายจ้างได้ทำการหลีกเลี่ยงพระราชบัญญัติประกันสังคมนี้มากมายเหลือเกิน โดยเฉพาะในจังหวัดเชียงใหม่ของกระผม และท้องที่ซึ่งมีอุตสาหกรรมมากในขณะนี้ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมในครัวเรือน หรืออุตสาหกรรมประกอบเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่ท่านประธาน เจ้าหน้าที่ตอนนั้นก็ยังอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยอยู่ ตอนนี้มีกรมแรงงาน กระทรวงแรงงาน ท่านประธาน วิธีการเหล่านั้นเจ้าหน้าที่

ผมขอเรียนตรง ๆ พุดตรงนี้ว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐบางคน บางกลุ่ม ได้มีการรู้เห็นกับเจ้าของโรงงานซึ่งหลีกเลี่ยงในการประกันสังคม ทางสายไปบ้านผมมีโรงงานหมึกอยู่โรงงานหนึ่ง ใช้วิธีบล็อกถือเป็นกำแพงกั้น และเป็นโรงงานคนมีเป็นร้อย ๆ ไม่ได้ประกันสังคม แต่จะหลีกเลี่ยงอย่างไรเพราะว่ามีรถจักรยานยนต์มาจอดที่ข้างถนนเป็นดับเลข ผมถามพนักงานเหล่านั้นว่าประกันสังคมไหม บอกไม่ได้ประกัน เพราะไม่เห็นเขาว่าอย่างนั้น ใช้กำแพงกั้น แต่ว่ารถเครื่องจอดข้างถนนเป็นร้อย ๆ คัน สายไปบ้านผมทางอำเภอสันกำแพง ท่านประธาน ตรงนี้สิดรับนำ เป็นห่วงว่าถ้าเรามามองกันถึงท่านสมาชิกบางท่านว่าจะประกันจนถึงกลุ่มสหกรณ์ถึงชาวนาอย่างนี้ ตรงนี้ยังดูแลไม่ทั่วถึงเลย นี่เป็นข้อสังเกต ยังดูแลไม่ทั่วถึงการประกัน แล้วมีการหลีกเลี่ยง ประทานโทษ เจ้าหน้าที่บางคนมีการสอนเจ้าของโรงงาน หรือผู้ประกอบการให้หลีกเลี่ยงหมายให้ตีความกฎหมาย ท่านประธาน เรื่องนี้ผู้ใช้แรงงานหรือผู้ประกอบการก็ดี หรือใครก็ตาม โดยเฉพาะคนงานซ้ำ ค่าแรงงานไม่ได้ตามเป้าหมาย ซึ่งทางรัฐบาลประกาศ เชียงใหม่แพงกว่าลำพูน ลำพูนถูกกว่าเชียงใหม่ ยังไม่ได้ตามนั้นเลย -----

เพราะมีช่องโหว่ที่เจ้าหน้าที่ไปแนะนำให้กับผู้ประกอบการหรือเจ้าของ
โรงงานนั้นให้หลีกเลี่ยงได้ ตรงนี้ถ้าท่านต้องการความจริงหรือประชามติ
หรือต้องการจดหมายละก็ ผมเชื่อมั่นว่าคนงานทั้งประเทศ หรือคนงาน
ภูธรนั้นเขามีความซอกซำขนาดไหน เพราะเขาไม่ได้ตามที่กฎหมาย
แรงงานกำหนดให้ ถ้าจะเอาบอกว่าไปหางานที่อื่นทำ จำใจต้องเอา
เงินค่าแรงต่ำ เงินเดือนต่ำไม่พอ การประกันสังคมไม่มีอีกต่างหาก หลบ
อีกต่างหากนี่เป็นของจริง ซึ่งต้องฝากผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลกันหน่อย
เมื่อพูดถึงแรงงานอีกเหมือนกันต้องกระจายต้องต่อเนื่องไปว่า ขณะนี้
แรงงานจากต่างประเทศโดยเฉพาะภาคเหนือขณะนี้ท่านประธาน ได้
มาเบียดบังแรงงาน นอกจากผู้ใช้แรงงานจะถูกประกันสังคมยังถูกเอา
เปรียบอีก เจ้าของแรงงานเหล่านั้น นอกจากไม่ประกันสังคมให้กับคน
งานของตัวเองหรือพนักงานตนเองแล้ว ยังไปรับคนงานต่างประเทศ
คือคนงานจากพม่าเข้ามาในภาคเหนือมากที่สุด ท่านประธานถึงแม้ว่า
ขณะนี้สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจจะเกิดขึ้นในอนาคต แล้วหอการค้าในภาคเหนือ
บางหอการค้าได้ยื่นหนังสือถึงรัฐบาล ขอให้รัฐบาลนำแรงงานจาก
ต่างประเทศเข้ามา ซึ่งกระผมได้เห็นภาพพจน์วันนั้นใน ที.วี. ซึ่งได้
ถ่ายทอดที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยใช้แรงงานของพม่าและมา
ลงทะเลเบียดกันที่นั่น ผมเห็นเป็นภาพ ซึ่งนั่นคือแย่งงานของคนไทย ทั้ง ๆ
ที่คนไทยซึ่งเรียนแล้วว่าค่าแรงงานต่ำไม่พอ ไม่ตรงเป้าตามที่รัฐบาล
หรือกฎหมายบัญญัติไว้ก็ตาม ยังโดนแรงงานต่างประเทศเข้ามาอีก
แล้วตรงแม่สอดมีการลงทะเลเบียดให้คนงานเข้ามาทำกัน มาเบียดบัง
แรงงานไทยอีก ๒ อย่างครับ คนไทยโดนขณะนี้ ประกันสังคมยังไม่
ทั่วถึงยังถูกตรงนั้นและถูกแรงงานอีก

อีกอันหนึ่งซึ่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้มีความห่วงใยพี่น้อง
ชาวนาว่าต้องให้ประกันสังคม ซึ่งกระผมตั้งข้อสังเกตอีกเช่นกันว่า การ
ประกันสังคมนั้นคนงานผู้ใช้แรงงานยังรับประกันไม่ได้ เพราะนายจ้างมี
พฤติการณ์อย่างนั้น แต่ขณะเดียวกันชาวนาไม่สามารถที่จะเป็นบรรทัดฐาน
ว่าได้เงินเดือนเท่าไร มีรายได้เท่าไร จะประกันเท่าไร เพราะค่าปักดำ
นาหรือว่าค่าปลูกลูกนาที่บ้านผมเรียกว่าปลูกลูกนานั้น เขารับจ้างกันปลูกลูกนาปีละ
ครั้งเดียว วันละ ๑๕๐ บาท เดือนหนึ่งก็ ๔,๕๐๐ บาทเฉลี่ยต่อปีเท่านั้นเอง
ปลูกลูกนาเดือนเดียวเท่านั้นเองไม่มาก คนเชียงใหม่ไม่ค่อยปลูกลูกนากันแล้ว

มีพี่น้องจากจังหวัดลำพูนเท่านั้น ซึ่งนั่งรถบัสปรับอากาศรับจ้างปลุกนาใน
ตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ในเขตอำเภอสันกำแพง ดอยสะเก็ด
และสารภีวันละ ๑๕๐ บาท พี่น้องจากจังหวัดลำพูนเท่านั้น ซึ่งรับ
จ้างปลุกนากัน ขณะนี้ชาวนาได้หายไ้จำนวนมาก ส่วนอีกอันหนึ่ง
ที่ว่าจะให้สหกรณ์รวมตัวกันมาเป็นประกันสังคมนั้น กระผมเห็นว่า
เป็นสิ่งที่น่าจะเป็นไปได้ เพราะสหกรณ์นั้นมีการค้าการชามีเงิน
หมุนเวียนซึ่งพอจะเป็นที่รองรับได้ อันนี้ผมเห็นว่าควรจะให้เอามาสู่
ในระบบนี้เป็นอย่างไร

บทสรุปก็คือ ผมตั้งข้อสังเกตไว้เกี่ยวกับเรื่องแรงงาน
ว่า ขอให้ทางรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงแรงงานที่ควบคุมการประกัน
สังคมขณะนี้ดูแลสอดส่องโรงงาน หรือหน่วยงานใดที่จะทำให้ผู้ใช้แรงงาน
ไม่ได้รับการประกันสังคมโดยการหลีกเลี่ยงของเจ้าของโรงงาน ซึ่ง
สร้างกำแพงกั้น ๆ หลายแห่งในภาคเหนือ ผมยกตัวอย่างทางไปบ้าน
ผมให้เห็นชัด ถ้าไม่เหื่อไปกับผมเมื่อไรก็ได้ ส่งเจ้าหน้าที่ไปกับผมแล้ว
จะชี้ว่าโรงงานนี้เขาประกันสังคมให้ลูกจ้างเขาไหมมีถึง ๑๐๐ กว่าคน
ไม่ต้องถึง ๑๐ คนอย่างที่คุณหมายได้เขียนไว้ ตรงนี้ต้องดูกันให้ชัดเจน
ผมฝากท่านประธานด้วยความเคารพ ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการ
ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
คุณบุญเสริม

นายบุญเสริม ถาวรกุล (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม บุญเสริม ถาวรกุล จากจังหวัดพิจิตร พรรคชาติไทย ท่านประธาน
 ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นและกิติติง
 พระราชบัญญัติประกันสังคม ซึ่งรัฐบาลชุดนี้ได้นำมาแก้ไขปรับปรุงของฉบับ
 ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ กระผมเองในช่วงนั้นก็มีส่วนร่วมในการพิจารณากฎหมาย
 ประกันสังคมฉบับเดิมอยู่ด้วย ท่านประธานที่เคารพ ทั้งหมด ๑๕ ข้อที่
 รัฐบาลได้ขอปรับปรุงแก้ไข ถ้านำรายละเอียดแต่ละข้อ ซึ่งเพื่อนสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาพูดแยกแยะแจกแจงให้ท่านรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ซึ่งท่าน
 ได้กรุณามานั่งอยู่ที่ ๓ ท่าน และโดยเฉพาะท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
 ซึ่งท่านรับดูแลถึง ๒ กระทรวง นับว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความสามารถใน
 คณะรัฐมนตรีทั้ง ๕๙ ท่านเพียงท่านเดียว ท่านประธานที่เคารพ กระผมเอง
 อยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพว่า กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงแรงงานกิติ ท่านรัฐมนตรีช่วยทั้ง ๒ ท่านของเรากิติ คงไม่ได้มี
 ส่วนร่วมรู้เห็นในการแก้หรือปรับปรุงพระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับนี้
 แต่ประการใด เพราะร่างฉบับนี้ที่นำเสนอขึ้นได้มีขึ้นก่อนแล้วที่ท่านรัฐมนตรี
 ทั้ง ๓ ท่านจะมารับงานของกระทรวงแรงงาน ผมเชื่อว่าท่านทั้งสามคง
 จะต้องยอมรับ และท่านก็คงจะต้องทราบและรู้ว่าสิ่งที่เสนอมาแก้ทั้งหมด
 ๑๕ ข้อในขณะนั้น เปรียบเสมือนขอร่างทั้งฉบับทั้งหมดว่า ต้องมีข้อบกพร่อง
 ท่านที่นั่งอยู่ที่ ๓ คนข้างบน ซึ่งเพิ่งมารับงานไม่กี่วันตามนโยบายของ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจะต้องทำงานให้สำเร็จลุล่วง
 ภายใน ๑๐๐ วัน คงจะยากที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานที่เคารพ
 เพราะร่างงานแรงงานของชาตินั้น มีเพื่อนผู้ใช้แรงงานเป็นสิบ ๆ ล้านคน
 และสภาพแรงงานของชาติมีหลายสถานภาพด้วยกัน ถ้าเราจะทำงานให้
 เสร็จภายใน ๑๐๐ วัน กระผมอยากจะกราบเรียนท่านซึ่งผมเคารพว่า
 คงเป็นไปได้ด้วยความยาก แต่จะเป็นการกระตุ้นรัฐมนตรีช่วยทั้งสองกิติ
 ท่านปลัดกระทรวงกิติ ท่านอธิบดีทุกกรมของกระทรวงแรงงานก็เป็นส่วนหนึ่ง
 เก่านั้น แต่คงจะเป็นภาพที่เราไม่สามารถยอมรับใน ๑๐๐ วันสำเร็จได้
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองอยากจะกราบเรียนว่า กลุ่มผู้ใช้แรงงาน
 ของชาติเวลานั้น นับว่าเป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสจากกลุ่มที่ ๒ จากพี่น้อง
 เกษตรกรซึ่งมีอยู่ ๓๐ กว่าล้านคน ถ้าเราจะดูให้ลึกซึ่งกฎหมายประกันสังคม
 ฉบับนี้ โดยเฉพาะที่ขอแก้ไขทั้งหมด ๑๕ ข้อ เป็นสิบ ๆ มาตรา กระผม

อยากจะกราบเรียนว่า ผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานไม่ได้ถูกแก้ไข
 โดยเฉพาะสวัสดิการที่จะได้รับเพิ่มไม่มี ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 ก็คือ ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ได้กรุณาดูให้ละเอียดด้วย เพราะ
 ท่านเองเป็นเจ้าของกระทรวง ซึ่งจะต้องรับผิดชอบผู้ใช้แรงงานสิบกว่าล้านคน
 แล้วก็ต้องรับผิดชอบผู้ใช้แรงงานคนไทยในชาติ ซึ่งเดินทางไปทำงาน
 ยังต่างประเทศ นับว่าเอาชีวิตไปเสี่ยงเพื่อจะหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว
 และนำผลประโยชน์ทางด้านสถานการเงินมาสู่ประเทศชาติให้ดีขึ้นด้วย
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองไม่ทราบว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีทั้งสามของ
 กระทรวงแรงงานได้ดูเศรษฐกิจของชาติหรือเปล่า ได้ดูความเจริญเติบโต
 ทางด้านการลงทุนหรือเปล่า และได้ดูการผันผวนทางด้านแรงงานมากนัก
 แต่ไหนอย่างไร ปัจจุบันนี้มีผู้ประกันสังคมทั้งหมดเท่าไร นายจ้างออก
 เป็นเงินเท่าไร รัฐออกเป็นเงินเท่าไร ผู้ใช้แรงงานออกเป็นเงินเท่าไร
 รวมทั้งรายจ่ายที่เปรียบเทียบจ่ายออกไปเป็นรายเดือนของแต่ละสาขาธุรกิจ
 ที่มีอยู่ในบ้านเมืองเรา และสาขาธุรกิจใดเป็นสาขาที่เสี่ยงภัยที่สุด มีจำนวน
 ก็เปอร์เซ็นต์ มากน้อยเท่าไร อย่างไร ประการใด-----

โดยเฉพาะประเทศชาติของเราไม่ประสบผลสำเร็จในด้านการพัฒนาที่ดี
 ในด้านการบริหารบุคคลก็ดี หรือทางด้านการบริหารอื่นใดที่เกี่ยวข้อง
 โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นสวัสดิการของผู้ยากไร้ เรามักจะขาดข้อมูลที่ค่อนข้าง
 จะผิดพลาดมหาศาล เหมือนกับรัฐบาลที่บริหารเรื่องข้าว ประกันราคาข้าว
 พุงราคาข้าว ผิดพลาดเรื่องตัวเลข เรื่องสต็อก เรื่องผลผลิตทุกอย่าง
 ที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นกระทรวงแรงงานก็คงจะต้องเป็นอีกกระทรวงหนึ่ง
 ที่จะต้องแม่นยำก็ได้ตัวเลขข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้อง ความผิดพลาด
 จะต้องให้เกิดขึ้นโดยไม่มากจนเกินไปนัก ทั้งนี้ทั้งนั้นกระผมอยากจะ
 กราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการด้วยความเคารพว่า กระทรวงแรงงาน
 เจ้าหน้าที่ทั้งหมดให้ความร่วมมือ ได้รับความร่วมมือจากท่านข้าราชการ
 ในด้านตัวเลขมาน้อยแค่ไหนอย่างไรประการใด ผลที่สรุปออกมา
 ในช่วงของการประกันสังคมกฎหมายฉบับเก่าที่ท่านได้ดูแลรักษาพึงปฏิบัติ
 มาในอดีตจนถึงปัจจุบันนี้ ความพอใจของผู้ใช้แรงงานมีมาน้อยแค่ไหน
 ผู้ที่ประกอบธุรกิจซึ่งเสียเงินสมทบส่วนหนึ่งมีเสียงสะท้อนออกมาต่อ
 นโยบายประกันสังคมอย่างไร เงินของรัฐซึ่งเอาไปสมทบด้วย
 ท่านประธานที่เคารพผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการ ก็คือเป็นเงินของ
 ประชาชน เป็นเงินของนักธุรกิจ เป็นเงินของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งเสียภาษี
 ไปให้รัฐ แล้วรัฐก็จ่ายกลับคืนมา รัฐเพียงแต่เป็นผู้ดูแลรักษาเงินจาก
 รายได้ภาษี และเอามาจับจ่ายเป็นสมทบอีกส่วนหนึ่ง กระผมอยากจะ
 กราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานด้วยความเคารพว่า
 ข้อมูลเหล่านี้ท่านมีหรือยัง ผลสะท้อนที่กระผมได้กราบเรียนทั้งหมด
 เขาพอใจไหม แล้วนักธุรกิจประกันเพิ่มขึ้นด้วยความพอใจ หรือว่า
 กฎหมายไปบังคับให้เขาประกัน ฉะนั้นต้องสร้างความพอใจให้ทุกฝ่าย
 เพื่อให้เกิดสมดุลในด้านการบริหารการประกันสังคม หลายท่านพูดว่า
 การบริการทางสาธารณสุขไม่ดี แล้วก็ไม่ได้ตอบสนองให้ผู้ใช้แรงงาน
 ได้รับผลประโยชน์อย่างภาคภูมิใจ เพราะฉะนั้นที่กระผมกราบเรียนว่า
 ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่าน เพิ่งมารับหน้าที่ ท่านไม่ได้มีส่วนรู้เห็นใน
 กฎหมายฉบับนี้ เพราะคนอื่นชงไว้เสร็จ ยังมีเวลาครับ ถ้ามีการตั้ง
 คณะกรรมาธิการพิจารณา ผมอยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงแรงงาน ซึ่งเราถือว่าท่านเก่งที่สุดในกระบวน ๔๙ คน

เพราะใน ๕๕ คน มีท่านคนเดียวเท่านั้นที่รับ ๒ ตำแหน่ง มีเวลาครบ
 ท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพ ควรจะหาข้อมูลจากนักธุรกิจ หาข้อมูล
 จากผู้ใช้แรงงาน และโดยเฉพาะในชนบทซึ่งกำลังถูกพัฒนาไปในด้าน
 อุตสาหกรรม ท่านดูแลทั่วถึงหรือยังในการแก้ไขปรับปรุงนั้น กระผมเห็นด้วย
 แต่ท่านมีข้อมูลพร้อมหรือยัง แล้วแก้ไปนั้นเป็นที่พอใจและปรับตัวสอดคล้อง
 กับเศรษฐกิจของชาติในปัจจุบันนี้หรือเปล่า ตรงนี้แหละครับท่านประธาน
 ที่เคารพ ที่กระผมอยากจะชี้แนะและกฎหมายไหน ๆ ก็แก้ แต่ในขณะเดียวกัน
 ผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานเกือบไม่มีเลย ทำไมมันเป็นไปได้อย่างไร
 และในขณะเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ ผมขอฝากท่านรัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่าน
 ได้ไหมครับ ขอฝากตรงที่ว่าท่านผนวกได้ไหมครับ ถ้าเงินกองทุนมีเหลือ
 มากมาย เอาประกันชีวิตบวกเข้าไปด้วย-----

ถ้ามีเป็นเงินกองทุนพิเศษให้เขาอีก เพราะทราบว่าเงินท่านมีเหลือ
 เขอะแยะ และจากการนำเงินไปฝากนั้นมิใช่ได้เสียเงินปากถุง
 จากธนาคารต่าง ๆ กันบ้าง ผมอยากฝากท่านรัฐมนตรีให้ไปตรวจสอบ
 ดูแลด้วย เพราะเงินเหล่านี้เป็นเงินกองทุนเอาไปเก็บไว้เฉย ๆ
 แต่ประเทศชาติคนยากจนกำลังรอความช่วยเหลือจากรัฐบาล โดยเฉพาะ
 ชาวนาผู้ยากไร้ เกษตรกรที่ลำบากแสนเข็ญ ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมเองไม่ขัดข้องในการแก้หรือปรับปรุงพระราชบัญญัติประกันสังคม
 แต่ประการใด แต่สิ่งที่ผมห่วงที่สุดก็คือ แก้เพื่อใคร แก้ไปทำไม คนที่เดือดร้อน
 มากที่สุดคือใคร และเฉลี่ยความได้เปรียบเสียเปรียบกันตรงประเด็น
 หรือไม่ หรือว่าพอรัฐบาลใหม่เข้ามาแล้วจะต้องแก้อีก เราคงไม่อยาก
 ให้เป็นอย่างนั้น เพราะว่าวัตถุประสงค์ในการแก้ก็คือปรารถนาดีกับทุกฝ่าย
 ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ให้สะดวกยิ่งขึ้น ให้คล่องตัวยิ่งขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน
 ผลประโยชน์ก็ต้องดีมากขึ้นด้วย เพราะเงินที่กองทุนที่มีอยู่ถ้าใช้ไม่หมด
 ดอกเบี้ยก็เพิ่มปีหนึ่งเป็นร้อย ๆ ล้าน เป็นพันล้าน ท่านคงจะต้องยอมรับ
 ตรงนี้ว่าท่านเก็บเงินไปเป็นกองทุน ไม่ใช่เก็บไปเพื่อภาคภูมิใจแล้วเงิน
 มีอยู่ ถ้าการบริหารใช้ไม่เป็นเงินนั้นก็ไม่มีประโยชน์ต่อผู้ประกันสังคม
 เงินนั้นก็ไม่ใช่จงใจให้นักธุรกิจจะต้องอยากประกันสังคมเพื่อจะช่วยให้
 แรงงานซึ่งอยู่ในความดูแลของนักธุรกิจ ผมยอมรับครับว่านักธุรกิจ
 บ้านเราใจกว้าง และนักธุรกิจบ้านเราเห็นใจผู้ใช้แรงงาน ในเมื่อรัฐ
 โอดเข้ามาเกี่ยวข้อง วางหลักประกันให้คนงานของเขาซึ่งเขาดูแลอยู่
 เขาเต็มใจ ถ้ามว่าการประชาสัมพันธ์ทำได้กว้างขวางแค่ไหน
 การตอบสนองผู้ใช้แรงงานที่เดือดร้อนสมบูรณ์หรือไม่ ถ้าทำสมบูรณ์
 เท่ากับเป็นการจูงใจให้นักธุรกิจเพิ่มสวัสดิการให้ แล้วก็อยากประกัน
 ให้มากขึ้น นี่กำลังจะรุกไปต่ำกว่า ๑๐ คนอีกแล้ว ออกมาใหม่ ๆ
 ๒๐ คนขึ้นไป นี่ลดลงมาเหลือ ๑๐ คน และกำลังจะรุกต่อไปอีก ถ้ามว่า
 ยิ่งรุกรการลงทุนจะหยุดชะงักด้วยหรือเปล่าที่กระผมกราบเรียนไว้เมื่อกี้
 แล้วคนงานจะหนีออกไปทำงานที่อื่น และแรงงานของเราจะต้องลงใหม่
 เพื่อนร่วมประเทศที่อยู่ มีคนงานตงงานอยู่รุกรเข้ามาในประเทศไทยเรา
 มากขึ้นหรือเปล่า และเกี่ยวกับคนในชาติไปทำงานต่างประเทศ มีข้อ
 ผูกพันในการดูแลประกันสังคมกับเขาหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ
 ฝากท่านรัฐมนตรีสด ๆ ร้อน ๆ ของกระทรวงแรงงาน ซึ่งท่านยังไม่รู้

ว่าปัญหาของชาติในด้านแรงงานนั้น สามารถพลกรัฐบาลให้ตักเตือน
 ได้มาแล้ว ฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะฝากท่านประธานที่เคารพผ่านไปยัง
 ท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพทั้ง ๓ ท่านว่า ขอให้ละเอียดอ่อน อย่าสู้เอา
 เผากิน เพราะเรื่องของคน ขนาดแค่ข้าวก็จะแย่งอยู่แล้ว ถ้าอยู่กับคนซึ่ง
 ยุ่งหนักนะครับท่านรัฐมนตรีแรงงานที่เคารพ ฉะนั้นตรงนี้ผมเชื่อในความ
 เป็นธรรมของท่าน แต่ในบางครั้งท่านก็อาจจะมองข้าม แล้วท่านเอง
 ก็อาจจะเชื่อคนข้างเคียงมากไปหน่อย ขอฝากท่านได้ตรวจสอบดูอีกครั้ง
 โดยท่านรัฐมนตรีว่าการและท่านรัฐมนตรีช่วยทั้ง ๒ ท่าน ช่วยดูกันให้
 ละเอียด หน้าที่ปรึกษาที่เก่งมานั่งวิเคราะห์แก้ไขทั้ง ๑๕ ข้อที่เสนอแก้ไข
 ในวันนี้ เพื่อจะได้ให้กฎหมายประกันสังคมของเราที่ออกมาได้สมบูรณ์
 มากยิ่งขึ้น รัฐบาลชุดต่อไปที่มานั่ง หรือรัฐมนตรีที่มานั่ง ก็ไม่ต้องมานั่ง
 แก้ไขกันอีกให้เสียเวลาในสภาผู้แทนราษฎร และจะทำให้บุคคลภายนอก
 ซึ่งเป็นนักธุรกิจก็ดี ฟ้องผู้ใช้แรงงานก็ดี ภาษีของชาติก็ดี ดูแล้วเหมือน
 กับว่ายุคใครยุคมัน กระผมเองไม่อยากจะเห็นอย่างนั้น ฉะนั้นท่านยังมีเวลา
 ที่จะปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอฝากท่านประธานให้เป็น
 ข้อคิดแก่ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๓ ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายไพฑูรย์ แก้วทอง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายแสดง
ความคิดเห็น ส่วนใหญ่ก็เห็นว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้ใช้มาแล้วถึง ๓ ปี
ก็อาจจะมีข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไข ส่วนใหญ่นั้นก็มีความสงสัยในประเด็น
รายละเอียดซึ่งก็คงจะสามารถขอแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการได้ แต่ใน
ประเด็นที่ท่านสมาชิกได้สงสัยบางประเด็นที่กระผมเองจะขอใช้เวลา
สภาเพียงสั้น ๆ ที่จะตอบชี้แจง โดยเฉพาะประเด็นที่ท่านสมาชิกได้
อภิปรายว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ ซึ่งมีหลักการในการแก้ไขนั้นจำนวนถึง
๑๕ ประเด็น และในบางประเด็นนั้นโดยเฉพาะประเด็นที่ ๑ และที่ ๒
บอกว่า เชียนมาไม่สามารถที่จะขอแปรญัตติได้ อันนี้กระผมอยากจะ
ขอเรียนชี้แจงว่า

ในประเด็นที่ ๑ และที่ ๒ โดยเฉพาะการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๕ (๑) และมาตรา ๓๓ เพื่อให้ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและ
ลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงไม่อยู่ภายใต้บังคับของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ อันนี้
ขอเรียนว่า ในหลักการแล้วรัฐบาลต้องการให้เป็นหลักการที่แน่ชัดเพื่อที่จะ
ให้ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงนี้ ไม่อยู่ใน พ.ร.บ.
นี้ใช้บังคับ อันนี้ก็คงจะแปรญัตติไม่ได้

ในประเด็นที่ ๒ ที่คิดค่าจ้างคิดค่าเงินสมทบเป็นจากรายวัน
เดิม ขอแก้มาเป็น รายเดือน อันนี้ก็คงจะเป็นหลักการที่แน่ชัด ส่วนในอีก
๑๓ ประเด็นนั้นก็สามารรถที่จะแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการได้

ในประเด็นที่หลายท่านได้เป็นห่วงเป็นใยว่า ลูกจ้างชั่วคราว
รายวันและลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมง ถ้าหากว่า พ.ร.บ. นี้ไม่ใช้บังคับแล้ว
พวกเขาเองจะเดือดร้อนหรือไม่ครับ จริง ๆ แล้วลูกจ้างชั่วคราวนั้น
ถ้าหากว่าลูกจ้างชั่วคราวรายวันและรายชั่วโมงนี้ ถ้าหากว่าจะต้องถูกหัก
เงินเดือนส่วนหนึ่งมาสมทบในเงินประกันสังคมแต่ เขาก็ต้องออกไปในช่วงที่
ของการเปลี่ยนงาน รายได้ของเขา ก็จะขาดไปเปล่า ๆ โดยที่เขายังไม่ได้
สิทธิอะไรเลย แต่ในเรื่องของเงินกองทุนทดแทนนั้น อีก พ.ร.บ. ฉบับหนึ่ง
นั้นก็มิผลใช้บังคับในลูกจ้างเมื่อมีการจ้างอยู่แล้ว และเขาสามารถที่จะสมัคร

เป็นสมาชิกของประกันสังคมคือสมัครได้โดยสมัครใจ คือจะมีผลเริ่มใช้บังคับ
ตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ และในทำนองเดียวกันภาคแรงงานด้านเกษตร และก็ใน
ปี ๒๕๓๗ นั้นก็สามารถสมัครเป็นสมาชิกประกันสังคมได้โดยทำโดยสมัครใจ
นะครับ

สำหรับในประเด็นที่การสงเคราะห์บุตรและคนชรา พ.ร.บ.
เดิมนั้นให้ใช้บังคับว่าใน ๖ ปี ตั้งแต่ พ.ร.บ. ประกันสังคมใช้บังคับ หรืออยู่
ในปี ๒๕๓๙ ก็จะมีผลใช้บังคับ แต่ พ.ร.บ. นี้เราเสนอแก้ไขมาว่าจะใช้บังคับ
เมื่อไรก็ได้ ก็ให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งสมาชิกหลายท่านก็ได้เป็นห่วง
เป็นไขว่ามันจะสามารถทำได้ก่อนปี ๒๕๓๙ หรือไม่ หรือว่าก่อน ๖ ปีหรือไม่
ถ้าใช้ได้ก่อนก็คงจะเป็นประโยชน์ -----

ผมคิดว่าท่านทั้งหลายก็คงจะมีความคิดที่ตรงกัน ในฐานะที่รัฐบาลนั้นก็
อยากให้มีการคุ้มครองและมีผลใช้บังคับให้เร็วที่สุด ที่กำหนดต้อง
แก้ไข พ.ร.บ. ฉบับนี้มาก็เพื่อที่จะให้เกิดการคล่องตัวสำหรับ
การปฏิบัติ แต่ถ้าพร้อมแล้วก็ประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกาออกมาใช้เลย

ส่วนที่มีสมาชิกบางท่านได้แสดงความคิดเห็นว่า ในกรณี
ที่การจ้างนั้นมีลูกจ้างน้อยกว่า ๑๐ คน น้อยกว่า ๑๐ คนนี้ พ.ร.บ. ฉบับนี้
ก็ได้แก้ไขว่า ถ้าจะใช้บังคับกับนายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่า ๑๐ คนแล้ว
ก็ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาออกมาเช่นเดียวกัน ซึ่งของเดิมนั้นไม่มี
อันนี้ก็ดีขึ้น

ส่วนกรณีที่หลากหลายท่านได้ท้วงติงว่า เงินประกันสังคมนั้น
พอกพูนขึ้นมีจำนวนมาก ปัจจุบันนี้ก็บอกว่ามีเป็นหมื่นล้าน เสร็จแล้ว
สำหรับเรื่องการที่จะจ่ายเพื่อทดแทนให้ผู้ที่เอาประกันตนนั้นจ่ายยาก
เหลือเกิน แล้วก็ไม่ค่อยให้ความสะดวกอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ อยากจะขอ
เรียนชี้แจงในประเด็นนี้ว่า จากสถิติตั้งแต่ พ.ร.บ. ฉบับนี้ใช้บังคับ
เมื่อปี ๒๕๓๔ การเก็บเงินสมทบนั้นได้ประมาณ ๔,๐๐๐ กว่าล้าน^{๗๗}เศษ
แต่จ่ายไปน้อยมากเพราะว่าจ่ายไปประมาณ ๗๐๐ - ๘๐๐ ล้าน^{๗๗}เท่านั้นเอง
สาเหตุนั้นก็หลายฝ่ายยังไม่เข้าใจแล้วก็ไม่ค่อยไปใช้สิทธิ สมาชิกบางท่าน
ก็ได้บอกว่า แม้แต่โรงพยาบาลที่เข้าสู่ในโครงการก็ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ
เท่าที่ควร ก็หนีไปรักษาพยาบาลกับโรงพยาบาลเอกชนบ้างต่าง ๆ เหล่านี้
ขอเรียนว่า ในช่วงของปี ๒๕๓๔ นั้นอาจจะเป็นอย่างนั้นจริง จึงใช้น้อย
แต่พอในปี ๒๕๓๕ เก็บเงินสมทบได้ ๖,๕๐๐ กว่าล้าน^{๗๗}เศษ เราจ่าย
ไปถึง ๒,๐๐๐ กว่าล้าน^{๗๗} และปี ๒๕๓๖ ซึ่งมาถึงเดือนสิงหาคมเราเก็บได้
๕,๐๐๐ กว่าล้าน^{๗๗} แต่ปีนี้จ่ายไปเกือบ ๒,๐๐๐ ล้าน^{๗๗} สรุปแล้วการจ่ายเงินทดแทน
มีมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่มีมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะว่าผู้ประกันตนนั้นเข้าใจวิธีการ
แล้วก็ใช้สิทธิของตัวเองมากขึ้น และมีสมาชิกบางท่านได้ชี้ในประเด็นที่ว่า
ผู้เอาประกันตนนั้นไม่ได้รับความสะดวกสบายในเรื่องของการรักษาพยาบาล
ก็ขอเรียนว่า โรงพยาบาลที่เข้าสู่ในโครงการของเรา นั้น เรามีกำหนด
กฎเกณฑ์มีคณะกรรมการแพทย์ที่ให้มาตรฐานของโรงพยาบาลที่จะเข้าสู่
โครงการนี้ แล้วก็ยังมีหลายท่านที่บอกว่า ๗๐๐ บาท ที่ต่อหัวให้เขาน้อยไป
จริง ๆ แล้วในช่วงนี้ในช่วงต่อไปก็อาจจะน้อยและโรงพยาบาลอาจจะ
ค่อย ๆ หายไป แต่ปัจจุบันนี้มีหลายโรงพยาบาลที่ได้เสนอมาที่จะเข้าร่วม

โครงการกับเราเพราะเขาคิดร้ายหัว โดยเฉลี่ยแล้วผู้เอาประกันคนนั้น คงไม่เจ็บป่วยแล้วต้องไปใช้ทุกคนโดยเฉลี่ย ปัจจุบันนี้หลายโรงพยาบาล ให้ความสนใจ แล้วในหลักเกณฑ์ของเราโดยเฉพาะจะต้องมีขนาดของเตียง ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เตียง แล้วก็มีการรักษาโรคต้องไม่น้อยกว่า ๑๒ สาขาของโรค เช่น พวกศัลยกรรมอะไรต่าง ๆ พวกนี้ต้องไม่น้อยกว่า ๑๒ โรค แล้วก็ต้อง สำรองสำหรับเตียงผู้ป่วยที่มีสำรองเวลาฉุกเฉินต้องมีได้ตลอดเวลา ซึ่ง ในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เรามีข้อบังคับ เรามีคณะกรรมการแพทย์ซึ่งเป็น คณะกรรมการที่ตรวจสอบโรงพยาบาลพวกนี้อยู่ เพราะฉะนั้นนอกจากนั้นแล้ว ที่บอกว่าทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ของเราไม่ได้สนใจที่จะไปดูแลผู้เอาประกันคนนั้น อันนี้ขอเรียนปฏิเสธว่า ทั้ง ๆ ที่ผมมาอยู่ประมาณยังไม่ถึงเดือนดี ไม่ถึงเดือนนี้ ผมก็ไปตรวจหลายโรงพยาบาลแล้ว โดยเฉพาะไปที่สงขลาก็ได้ไปตรวจโรงพยาบาล ที่อยู่ร่วมในโครงการของเรา ปรากฏว่าคนไข้ที่เป็นสมาชิกแล้วอยู่ในโครงการ ของเรานี้ที่ได้รับการดูแลรักษาอย่างดี แม้กระทั่งบางครั้งคนที่เจ็บป่วย แต่ โรงพยาบาลที่ขึ้นความจำนองไว้อยู่นอกพื้นที่ แต่ไปเจออุบัติเหตุในที่อื่นก็สามารถ เข้าโรงพยาบาลนั้น-----

เสร็จแล้วก็จะย้ายไปอยู่ที่โรงพยาบาลที่ตัวเองได้ยื่นความจำนงไว้ก็ได้ หรือจะอยู่ที่โรงพยาบาลที่ตัวเองอยู่ที่นั่นก็ได้ แล้วการรักษาพยาบาลนั้นก็ไม่ต้องเสีย คือไปคิดจากจำนวนสมาชิกที่ไปรักษาโรงพยาบาลที่ตัวเองได้ยื่นความจำนงไว้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ เราก็จัดประชาสัมพันธ์ให้มีขึ้นทุกภาคของประเทศ จากการได้ประชาสัมพันธ์และการตัดสินใจของการให้บริการนี้จะเพิ่มขึ้น คือเมื่อปี ๒๕๓๕ ใช้บริการคือจ่ายเงินประมาณ ๑๙ เพอร์เซ็นต์ แต่พอถึงปี ๒๕๓๕ เพิ่มขึ้นถึง ๓๑ เพอร์เซ็นต์ แล้วปี ๒๕๓๖ ถึงเดือนสิงหาคม เท่านั้นเอง ก็ประมาณ ๓๓ เพอร์เซ็นต์ อันนี้ก็จะเห็นว่าการที่จะใช้เงินทดแทนให้ได้รับความสะดวกมากขึ้น และให้เป็นประโยชน์กับผู้ป่วยคนได้มากขึ้นนั้นก็คงจะเป็นประเด็นที่สำคัญของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติม จึงเขียนท่านสมาชิกทั้งหลายเพื่อพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระผมคงจะต้องขออนุญาตท่านประธาน ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ที่จะกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมในบางเรื่องซึ่งกระผมเห็นว่าจะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ท่านรัฐมนตรีช่วยยังไม่ได้ชี้แจง ขออนุญาตได้เรียนชี้แจงเพิ่มเติมว่าความเป็นจริงนั้น ในเรื่องของการให้ชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกับพี่น้องประชาชนของเราก็ตาม หรือกับสังคมก็ตาม ความจริงนั้นมันมีระบบอยู่ด้วยกัน ๒ ระบบใหญ่ ๆ ระบบแรก ก็คือระบบที่เรากำลังมาพูดกันอยู่เดี๋ยวนี้ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข ก็คือระบบของการประกันสังคม ในระบบนี้ก็ระบบซึ่งเราถือว่าเป็นการเฉลี่ยความสุขและความทุกข์ของผู้คนในสังคม ก็โดยที่รัฐบาลได้เข้าร่วมด้วย ในกรอบที่ได้กำหนดให้ ส่วนอีกระบบหนึ่งนั้น ก็คงจะเป็นระบบที่เราเรียกว่า รัฐบาลนั้นเข้ามาดูแลและก็ช่วยเหลือด้วยรัฐบาลเอง ที่เราเรียกว่า สวัสดิการสังคม ถ้าทำมาก ๆ ทำทุกเรื่องเราก็เรียกว่า สังคมแบบรัฐสวัสดิการ ท่านประธานที่เคารพ ในระบบของการประกันสังคม

ที่เรากำลังมาพูดจากันอยู่ทุกวันนี้หรือขณะนี้ เป็นระบบซึ่งประเทศของเรา หรือรัฐบาลของเราที่ผ่านมาในอดีตเกือบจะทุกสมัย ตั้งแต่ปี ๒๔๙๗ ได้พยายามกันอย่างที่สุดที่จะสร้างระบบนี้ขึ้นมาด้วยการศึกษากันมากที่สุดเท่าที่เคารถพดงจะทราบ ว่า ในขณะนี้ในสังคมในโลกของเรานี้ คือรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ มีเพียงไม่กี่ประเทศเท่านั้นเอง ที่รัฐบาลได้ก้าวเข้ามามีบทบาทให้การช่วยเหลือด้วย ส่วนใหญ่นั้นจะเป็นในเรื่องของนายจ้าง พุดง่าย ๆ หรือผู้ประกอบการกับลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงานผู้นั้นเอง รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็รัฐบาลของสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน หรือแม้กระทั่งรัฐบาลของประเทศที่มีความทันสมัยในภูมิภาคแห่งนี้ เช่น สิงคโปร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคแห่งนี้ ไม่มีเลยรัฐบาลไหนที่จะก้าวเข้ามามีบทบาทในเรื่องนี้ หรือพูดกันง่าย ๆ ว่ารัฐบาลนั้นลงมาออกกองทุน ลงเงินในกองทุนนี้ด้วยเท่า ๆ กัน กับทั้งฝ่ายนายจ้างและก็ฝ่ายลูกจ้างด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อมีเงินกองทุนขึ้นมาแล้ว ท่านที่เคารถพดงรับ บางทีพวกเรามองกันเห็นแต่ตัวเลขของเงินกองทุนนี้ เติบโตขึ้นทุกวัน ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า เฉพาะเงินกองทุนประกันสังคมก็คือเงินที่เรากำลังมาพูดจาในขณะนี้มียู่ด้วยกันทั้งสิ้น ๑๐,๗๐๐ ล้าน และก็อีก ๕๓๐,๐๐๐ บาทครึ่งขณะนี้ นี้เป็นตัวเลขที่แน่นอน และก็ไม่ใช่เป็นความจริงที่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมหรือเจ้าหน้าที่นั้นสามารถที่จะนำเงินนี้ไปใช้ตามที่ตัวเองมีความต้องการได้ ทำอย่างนั้นไม่ได้ครับ -----

มีคณะกรรมการ ส.ตง. คอยดูอยู่ แล้วก็มีการตรวจสอบ มีการดูแลกัน
อย่างใกล้ชิด แม้แต่จะใช้เงินก้อนนี้ไปในกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดก็จะต้อง
ได้รับการดูแลจากหลายส่วนราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้าน
กระทรวงการคลัง ผมอยากจะกราบเรียนว่า เงินก้อนนี้มีมากจริง
เท่าที่เคารพฝากอยู่ที่ธนาคารกรุงไทย ๖,๖๖๐ กว่าล้านบาท แล้วก็
ได้ดอกเบี้ยเหมือนกับที่คนอื่นเขาได้ ฝากที่ธนาคารหลัก ๆ ซึ่งเราได้รับ
การอนุมัติโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง ให้ฝาก ๕ ธนาคารหลัก
เวลานี้เราฝากอยู่ที่ ธ.ก.ส. อยู่ประมาณ ๑,๙๐๐ ล้านบาท ฝากอยู่ที่
ธนาคารกรุงเทพอยู่จำนวนหนึ่ง ธนาคารทหารไทยอยู่จำนวนหนึ่ง
นอกจากนั้นก็ไปซื้อพันธบัตรของการเคหะแห่งชาติ ๕๐๐ ล้านบาท
และการปิโตรเลียมอีก ๑๐๐ ล้านบาท รวมกันทั้งสิ้นแล้วเป็นเงิน
๑๐,๙๐๐,๕๖๐,๐๐๐ บาท ทุกอย่างไม่มีขาดตกบกพร่องเลยแม้แต่ร้อยละ
๑ ผมอยากจะกราบเรียนว่าเงินที่เราเอาไปฝาก ไม่ใช่ว่าสำนักงาน
ประกันสังคมของเราเอาเงินไปฝากเฉย ๆ หรือก็ได้ดอกเบี้ยมาทำอะไร
เงินที่ไปฝากนั้นจะต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้เอาประกันด้วย ใครก็แล้วแต่
ที่เป็นสมาชิกของการประกันสังคมของเรานั้น จะได้ประโยชน์ สมมุติจะครับ
อย่างเช่นว่า ธนาคารกรุงไทยในขณะนี้กำลังจะเริ่มประกาศแล้วว่า
สมาชิกหรือผู้เอาประกัน หรือผู้ทำประกันนั้น เมื่อไปกู้เงินแล้วจะได้
ดอกเบี้ยต่ำ ต่ำกว่าปกติ ที่การเคหะแห่งชาติกำลังวางโครงการ
ก็จากเงิน ๕๐๐ ล้านบาท ที่เราเอาไปลงทุน หรือเราได้ลงไปเพื่อซื้อ
พันธบัตรนี้ ผู้ทำประกันนั้นสามารถที่จะไปกู้ยืมมาหรือว่าสามารถที่จะ
เข้าซื้อการเคหะแห่งชาติได้ แม้แต่การเข้าก็ได้ลดค่าเช่าถึง
๑๐ เปอร์เซ็นต์ด้วยกันในขณะนี้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านที่เคารพ
ให้กรุณาทราบสักนิดว่าเงิน ๑๐,๙๐๐ ล้านบาทนั้น ถ้าบริหารไม่ดี
เพียงพริบตาเดียวไม่นานเลย ไม่กี่ปีเงินนี้จะหมดสิ้นไป ผมอยากจะ
กราบเรียนว่าด้วยการบริหารในเรื่องของการประกันสังคมของสหรัฐ
ที่ผิดพลาดมาในอดีต จึงทำให้ท่านประธานาธิบดีคลินตันในขณะนี้จำเป็นต้อง
ต้องมาเปลี่ยนแปลงใช้ระบบการประกันสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ
การประกันสุขภาพเสียใหม่ในขณะนี้ หรือฟิลิปปินส์นั้นก็ประสบความล้มเหลว
มาแล้ว เราได้ตรวจสอบกัน ความล้มเหลวนั้นเกิดมาจากการประกันสังคม
อีกระบบหนึ่ง ที่เราเรียกว่า ฟรี ฟอว์ เซอร์วิส (Free for service)

ก็คือการจ่ายเงินตามที่จ่ายจริง ปรากฏว่าบิลที่จ่ายเงินมา ๑๐๐ ใบ
 ปลอมเสีย ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือว่า ๕๐ ใบ เพราะฉะนั้นผมอยากจะ
 กราบเรียนว่า ข้าราชการทุกนายในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานประกันสังคมมีความห่วงใยอย่างเหลือเกิน
 ในเรื่องกองทุนนี้ แล้วก็มีความพากเพียรพยายามกันอย่างเหลือเกิน
 ที่จะพัฒนากองทุนนี้เพื่อผลประโยชน์ของผู้เอาประกัน ยกตัวอย่างคือ
 การร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอเข้าสู่สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ในวันนี้
 เป็นต้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าขณะนี้สำนักงานประกันสังคมของเรานั้น
 ได้ประสานงานแล้วก็ติดต่อกันอย่างใกล้ชิดที่เราเรียกว่าหน่วยงานอันหนึ่ง
 ที่เราเรียกว่า ไอ.เอ็ม.เอฟ. (IMF) แล้วก็หน่วย ไอ.แอล.โอ. (ILO)
 ด้วยซึ่งคงจะเป็นที่รู้จักของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอยู่แล้ว เพื่อว่าทำอย่างไร
 ถึงจะมาพัฒนาได้ว่าในปี ๒๕๓๗ นี้ที่สำนักงานประกันสังคมจำเป็นที่จะต้อง
 แยกบริการหรือดูแลเกษตรกร ตลอดจนจนกระทั่งผู้ประกอบอาชีพอิสระ
 ต้องทำในปี ๒๕๓๗ ทำอย่างไร และมีกฎเกณฑ์อย่างไรบ้างที่เราจะต้อง
 ออกมาเพื่อที่จะให้กองทุนของเราสามารถดำเนินการไปได้ คือสามารถ
 มีเงินที่จะจ่ายให้กับผู้เอาประกันอย่างสมเหตุสมผลเท่านั้นเอง ไม่ได้
 มีความมุ่งหวังอันเลยแม้แต่น้อย เรื่องนี้เป็นสิ่งซึ่งค่อนข้างที่จะเป็นอุปสรรค
 แล้วก็จะต้องเผชิญหน้ากัน แล้วจะต้องแก้ไขกันอย่างมาก หรือแม้แต่
 กระทั่งในปี ๒๕๓๙ ซึ่งในพระราชบัญญัติในปี ๒๕๓๓ ได้ระบุไว้ชัดเจน
 ว่า ๖ ปีให้หลังตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ก็คือปี ๒๕๓๙ นั้นสำนักงานประกันสังคม
 จะต้องดูแลแล้วก็ให้ผลประโยชน์ต่อผู้เอาประกันอีก ๒ ประการ
 คือการสงเคราะห์บุตรกับกรณีชราภาพ กราบเรียนต่อท่านประธาน
 ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในที่นี้ว่าการที่เราจะต้อง
 ขออนุญาตแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เป็นการออกพระราชกฤษฎีกานั้น
 เพื่อที่จะให้สำนักงานประกันสังคมหรือกระทรวงแรงงานได้มีความอ่อนตัว
 ในเรื่องเวลา -----

เพื่อจะพิจารณาให้ความมั่นคงของกองทุนนี้สามารถดำเนินการไปได้ ถ้าเกิดความผิดพลาด ท่านที่เคารพในที่นี้คงจะทราบว่า แหล่งของเงินคงจะ มาอยู่ ๒ ที่ด้วยกัน คือ เบี้ยประกัน ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ ต้องสูงขึ้น ซึ่งทำไม่ได้ กับอีกอย่างหนึ่งก็คือรัฐบาลต้องเอาภาษี ซึ่งควรจะนำไปใช้ประโยชน์จาก ที่อื่นนั้นนำมาใช้ ซึ่งเราก็คงจะยอมไม่ได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น กระทบจึงขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านที่เคารพในที่นี้ว่า ทุกก้าวทุกขั้นตอนนั้น เราได้ดูและเราได้พิจารณาอย่างถึงที่สุด กระทบขออนุญาตที่จะกราบเรียนอีก ๒ - ๓ เรื่องเท่านั้นเอง ขออนุญาตเวลาท่านผู้มีเกียรติที่เคารพสักเล็กน้อย เพราะว่าท่านสนใจกันมากก็คือ เรื่องในด้านของบริการทางการแพทย์ ผมอยากจะกราบเรียนว่าในด้านของบริการทางการแพทย์นั้น สำนักงาน ประกันสังคมหรือกระทรวงแรงงานนั้นคงจะต้องยอมรับว่าในปี ๒๕๓๔ ซึ่งเป็นปีแรกหลังจากพระราชบัญญัติออกมาใช้งานนั้น มีการบริการที่ค่อนข้าง ที่จะหละหลวมและไม่ค่อยดี เพราะมันเป็นปีแรกในการเริ่มต้น ในปีนั้น กระทบได้ตรวจสอบแล้ว ขออนุญาตจะกราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยชื่อนาม ท่านบุญเสริม ว่ากระทบนั้นคงจะไม่ได้ดูในเรื่องของ ตัวเลขหรืออะไรต่าง ๆ ๕๐๐ กว่ารายในปีนั้น ที่ได้รับการร้องเรียนมา ในปีนี้ ๒๕๓๖ นั้น เหลือ ๒๖ รายเท่านั้นเอง ๘ - ๙ เดือน หลังจากที่ เรา ได้ทำงานมาแล้วอย่างดี ท่านที่เคารพ คงจะไม่ได้หมายความว่าสำนักงาน ประกันสังคมนั้นได้ทำอะไรหรือไม่ดีแล้วก็ไม่มีผู้คนจะร้องเรียน กระทบ อยากจะกราบเรียนว่าการร้องเรียนของเรานั้นถึงที่สุดจริง ๆ จากพี่น้อง ประชาชน และเราก็จะต้องบริการกันถึงที่สุด ที่ผ่านมาคอนแทรคเตอร์ (Contractor) หรือว่าโรงพยาบาลที่เราจะเข้าไปติดต่อก็คือ หรือ ซับคอนแทรคเตอร์ (Subcontractor) ก็มีจำนวนจำกัด แต่ในปี ๒๕๓๗ นี้ ขยายเครือข่ายหมด กระทรวงสาธารณสุขกรุณาอย่างที่สุด ที่ให้โรงพยาบาล จังหวัด นอกจากโรงพยาบาลเขต ศูนย์ โรงพยาบาลจังหวัด โรงพยาบาลอำเภอ แม้กระทั่งอนามัยของตำบลนั้นอยู่ในเครือข่ายทั้งสิ้น ๑,๐๐๐ กว่าโรงพยาบาลด้วยกัน นอกจากนั้นแล้วในปีที่แล้วหรือปีที่ผ่านมานั้น เราให้เอกชนหรือผู้ประกอบการ สามารถที่จะเลือกโรงพยาบาลเอกชนเอง เราอนุมัติแค่ ๑๙ จังหวัด ปี ๒๕๓๗ ขยายไปเป็น ๕๑ จังหวัด มีโรงพยาบาลเอกชน ๕๗ โรงพยาบาล ที่มีขีดความสามารถสูงได้ก้าวเข้ามาเพื่อช่วยเหลือกิจกรรมทางด้านบริการสังคม ของเราน้อย่างถึงที่สุด ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ กระทบอยากจะกราบเรียน

ว่าด้วยความกรุณาและด้วยความเข้าใจของโครงการนี้จะให้ต่อคนยากคนจน
 เวลานี้คุณหมอกี้ดี หรือเจ้าหน้าที่บริการทั้งหลายหลักก็ได้ก้าวเข้ามา
 ช่วยเหลือจริง ๆ แล้วก็ได้อาศัยเงิน ๗๐๐ บาทต่อหัวต่อคนต่อปี ได้นำมา
 พัฒนามาก แล้วท่านก็คงจะทราบดีว่าสำนักงานประกันสังคมนั้นได้สำรอง
 เงินไว้อีกก้อนหนึ่ง ถ้าหากว่าเกิดกรณีฉุกเฉินจริง ๆ ผู้เอาประกันนั้น
 เข้าโรงพยาบาลที่ไหนก็ได้ แต่ว่าขอให้รีบแจ้งก็แล้วกัน เรามีเงินสำรอง
 มีหลายกรณีที่เป็นเงินหรือการประกันนั้นได้เงินเพียงนิดเดียว ไม่ก็หมื่นบาท
 แต่ต้องผ่าตัดหัวใจที่ใช้เงินเป็นแสน สำนักงานประกันสังคมทำมาแล้ว
 หรือแม้กระทั่งโรคมะเร็ง ซึ่งจะต้องได้เงินเพิ่มเติมหรือโรคอื่น ๆ เรามี
 เงินสำรองที่จะช่วยเหลือทุกประการ กระทบอยากจะทำเรื่องว่างงาน
 ทางด้านการแพทย์ ซึ่งเป็นงานที่มีความสำคัญหนึ่งในสิทธิประโยชน์อันพึงจะได้
 นอกเหนือไปจากว่าเงินทดแทน ซึ่งมีอีกกรณีหนึ่ง กระทบว่าสำนักงาน
 ประกันสังคมนั้นได้ทำอย่างถึงที่สุดแล้ว อยากจะทราบเรื่องท่านสมาชิก
 ที่เคารพอีกครึ่งหนึ่งว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราได้พยายามกัน
 อย่างเหลือเกินที่จะนำขึ้นมาเสนอต่อสภาอันทรงเกียรติ เพราะเรา
 ตระหนักดีว่าท่านห่วง ท่านห่วงจริง ๆ ผมทราบ แม้แต่กรณี ๑๕ ปี ถึง
 ๖๐ ปี ที่ผู้เอาประกันตนจะต้องอยู่ในบ้าน แต่เดิมไม่ได้กำหนด ท่านที่เคารพ
 คงจะเข้าใจตรงกันแล้ว แต่เราอาจจะยังพูดกันไม่ละเอียด กระทบ
 ขออนุญาตที่จะเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า คำว่า ๖๐ ปี ไม่ได้หมายความว่า
 ผู้เอาประกันตนนั้นที่เคยทำมาแล้วเมื่อ ๖๐ ปีแล้วเราก็จะไม่เอาท่าน
 มาเป็นผู้ประกันตน ไม่ใช่อย่างนั้น อันนั้นยังอยู่ แต่หมายถึงว่าผู้ประกันตน
 ใหม่ อยู่ดี ๆ ก็ไม่เคยประกันตนเลย พออายุ ๖๑ ปี เกิน ๖๐ ปีแล้วมา
 ประกันตน ท่านที่เคารพครับแน่นอนที่สุดเราคงจะให้ความอาจจะไม่ถูกต้อง
 และไม่เป็นธรรมกับผู้อื่นเกิดขึ้นไม่ได้ -----

คนชราคือเป้าหมายของท่านนายกรัฐมนตรี ของรัฐมนตรีชุดนี้อย่างเหลือเกิน ที่แก้ไข ขณะนี้กรมประชาสัมพันธ์ที่กระผมว่าสวัสดิการที่เราได้ให้ นั้น ได้ให้กับคนชราเน้นหนักในเรื่องของคนชรา^{นี้}มากเหลือเกินในภาวะปัจจุบันนี้ กระผมจึงขออนุญาตที่จะนำสิ่งนี้มากราบเรียนท่านที่เคารพเพื่อทราบกราบ อีกครั้งหนึ่ง และก็เพื่อความเข้าใจอันดี กระผมอยากจะกราบเรียนก็ไม่ได้มีความมุ่งหวังอื่นเลย เป็นแต่เพียงว่าอยากจะกราบเรียนให้กับเพื่อน สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้รับทราบและก็เข้าใจตรงกันนั่นเอง เพราะคำว่า ๑๐๐ วันของกระผม นั้น ไม่ได้หมายความว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องเสร็จ ภายใน ๑๐๐ วัน เราจะสร้างตึก ๑๐ ชั้นนะครึบท่านที่เคารพ เราจะทำงานกันไปอีกตลอดชีวิต อีกหนึ่งวันแสนวัน ถ้า ๑๐๐ วันแรกถ้าไม่ได้ อะไรที่เป็นพื้นฐานและหลักการในการทำงานใน ๑๐๐ วันแรก ถ้าไม่ติดต่อไปจะไม่ติดตลอดชีวิตหรือตลอดไป เพราะฉะนั้นกระผมและเจ้าหน้าที่ทุกคนในกระทรวงแรงงานจึงเน้นหนักในเรื่องนี้มาก ไม่ได้หมายความว่าทุกอย่างต้องเสร็จสิ้นใน ๑๐๐ วัน กระผมต้องขอขอบพระคุณท่าน ประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติไว้ที่นี้อีกครั้งหนึ่งด้วย แล้วก็อย่างที่ได้ พูดกันว่ามีสิ่งใดที่จะปรับปรุงแก้ไข เราคงได้ไปพูดกันในกรรมาธิการ ขอขอบพระคุณครึบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากว่า เราได้อภิปรายเรื่องนี้ใช้เวลาถึง ๔ ชั่วโมงกว่า แล้วก็ยังมีผู้อภิปราย ๑๕ ท่านแล้ว ผมจะให้กล่าวสั้น ๆ สรุปสัก ๑ ท่าน ขอคุณประสพ ขอ เป็นท่านสุดท้ายก็แล้วกันครึบ

นายประสพ บุชราคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุชราคม ส.ส. พรรคชาติพัฒนา อุดรธานี ผมกราบเรียน ท่านประธานสักขีพยานว่า พณฯ รัฐมนตรีช่วยท่านพูดเมื่อตะกี้ว่า การที่ท่านขับไล่ไล่ส่งไม่ให้ลูกจ้างชั่วคราวที่เป็นรายวัน รายชั่วโมง ออกจากกฎหมายฉบับนี้ แล้วท่านบอกว่าออกไปแล้วก็ไม่เห็นเป็นไร ท่านก็บอกว่าสามารถที่จะไปประกันตนตามมาตราอื่นได้ ท่านพูดถูกครึบท่านประธาน แต่ที่นี้คำว่าลูกจ้างนั้นแปลว่า ท่านนอกจากจะไม่ยอมเป็นนายจ้างเขาแล้ว มาตรา^{นี้}หมายความว่าอย่างไร หมายความว่ากฎหมายประกันสังคมนั้น เราถือว่าไตรภาคี แปลว่าถ้าลูกจ้างรายเดือนที่ท่านรับ แปลว่ารัฐบาล ยอมเป็นนายจ้าง เวลาไปจ่ายเงินกองทุนนะครึบท่านประธาน อย่าง

เงินกองทุนเจ็บป่วยรัฐบาลออก ๑.๕ เพอร์เซ็นต์ นายจ้างออก ๑.๕ เพอร์เซ็นต์ แล้วผู้ประกันตนออก ๑.๕ เพอร์เซ็นต์ ถ้าลูกจ้างยังอยู่ในกฎหมาย ท่านไม่ผลัดไล่ไล่ส่ง ลูกจ้างเขาจะจ่ายแค่ ๑.๕ เพอร์เซ็นต์ เท่านั้น ตรงนี้สำคัญที่สุด แต่เมื่อท่านไล่เขาไปแล้วท่านไม่ยอมรับว่า ลูกจ้างพวกนั้นเป็นลูกจ้างของรัฐบาล นั่นก็หมายความว่า การไปประกันตน ลูกจ้างรายวันเงินเดือนน้อยอยู่แล้ว จะต้องจ่ายเงิน ๒ เท่า แปลว่าเป็นทั้งลูกจ้างตัวเอง เป็นทั้งนายจ้างตัวเอง ความเดือดร้อนอยู่ตรงนี้ ท่านผลัดไปเขายังเดือดร้อนหนักเข้าไปอีก เสร็จแล้วท่านก็รับแบบลูกผู้ชายเลย ว่า แปรปฏิบัติไม่ได้ เมื่อแปรไม่ได้ก็แปลว่าไม่ได้ เมื่อไม่ได้ท่านผลัดไป ถ้าท่านผลัดไปแล้วกลุ่มลูกจ้างชั่วคราวได้ประโยชน์ ผมจะไม่พูดสักคำเลย ปรากฏว่าแค่ ๑.๕ เขาก็จะตายอยู่แล้ว แต่ปรากฏว่าท่านจะต้องไปเอาเขากลับเป็น ๓ เพอร์เซ็นต์ ท่านรัฐมนตรีช่วยท่านยังไม่เข้าใจประเด็นนี้ เพราะว่าผมเป็นประธานกรรมาธิการ ผมรู้ว่าการประกันตนต้องเป็นทั้งลูกจ้างตัวเอง ทั้งนายจ้าง เพราะฉะนั้นตรงนี้สำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นผมถึงไม่เห็นด้วยว่า การที่ท่านเขียนกฎหมายขึ้นมาไม่ให้แปรปฏิบัติไม่ได้ตรงนี้ แปลว่าผมว่าแบบนี้ต่อไปจะเคยตัวนะครับ ท่านประธาน ต่อไปรัฐบาลอยากทำอะไรก็เขียนกฎหมายในลักษณะแปรไม่ได้ แล้วผมข้านะครับ เมื่อกี้ท่านรัฐมนตรีช่วย รัฐมนตรีว่าการ ท่านบอกว่า ๖ ปีที่สภาให้โอกาสท่าน ท่านใจร้อน ท่านว่าท่านจะทำก่อน ๖ ปีเรื่องสงเคราะห์บุตรกับเรื่องชราภาพนั้น สำหรับชราภาพท่านรัฐมนตรีว่าการ ท่านตอบ ผมว่าคนเราถ้าไม่เข้าใจกฎหมาย ตอบกฎหมายยิ่งตอบมากยิ่งขึ้นผิดมาก -----

เพราะฉะนั้นต่อไปผมอยากให้ท่านตอบสั้น ๆ คนตอบกฎหมายตอบสั้น ๆ แล้วมันจะไม่ผิดพลาด ท่านพูดเรื่องชราภาพนี้ผมไม่อยากจะชี้ว่าท่านพูดผิดอย่างไร แต่ว่าผ่านท่านไปเถอะ ท่านไม่ใช่ นักกฎหมาย แต่ขอเรื่องในโอกาสต่อไป ผมอยากให้นักศึกษาก่อนจะทำอะไรก็ตาม อยากจะให้มาชี้ประเด็นก่อน ไม่อยากจะเป็นแบบนี้ ถ้าเป็นแบบนี้แล้วข้อบังคับก็ไม่มี ความหมาย การที่เราไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับก็จะกลายเป็นผิดจากรัฐสภาไป เพราะฉะนั้นเมื่อตะกี้ท่านตอบแล้วว่าแปรไม่ได้ก็คือแปรไม่ได้ก็ไม่ใช่ไร แต่ว่าคราวหน้าอย่าให้มีอีก คราวหน้าอย่าให้มีอีก

เพราะฉะนั้นจุดนี้เป็นจุดที่สำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าท่านประธานเดี๋ยวนี้ศาลเป็นที่ฟังได้ กรมอัยการก็เป็นฟังได้ อยากฝากท่านนายภชนะศรีบ กฤษฎีกาของท่านเดี๋ยวนี้มีอ่อนเหลือเกิน เขียนกฎหมายแล้วให้ความรู้ทางกฎหมาย เสนอประเด็นข้อกฎหมายนี้แทบฟังไม่รู้เรื่องแล้ว กฤษฎีกาเป็นไม้ เป็นมือของรัฐบาล อยากจะฝากท่านประธานไปถึงท่านนายภชนะศรีบ ว่า ได้ช่วยกรุณาปรับปรุงคณะกรรมการกฤษฎีกาของประเทศเถอะ ไม่เช่นนั้นแล้วบ้านเมืองเราจะวุ่นวายครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ถือว่าไม่มีผู้อภิปรายแล้วก็ปิดการอภิปราย ผมจึงขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมคงจะไม่ถามคนที่ไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะว่าเสียงส่วนใหญ่รับหลักการ คณะกรรมาธิการครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลเสนอขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๓๑ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอ
ตั้งกรรมการวิสามัญ ๓๑ ท่าน มีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ถือว่า
ตั้งกรรมการวิสามัญ ๓๑ ท่าน รัฐบาลเสนอกี่ท่านครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม) : รัฐบาลเสนอ ๗ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอ
๗ ท่าน เป็นของสมาชิก ๒๔ ท่าน สักส่วนก็จะเป็นอย่างนี้ รัฐบาล ๗ ท่าน
พรรคประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน พรรคชาติไทย ๕ ท่าน ชาติพัฒนา ๔ ท่าน
ความหวังใหม่ ๕ ท่าน พลังธรรม ๓ ท่าน กิจสังคม มวลชน ประชากรไทย
ราษฎร ๒ ท่าน พรรคเสรีธรรม พรรคเอกภาพ ๑ ท่าน เชิญทางรัฐบาล
๗ ท่านครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม) : รัฐบาลเสนอกฎหมายวิสามัญจำนวน ๗ ท่าน

๑. นายไพฑูรย์ แก้วทอง ๒. นายอำพล สิงห์โกวินท์ ๓. นายสนิท
จินทรวงศ์ ๔. นายสุเมธ พรหมพันธ์ ๕. นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์
๖. นายชวลิต อาคมชน ๗. นายพนัส ไทยล้วน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคประชาธิปัตย์
๕ ท่านครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุ่มพร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ส.ส. ชุ่มพร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ
รายชื่อกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน ๕ ท่าน
ดังมีรายชื่อต่อไปนี้ ๑. นายธานีินทร์ ใจสมุทร ๒. นายโอวาท จุลโคตร
๓. นายทินวรรษ บุญเกียรติ ๔. นายวิทยา ศรีจันทร์ ๕. นายณรงค์
นุ่นทอง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
นะครับ พรรคชาติไทย ๕ ท่าน

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ความเรียงท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์

พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม ตามโควตาของพรรคชาติไทยดังต่อไปนี้ ๑. นายมัน
พินทน์ ๒. นายชัย ชิดชอบ ๓. นายเจริญ จรรย์โกมล
๔. นายเสกสรร แสนภูมิ ๕. ร้อยตำรวจโท เข้าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง
ต่อไปชาติพัฒนา ๔ ท่าน

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ขอเสนอ
กรรมการในสัดส่วนของชาติพัฒนาดังนี้ ๑. นายประสพ บุระคำม
๒. นายวิเชียร ขาวขำ ๓. นายธานี ธีสาร ๔. นายประวิทย์ รัตนเพียร
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
ต่อไปพรรคความหวังใหม่ ๔ ท่าน เชิญครับ

นายมานพ จรัสดำรงฤทธิ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายมานพ จรัสดำรงฤทธิ ส.ส. ศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ กระผมขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม ในส่วนของพรรคความหวังใหม่ดังนี้

๑. นายเฉลิมชัย เอื้อสกุล ๒. นายประเทือง ปานลักษณ์ ๓. นายสุรชาติ
ชำนาญศิลป์ ๔. นายชจิตร ชัยนิคม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
พรรคพลังธรรม ๓ ท่าน

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสมบูรณ์ ทองบุราณ ส.ส. ยโสธร พรรคพลังธรรม
ในสัดส่วนของพรรคพลังธรรมขอเสนอกรรมการ ๓ ท่าน ๑. นายวิทยา
แก้วภราดัย ส.ส. นครศรีธรรมราช ๒. นายสมพัฒน์ กัลยาวิชัย ส.ส.

กทม. ๓. นายประพันธ์ คุณมี ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
ต่อไปพรรคกิจสังคม มวลชน ประชากรไทย และราษฎร ๒ ท่าน เชิญครับ

นายดุสิต โสภิตธา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กลุ่ม ๓๑ เสนอ ๑. คุณอารยะ ชุ่มดวง ๒. คุณวิฑูรย์ วงษ์ไกร
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ
ต่อไปพรรคเสรีธรรม กับพรรคเอกภาพ ๑ ท่านครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ จากพรรคเอกภาพ ในนามกลุ่ม ๑๖ ซึ่งมี
พรรคเอกภาพกับพรรคเสรีธรรม ขอเสนอ คุณอาคม สุวรรณนพ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
เชิญคุณเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เช่าวริน ลักษิศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ=กระผม ร้อยตำรวจโท เช่าวริน ลักษิศักดิ์ศิริ ส.ส. ราชบุรี
 พรรคชาติไทย เมื่อสักครู่ท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดสุรินทร์เสนอชื่อผมเป็น
 กรรมการวิสามัญชุดนี้ กระผมขออนุญาตถอนชื่อของผมออก และขอเสนอ
 พันตรี เทอดฤทธิ์ บุญฤทธิ เป็นกรรมการวิสามัญแทน ขอผู้รับรองด้วยครับ
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
 ถูกต้องครับ เปลี่ยนคุณเช่าวริน เป็น พันตรี เทอดฤทธิ์ เชิญท่านเลขาธิการครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

รายนามกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..)

- พ.ศ. .... ๑. นายไพฑูรย์ แก้วทอง ๒. นายอำพล สิงห์โกวินท์
 ๓. นายสนิท จันทรวงศ์ ๔. นายสุเมธ พรหมพินท้าว ๕. นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์
 ๖. นายชวลิต อาคมชน ๗. นายพนัส ไทยล้วน ๘. นายธานีินทร์ ใจสมุทร
 ๙. นายโอวาท จุลโคตร ๑๐. นายชินวรณ์ บุญเกียรติ ๑๑. นายวิทยา
 ศรีจันทร์ ๑๒. นายณรงค์ นุ่นทอง ๑๓. นายมัน พิชโนทัย ๑๔. นายชัย
 ชิดชอบ ๑๕. นายเจริญ จรรย์โกมล ๑๖. นายเสกสรร แสนภูมิ
 ๑๗. พันตรี เทอดฤทธิ์ บุญฤทธิ ๑๘. นายประสพ บุขราคิม ๑๙. นายวิเชียร
 ชาวข่า ๒๐. นายธานี ยี่สาร ๒๑. นายประวิทย์ รัตนเพียร ๒๒. นายเฉลิมชัย
 เอื้อสกุล ๒๓. นายประเทือง ปานลักษณ์ ๒๔. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์
 ๒๕. นายชจิตร ชัยนิคม ๒๖. นายวิทยา แก้วภราดัย ๒๗. นายสมพัฒน์
 กัลยาวิสัย ๒๘. นายประพันธ์ คุณมี ๒๙. นายอารยะ ชุ่มดวง
 ๓๐. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร ๓๑. นายอาคม สุวรรณนพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระยะเวลา
 แปรญัตติ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงาน
 และสวัสดิการสังคม) : รัฐบาลขอแปรญัตติ ๗ วันตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอ ๗ วัน
 ถ้าไม่มีผู้เสนออย่างอื่นก็ถือว่าแปรญัตติภายใน ๗ วัน วันนั้นผมขออนุญาต
 ปิดประชุมเท่านี้ครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๑๐ นาฬิกา

ผู้จดรายงานการประชุม

สายชล ไทธรรมมิตร	รสรินทร์ กนกอุดม
ชนิกา ศรีสมวงศ์	อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
สมบัติ จันทร์ไพจิตร	กรุณา พิมพ์สุวรรณ
บึงอร แก่นกุล	พรเทพ ไชยสงวนสุข
อัมพา กันทิโกวิทย์	เขาวภา เนื่องพิมพ์
พัชรี ไชคำพา	กรรณิกา บุญชูบ
วิชนี อุดมภักดี	ชุตินา ทองมา
นัยนา เปรมประพันธ์	นภา วิรุฑุ์โกศล
อุษารัตน์ เกิดโสศศรี	สันทนา ทวีทรัพย์พูนผล
จิราพร พจน์วิชัย	เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
เขาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์	ประกาลักษณ์ ปุนบุตรดา
กมลมาศ ทั้งสุภูติ	ปวีญา กองสงฆ์
สุกปภา หนองพงษ์	เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
สตีมา จันทร์ไพจิตร	พุทธชาติ พรรณพราว
เพทาย พันธุ์คั่ง	วิชัย วีระกิจน้อย
จิราภา จันทร์เกาะ	วิภา สัตตวัตกรกุล
จงถนอม พลัดเสนา	สาวิตรี อมรตานนท์
สุจิตรา อรุโณ	นิวรา น้ำดอกไม้
รัชฎา มีคุณ	รัศมี บานเย็น
วิภาวรรณ นิลบรรจง	วีรพร กิจกนกศร
กัลยา พิมพ์เสน	ตรุณี อ่ำเมือง
ประทีป รักเมือง	กนกวรรณ อรรถสิทธิ์

คณะกรรมการพิจารณาปัญหารายงานการปฏิบัติงาน และตรวจรายงานการปฏิบัติงาน

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
1.	นายนิยม วรรณฤกษ์	ประธานคณะกรรมการ	
2.	นายสมพงษ์ สุกอรรถ	รองประธาน คนที่หนึ่ง	
3.	นายเฉลิมยศ มั่นวิเศษ	รองประธาน คนที่สอง	
4.	นายสุเมธ พรหมพันธ์	รองประธาน คนที่สาม	
5.	นายไพฑิต ศรีสุวรรณ	รองประธาน คนที่สี่	
6.	นายไชยยศ อิมเมธการ	รองประธาน คนที่ห้า	
7.	นายแสวง ฤกษ์จักร	รองประธาน คนที่หก	
8.	นายประสิทธิ์ สุขวัฒน์	รองประธาน คนที่เจ็ด	
9.	ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษเมงค	โฆษกคณะกรรมการ	
10.	นายทวี สุระบาท	ผู้ช่วยโฆษก	
11.	นายณรงค์เกิด สุรพล	ที่ปรึกษา	
12.	นายเกษม มาตย์ศรี	ที่ปรึกษา	
13.	นายธานี ยี่สาร	ที่ปรึกษา	
14.	นายภูมิต ธาระผล	ที่ปรึกษา	
15.	นายไพรัช นุชิต (นายรักเกียรติ สุขชนะ แทน)		
16.	นายสมศักดิ์ ปรีศน่านนกุล	เลขานุการคณะกรรมการ	
17.	นายสุพัตรา วงศ์ศรี	ผู้ช่วยเลขานุการ	

ตรวจแล้ว วันที่... ๖ ... เดือน... สิงหาคม... พ.ศ. ๒๕๓๖

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่... ๑... / ... (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันที่... ๕... พฤษภาคม... (๒๕๓๖)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม

และขาดประชุม ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่...๕.../๒๕๓๖ สมัยที่...๕.../๒๕๓๖

วัน...พุธ...ที่...๒๐...เดือน...ตุลาคม...พ.ศ. ๒๕๓๖

ลำดับ	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายกนก ลิมตระกูล	✓			
๒	นายกมล จิระพันธุ์วานิช	✓			
๓	นายกร ทัพพะรังสี	✓			
๔	นายกระแส ชนะวงศ์	✓			
๕	นายกรีธ กงเพชร	✓			
๖	นายกฤษฐาน แฉวโสภ	✓			
๗	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
๘	นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์	✓			
๙	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๐	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๑๑	ร้อยโท กุเทพ ไสภะจำง	✓			
๑๒	นายเกษม มาลัยศรี	✓			
๑๓	นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	✓			
๑๔	นายเกียรติ ศรีสุรินทร์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕	นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์	✓			
๑๖	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
๑๗	นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิพงศ์	✓			
๑๘	นายขุนทอง ภูผาเทียน	✓			
๑๙	นายคณิน บุญสุวรรณ	✓			
๒๐	นายคำรณ ฒ คำหุน	✓			
๒๑	นางเครือวัลย์ สมณะ	✓			
๒๒	นายเงิน บุญสุภา		✓		
๒๓	นายจรัส ห้วยช่วย	✓			
๒๔	นายรองชัย เทียงธรรม	✓			
๒๕	นายจักรพันธ์ ขมจินดา	✓			
๒๖	นายจำนงค์ โทธิสาโร	✓			
๒๗	นายจำลอง ครุฑขุนทด	✓			
๒๘	พลตรี จำลอง ศรีเมือง	✓			
๒๙	นายจิระ มังคลรังษี		✓		
๓๐	นายจิรมิตร อุกมธรรมภักดิ์	✓			

บ.ที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๑	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๔๒	นายชาตรี หิริยะกิจไพบูลย์	✓			
๔๓	พลเอก ชาคิชาย ชุณหะวัณ	✓			
๔๔	นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
๔๕	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๔๖	นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	✓			
๔๗	พันเอก ชินวุธ สุนทรสีมะ	✓			
๔๘	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๔๙	นายชุมพล ศิลปอาชา			✓	
๕๐	นายชูชัย มุ่งเจริญพร		✓		
๕๑	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๒	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๓	นายเชาวนวิศ สุกลาภา	✓			
๕๔	ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	✓			
๕๕	นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์	✓			
๕๖	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๓.	นายไชยศ สะสมทรัพย์	✓			
๖๔	นายไชยา พรหมา	✓			
๖๕	นายณรงค์ นิยมไทย	✓			
๖๖	นายณรงค์ วงศ์วรรณ	✓			
๖๗	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๖๘	นายคนัญฤทธิ์ วัชรารักษ์	✓			
๖๙	นายคุณิศ รั้งศิริ	✓			
๗๐	นายคุณิศ โสภิตชา	✓			
๗๑	นายเกษ บุญ-หลง	✓			
๗๒	นางวาโท เกชา ลุขอรณ	✓			
๗๓	พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงค้อกรัก คู่มชนะ	✓			
๗๔	นายเด่น โค๊ะมีนา	✓			
๗๕	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๗๖	นายตรีเพชร พรหมนิตพันธ์	✓			
๗๗	นางเตือนใจ นู้อปละ	✓			
๗๘	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙	นายถวิล จันทรประสงค์	✓			
๒๐	นายถวิล ไทรสมร	✓			
๒๑	นายถวิล ฤกษ์ห่อราช	✓			
๒๒	นายถาวร ศรีรัตนรงค์	✓			
๒๓	นายทอง ศรีปรีชาพงษ์			✓	
๒๔	นายทรงชัย อินทรารักษ์	✓			
๒๕	นายทรงธรรม ปัญญาดี	✓			
๒๖	นายทรงพล ไทวิหศิริกุล	✓			
๒๗	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๒๘	นายทวีช กลิ่นประทุม	✓			
๒๙	นายทวี ไกรคุปต์	✓			
๓๐	นายทวี สุระบาล	✓			
๓๑	นายทศพล สังข์ทรัพย์	✓			
๓๒	นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์	✓			
๓๓	นายเทือกพงษ์ ไชยบัณฑิต	✓			
๓๔	นายเทิดภูมิ ใจดี	✓			

บ.ที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕	นายธงชัย ทิมห์สกุล	✓			
๑๖	นายธนิศ ไตรวุฒิ			✓	
๑๗	นายธเนศร์ พรพิพัฒน์พงศ์	✓			
๑๘	นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	✓			
๑๙	นายธานินันท์ ใจสมุทร	✓			
๒๐	นายธานี ยี่สาร	✓			
๒๑	นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	✓			
๒๒	นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์	✓			
๒๓	นายธีร มโนहरทัต	✓			
๒๔	นายนิพนธ์ อารากุมิ	✓			
๒๕	นายนิพนธ์ บุญยามณี	✓			
๒๖	นายนิพนธ์ พร้อมพันธ์ุ	✓			
๒๗	นายนิพนธ์ วิศิษฐุทธศาสตร์	✓			
๒๘	นายนิพิฏฐ์ อิบทรสมบัตติ	✓			
๒๙	นางนิกา พริ้งสุลกะ	✓			
๓๐	นายนิคม วรปัญญา	✓			

วันที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๑	ร้อยตรี นกุล ธนกุล	✓			
๑๑๒	นายเนวิน ชิดชอบ	✓			
๑๑๓	นายบรรจง โฆษศิริพันธ์	✓			
๑๑๔	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๑๑๕	นายบวร กุจรีต	✓			
๑๑๖	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๑๗	นายบุญซ่ง วิเศษหมาย	✓			
๑๑๘	นายบุญช่วย กุจิณาพันธ์	✓			
๑๑๙	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
๑๒๐	นายบุญชู ไกรนเลติเยร	✓			
๑๒๑	นายบุญทรง วงศ์กวี	✓			
๑๒๒	นายบุญแห่ง หองส์วีสตี	✓			
๑๒๓	นายบุญธง สังข์ประชา	✓			
๑๒๔	นายบุญพันธ์ แซ่ฉิมพะ	✓			
๑๒๕	นายบุญส่ง สมิใจ	✓			
๑๒๖	นายบุญเสริม ถาวรกุล	✓			

วันที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๗	นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๒๘	นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
๑๒๙	นายปณวัตร เคียงผ่องพันธุ์	✓			
๑๓๐	นายประกิจ พลเกษ			✓	
๑๓๑	นายประจวบ ไชยสาส์น	✓			
๑๓๒	นายประเทือง คำประกอบ	✓			
๑๓๓	นายประเทือง ปานลักษณ์	✓			
๑๓๔	นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา		✓		
๑๓๕	ร้อยตรี ประภาส ติมปะพันธุ์		✓		
๑๓๖	นายประภัทร โทรสุน	✓			
๑๓๗	นายประมวล สภาวสุ	✓			
๑๓๘	พลตำรวจเอก ประมวล อภิเรกสาร	✓			
๑๓๙	นายประวิทย์ อุตตะโมค	✓			
๑๔๐	นายประวิติ ทองสมบูรณ์	✓			
๑๔๑	นายประวิชัย นิลวัชรมณี	✓			
๑๔๒	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๓	นาวาอากาศตรี ประสงค์ ลุ่มศิริ	✓			
๑๔๔	นายประสิทธิ์ บุระรัมย์	✓			
๑๔๕	นายประสิทธิ์ ตันประเสริฐ	✓			
๑๔๖	นายประสันท บัญมี	✓			
๑๔๗	นายประเสริฐ มงคลศิริ	✓			
๑๔๘	นายประสิทธิ์ สุขวัฒน์	✓			
๑๔๙	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๑๕๐	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๑๕๑	นายปรีชา เร่งสมบุรณ์สุข	✓			
๑๕๒	นายปรีชา สุวรรณาค	✓			
๑๕๓	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๑๕๔	นายปัญจะ เกสรทอง		✓		
๑๕๕	นายปัญญา จินาคำ	✓			
๑๕๖	นายปัญญา ศรีปัญญา	✓			
๑๕๗	นายมานพ (จรัส) กวอนรัมย์	✓			
๑๕๘	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	✓			

๑๒๒

- ๑๑ -

ที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙	นายพงษ์พัฒน์ ธีรประเทืองกุล	✓			
๒๐	นายพงษ์ศักดิ์ อินทรพาณิชย์	✓			
๒๑	นายพงษ์อุคม ตรีสุขี	✓			
๒๒	ร้อยตรี(หญิง) หนิตา เกษมมงคล	✓			
๒๓	นายพรเทพ เตชะไพบูลย์	✓			
๒๔	นางพรวิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	✓			
๒๕	นางพวงเล็ก บุญเชียง	✓			
๒๖	นายพา อักษรเสื่อ	✓			
๒๗	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๒๘	นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร	✓			
๒๙	นายพนิจ จันทรสุรินทร์	✓			
๓๐	นายพนิจ จันทรสมบูรณ์	✓			
๓๑	นายพนิจ จารุสมบัติ	✓			
๓๒	นางพิมพ์ภา จันทรประสงค์	✓			
๓๓	นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร	✓			
๓๔	นายพิษณุ พลไวย์	✓			

๑๒๓

- ๑๒ -

วันที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗๕	นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตร์สาทร	✓			
๑๗๖	นางสาวพูนสุข โลหะโชติ	✓			
๑๗๗	นายพูนสวัสดิ์ โทระไวศยะ			✓	
๑๗๘	นายไพจิตร ศรีวรรณ	✓			
๑๗๙	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๑๘๐	นายไพรัช นุชิต		✓		
๑๘๑	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๑๘๒	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๑๘๓	นายไพศาล จันทรภักดิ์	✓			
๑๘๔	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
๑๘๕	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๑๘๖	นายภูมิ สาระผล	✓			
๑๘๗	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๑๘๘	นายมงคล จงสุทธนามณี	✓			
๑๘๙	นายมงคล ไกรวิฑูรย์	✓			
๑๙๐	นายมนตรี ท่านใหญ่	✓			

ใบที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๙๑	นายมนตรี หงษ์พานิช	✓			
๙๒	นายมนัส เสงยศมาก	✓			
๙๓	นายมอนอินทร์ รินคำ	✓			
๙๔	นายมนั หัตโนทัย	✓			
๙๕	นายมานะ คูสกุล	✓			
๙๖	นายมานะ มหาสุวีระชัย	✓			
๙๗	นายมาโนชญ์ วิชัยกุล	✓			
๙๘	นายมารุต บุนนาค	✓			
๙๙	นายमुख สุลอมาณ	✓			
๑๐๐	นายเมธา เอื้ออภิญญกุล	✓			
๑๐๑	นายชงยศ อรุณเวสสะเศรชฐ			✓	
๑๐๒	นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ	✓			
๑๐๓	นายยุทธ อังกินันท์	✓			
๑๐๔	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			
๑๐๕	นายระวี กิ่งคำวงศ์	✓			
๑๐๖	นายระวี หิรัญโชติ		✓		

ปีที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗	นายรักเกียรติ สุขชนะ	✓			
๑๘	นายรัชชัย ศรีลาภ	✓			
๑๙	นายร่ำริ มามะ	✓			
๒๐	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
๒๑	นายเรืองวิทย์ ลิกค์	✓			
๒๒	พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ	✓			
๒๓	นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์	✓			
๒๔	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจนกิจ	✓			
๒๕	นายลำพอง พิลาสมบัติ	✓			
๒๖	นายบรรพรัตน์ ชาตบุญกุล			✓	
๒๗	นายวราเทพ รัตนากร	✓			
๒๘	นายวีชิรินทร์ เกตะวันดี	✓			
๒๙	นายวัฒนา อัสวเหม	✓			
๓๐	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			
๓๑	นายวัลลภ ชัยตรง	✓			
๓๒	นางวาณี หาญสวัสดิ์	✓			

บ.ที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓	นายวาสิศ พัทธบุตร	✓			
๑๔	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
๑๕	นายวิชัย ชัยจิตตวิชกุล	✓			
๑๖	นายวิชัย วงศ์ไชย	✓			
๑๗	นายวิเชียร ชาวขำ			✓	
๑๘	นายวิเชียร คันฉ่อง	✓			
๑๙	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๒๐	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๒๑	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๒๒	นายวิทยา ชันอาสา	✓			
๒๓	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๒๔	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
๒๕	นายวิทยา ศรีจันทร์	✓			
๒๖	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๒๗	นายวินัย เสนเนียม	✓			
๒๘	นายวีรช รมเย็น	✓			

๑๒๓

- ๑๖ -

วันที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๙	นายวิรัช รัตนเศรษฐ์	✓			
๑๔๐	นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์	✓			
๑๔๑	นายวิลาศ จันทรพิทักษ์	✓			
๑๔๒	นายวิวัฒน์ไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
๑๔๓	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๑๔๔	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
๑๔๕	นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์	✓			
๑๔๖	นายวีระกร คำประกอบ	✓			
๑๔๗	พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	✓			
๑๔๘	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๑๔๙	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๑๕๐	นายศิลป์ชัย นัยปรี	✓			
๑๕๑	นายส่งสุข ภัคเกษม	✓			
๑๕๒	นายสนธยา คุณปลื้ม	✓			
๑๕๓	พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	✓			
๑๕๔	นายสมิท จันทรวงษ์	✓			

๑๒๘

- ๑๗ -

ปีที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๕	นายสมเกียรติ จันทวานิช	✓			
๕๖	นายสมคิด นวลเปียน	✓			
๕๗	นายสมชาย นิยมกิจ	✓			
๕๘	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
๕๙	นายสมชาย สาคิษฐ์	✓			
๖๐	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๖๑	พลตรี สมบัติ รอกโพธิ์ทอง	✓			
๖๒	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	✓			
๖๓	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๖๔	นายสมพงษ์ สู้สกุลรอด	✓			
๖๕	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๖๖	นายสมพร ศรีวงษ์	✓			
	นายสมพร อัสวเหม	✓			
๖๘	นายสมพันธ์ กัลยาวิชัย	✓			
๖๙	นายสมมาศ เขงสวัสดิ์	✓			
๗๐	นายสมศักดิ์ เกียรติสุนนท์	✓			

๑๒๕

- ๑๔ -

ปีที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗๑	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน		✓		
๑๗๒	นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล	✓			
๑๗๓	นายสมิคร สุนทรเวช	✓			
๑๗๔	นายสมาน ชมภูเทพ	✓			
๑๗๕	นายสมาน กุम्มะกาญจนะ	✓			
๑๗๖	นายสมุท มงคลกิติ	✓			
๑๗๗	นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	✓			
๑๗๘	นายสฤต สันติเมทนีกล	✓			
๑๗๙	นายสวัสดิ์ คำประกอบ			✓	
๑๘๐	นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม	✓			
๑๘๑	นายสังข์ทอง ศรีธเรศ	✓			
๑๘๒	นายสันติ ชัยวิรัตน์	✓			
๑๘๓	นายสันหัตถ์ จินากักดิ์	✓			
๑๘๔	นายสัมพันธ์ ทองสมิคร	✓			
๑๘๕	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๒๔๖	พันตำรวจโท สาปิตย์ สุรังษี	✓			

๑๓๐

- ๑๕ -

ปีที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๙๑	นายสาวิตรี โพธิ์วิหค	✓			
๙๒	นายสำเภา ประจวบเหมาะ	✓			
๙๓	นายสำเร็จ กุณิศม	✓			
๙๔	พันตรี สิงห์เหม่ม วิจิตรวสาร	✓			
๙๕	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๙๖	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๙๗	นายสุชาติ ไชคชัยวัฒนากร		✓		
๙๘	นายสุชาติ คัมเจริญ	✓			
๙๙	นางสุภารัตน์ เกตุราพันธ์	✓			
๑๐๐	นายสุจิน ภูษุทธานนท์	✓			
๑๐๑	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๑๐๒	นายสุทิน นพเกตุ	✓			
๑๐๓	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๑๐๔	นายสุเทพ อัดดากร	✓			
๑๐๕	นายสุธรรม แสงประทุม	✓			
๑๐๖	นายสุนทร วิชาวิทย์	✓			

บ.พ.	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓	เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูลโท	✓			
๑๔	นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
๑๕	นายสุเมธ พรหมพันท้าว	✓			
๑๖	นายสุรเชษฐ์ มาศคิตต์	✓			
๑๗	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	✓			
๑๘	นายสุรพร คมขัตติตระกูล	✓			
๑๙	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๒๐	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๒๑	นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	✓			
๒๒	นายสุรศักดิ์ บัวขาว	✓			
๒๓	นายสุรินทร์ ทัศนสุวรรณ	✓			
๒๔	นายสุวโรช ทะลิ่ง	✓			
๒๕	นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	✓			
๒๖	นายสุวิทย์ คุณกิตติ		✓		
๒๗	นายเสกสรร แสนภูมิ	✓			
๒๘	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			

๑๓๒

- ๒๑ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๙	นายเสริมศักดิ์ กวัญญู	✓			
๓๒๐	นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์	✓			
๓๒๑	นายแดง ตฤณจักร์	✓			
๓๒๒	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๓๒๓	นายไสว พ้อมโน	✓			
๓๒๔	นายอศิคร เทียงโกษ	✓			
๓๒๕	นายอศิศักดิ์ โภคกุลกาญจน์	✓			
๓๒๖	นายอนุรักษ์ จุริมาศ	✓			
๓๒๗	นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ	✓			
๓๒๘	นายอภิชาติ ศิรลวิศศิชัย	✓			
๓๒๙	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๓๓๐	นางอรดี สุทธิศรี	✓			
๓๓๑	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
๓๓๒	นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๓๓๓	นายอร่าม โล่ห์วีระ	✓			
๓๓๔	นายอร่าม อามระคิษ	✓			

๑๓๓

- ๒๒ -

ฉบับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๕	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๑๓๖	นางอัญชลี วามิช เทพบุตร	✓			
๑๓๗	นายอัมพล จันทระเจริญ	✓			
๑๓๘	นาง พวงจิดิตา ภูวนรัตน์	✓			
๑๓๙	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
๑๔๐	นายอาจอง ชุ่มสาย ฅ อัญญา	✓			
๑๔๑	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก	✓			
๑๔๒	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
๑๔๓	นายอารยะ ชุ่มดวง	✓			
๑๔๔	นายอาร์พีญ์ อัครสินธุ์	✓			
๑๔๕	นายอำนาจ ปะติเส	✓			
๑๔๖	นายอำนาจ สุวรรณศิริ	✓			
๑๔๗	นายอำนาจ ชนะวงศ์	✓			
๑๔๘	นายอำนาจ เพ็งจิตต์	✓			
๑๔๙	นายอิทธิ สิริสิทธิ์ชากร	✓			
๑๕๐	นายอิสสระ สมชัย	✓			

๑๓๔

- ๒๑ -

ร.พ.	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑	นายอุทมาเดช รัตนเสถียร	✓			
๓๒	นายอุทมาศักดิ์ หังทอง	✓			
๓๓	นายอุทมาศักดิ์ สติแสงงาม	✓			
๓๔	นายอุตร ตันติสุนทร	✓			
๓๕	นายอุทัย ทิมพีโรจน	✓			
๓๕๖	นายเอกพร รักความลือ	✓			
๓๕๗	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
๓๕๘	นายเอมก ทับสุวรรณ	✓			
๓๕๙	นายเอี่ยม ทองโรสค	✓			
๓๖๐	นายโอรสชาติ รุสโรจน	✓			
		๓๖๐	๑๑	๑๕	

1. 11/๒๖ (หน้าห้อง)
 2. 11/๒๖ (หน้าห้อง)
 3. 11/๒๖ (หน้าห้อง)
 4. 11/๒๖ (หน้าห้อง)

1. 11/๒๖ (หน้าห้อง)
 2. 11/๒๖ (หน้าห้อง)
 3. 11/๒๖ (หน้าห้อง)
 4. 11/๒๖ (หน้าห้อง)
 5. 11/๒๖ (หน้าห้อง)
 6. 11/๒๖ (หน้าห้อง)

๒๙ ๑๐ ๒๖